

Negyven találkozás szeretett Prófétánkkal

صلى الله
عليه وسلم

Élete, viselkedése és jelleme

[Magyar – Hungarian – مجري]

Dr. Adel ibn Ali al-Shiddy

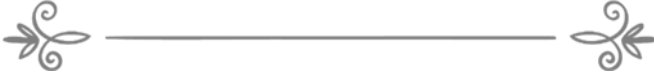
Fordította:

**EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER
(EIRC)**

& Julia Gabriel

Elenőrizte: Gharabli Gabriella

﴿أربعون مجلساً في صحبة الحبيب صلى الله عليه وسلم﴾

عادل بن علي الشدي

ترجمة:

المركز الأوروبي للدراسات الإسلامية

& جوليا جبريل

مراجعة: جبريلا غرابلي

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

A Könyörületes és Irgalmas Allah nevében

Bevezetés

Hála legyen a Könyörületes Allahnak, aki megtisztelt minket azzal, hogy elküldte hozzánk Mohamed ibn Abdullah-¹öt صلی الله علیه وسلم tanárnak, nevelőnek, vezetőnek és útmutatónak. Ahogy Allah ²ﷻ mondja a Koránban:

„Allah bizony kegyelmet gyakorolt a hívőkkel szemben, midőn elküldött közéjük egy maguk közül való Küldöttet (Mohamed), aki az Ő Verseit (Jeleit) recitálja nekik és megtisztítja őket és tanítja nekik a Könyvet és a Bölcsességet. Hiszen bizony előtte ők nyilvánvaló tévelygésben voltak” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 3:164]³

Áldás és béke legyen a legnemesebb és legtisztább teremtményen, Mohamed Prófétánkon صلی الله علیه وسلم, aki a jórahalók példaképe és vezetője, a próféták és küldöttek pecsétje, és könyörület a világoknak. Allah ﷻ választotta őt, Aki azt mondja:

„A te Urad az teremt, amit akar, és választ.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 28:68]

És Ő ﷻ azt is mondja:

„Allah Küldötteket választ az Angyalok közül és az emberek közül is.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 22:75]

¹ Allah áldásai és békéje legyen vele – mostantól az arab szimbólumot használom.

² A Magasztos – mostantól az arab szimbólumot használom.

³ Az áják (versek) a Kegyes Korán Fáhó Király nevét viselő alapítvány, magyar nyelvű fordításából származnak.

Tehát Ő ﷺ elküldte őt:

„Ó Próféta! Mi tanúként és örömhír közlőjeként és intőként küldtünk el téged. És Allahra felszólítóként - az Ő engedelmével. És világító lámpásként!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 33:45-46]

És Allah ﷻ tiszteletet, elégedettséget és megkülönböztetettséget adott azoknak, akik az ő útját követik, és megalázottságot, nyomorúságot és romlást azoknak, akik rendeletei ellen cselekszenek. Tehát Urunk áldásai és békéje legyen rajta olyan gyakran, ahogyan a jórahalók említik, és amíg az éjszaka követi a nappalt.

Egyetértés van arról, hogy nem lehet annál tiszteletreméltóbb találkozás, mint az, amely a Próféttal ﷺ jön létre. Bár társai (Allah legyen velük elégedett) részesültek abban a megtiszteltetésben, hogy találkozhattak vele ebben a világban, és részesülhettek tanításaiban, nevelésében és oktatásában, Allah ﷻ, Könyörületéből és Bökezűségéből adott nekünk is egy lehetőséget, hogy megismerjük életrajzát, a *Szunnáját*⁴, útmutatását és személyes tulajdonságait, amelyet nagymértékű könyörület, rugalmasság, nemesség, bőkezűség és erkölcsösség jellemzett.

Bizonyos idővel ezelőtt arra gondoltam, hogy megírjam ezeket a találkozásokot rövid és egyszerű módon, hogy a muszlimok egy pillantást vehessenek életére, útmutatására és néhányra azon jellemzők közül, amelyek példaképpé tették őt, így segítve nekik abban, hogy Allah ﷻ szavai szerint éljenek:

„Allah küldöttében (Mohamed) szép példát (uswatan hasanatan) találhattok a magatok számára és annak, aki Allah után vágyakozik és a Végső Nap után és gyakran megemlékezik Allahról.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 33:21]

⁴ A *Szunna* az iszlám terminológia szerint az Isten által elrendelt módszert jelenti, amelyet Mohamed Próféta ﷺ követett.

„Amit a Küldött (Mohamed) hozott nektek, azt fogadjátok el, amitől pedig eltított benneteket, attól forduljatok el!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 59:7]

Figyeltem arra, hogy ne bonyolítsam túl ezeket a történeteket sok jegyzettel, amelyek elvonnák az olvasó figyelmét a lényegről. Arra is gondoltam, hogy alkalmassá tegyem őket arra, hogy egy mecset imámja elolvashassa a közösségének, vagy egy tanár a tanítványainak.

Nem felejtetem el megköszönni mindazoknak, akik részt vettek gondolataikkal és erőfeszítéseikkel e könyv létrejöttében.

Remélem, hogy mindenki, aki olvas ezekről a találkozásokról, emlékszik rám imáiban és felveszi velem a kapcsolatot e-mail-en, hogy megjegyzéseket vagy javaslatokat tegyen a következő címen: adelalshddy@hotmail.com

Fohászokodom Allahhoz, a Hatalmashoz és Méltóságoshoz, hogy mindannyiunkat képessé tegyen arra, hogy megadjuk Prófétánk صلی اللہ علیہ وسلم jogait és hogy helyezzen minket azok közé, akik megvalósítják *Szunnáját*, és terjesztik nemes útmutatását. Azért is fohászokodom Allahhoz صلی اللہ علیہ وسلم, hogy növeljen minket megbecsültségben és emelje helyzetünket az evilágon és a túlvilágon azáltal, hogy követjük az Ő Prófétája صلی اللہ علیہ وسلم példáját, és hogy megadja nekünk Prófétája társaságát a Paradicsomban. Tegye tetteinket teljesen az Ő elfogadásáért, és az Ő áldásai és békéje legyen a mi Mohamed Prófétánkon صلی اللہ علیہ وسلم, egész családján és társain.

Dr. Adel ibn Ali al-Shiddy

A Szaúd Király Egyetem
Korán-Tudományok társprofesszora
és a Rijádi Külső Mecset szónoka

Első találkozás

A Próféta ﷺ néhány joga – 1

Allah ﷻ megtisztelt minket azzal, hogy elküldte hozzánk Mohamed Próféát ﷺ és előnyben helyezett minket azáltal, hogy megismertette velünk az üzenetét.

Azt mondja ﷻ:

„Allah bizony kegyelmet gyakorolt a hívőkkel szemben, midőn elküldött közülük egy maguk közül való Küldöttet, aki az Ő verseit, (Jeleit) recitálja nekik, és megtisztítja őket és tanítja nekik a Könyvet és a bölcsességet, hiszen bizony előtte ők nyilvánvaló tévelygésben voltak” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 3:164]

Valóban, Allah Küldötte ﷺ sok joggal rendelkezik felettünk, amelyeket be kell tartanunk, fenn kell tartanunk őket és óvakodnunk kell a figyelmen kívül hagyásuktól. Ezek közül valók a következők:

1. A benne való hit

A Próféta ﷺ első joga a benne és az üzenetében való hit, mert aki nem hisz Allah Küldöttében ﷺ és abban, hogy ő az utolsó a próféták és küldöttek közül, az hitetlen, még akkor is, ha mindegyik prófétában hisz előtte.

A Korán sok verset tartalmaz, amelyek megparancsolják a hitet Allah Küldöttében ﷺ, és az általa hozott üzenetben. Allah ﷻ azt mondja:

„Higgyetek Allahban, és az Ő a Küldöttében és a világosságban (Korán), amit kinyilatkoztattunk!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 64:8]

És azt is mondja ﷺ:

„Az igazhívők azok, akik hisznek Allahban és a Küldöttében, és ezután nem gyötri őket a kétség. És harcolnak Allah útján vagyonukkal és testükkel. Ők az őszintén igazak.”
[A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 49:15]

Azt is kijelenti, hogy a hitetlenség Allahban ﷻ és az Ő Küldöttében ﷺ romláshoz és fájdalmas büntetéshez vezet:

„Ez azért történt, mert szembeszegültek Allahhal és a küldöttével. És az, aki szembeszegül Allahhal és a küldöttével (az így jár). Allah bizony szigorúan büntető.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 8:13]

És a Próféta ﷺ azt mondta:

„Arra (esküszöm), Akinek a kezében van Mohamed lelke, nincs olyan a zsidók vagy a keresztények közül, aki hall rólam, majd úgy hal meg, hogy nem hitt abban, amivel küldettem, és ebben az állapotban (hitetlenség) hal meg, hogy ne lenne a Pokol Tüzének lakói közül.” (Muszlim)

2. Követni őt

A Próféta ﷺ követése a benne való hit igazi bizonyítéka. Bárki, aki azt állítja, hogy hisz a Prófétában ﷺ, majd nem követi a parancsait, nem hagyja abba, amit megtiltott, és nem követi *Szunnáját*, az hazudik a hitét illetően, mivel a hit a szívben lakik, és a tettek bizonyítják.

Allah ﷻ megmutatja, hogy Könyörületes azok iránt, akik követik a Próféta ﷺ példáját. Azt mondja:

„Azoknak írom azt meg, akik istenfélők és megadják a szegényadót és azoknak, akik hisznek a mi jeleinkben. Akik követik a küldöttet, az írástudatlan prófétát, akit megtalálnak maguknál a Tórában és az Evangéliumban. Aki megparancsolja nekik a helyénvalót és megtiltja nekik a

rosszakat. És megengedi nekik a jó dolgokat és megtiltja neki a rosszakat. És leveszi róluk a terheiket és láncukat, amelyek rajtuk voltak. Akik hisznek benne, támogatják és segítik, és követik a fényt, ami vele bocsáttatott le azok boldogulók.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 7:156-157]

Ezen túlmenően Allah ﷻ rossz következményeket ígért azoknak, akik figyelmen kívül hagyják az Ő Küldötte صلی اللہ علیہ وسلم vezetését és ellenkeznek útmutatásaival:

„És óvakodjanak azok, akik az Ő parancsával szembefordulnak, nehogy kísértés érje őket, vagy fájdalmas büntetés sújtsa őket.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 24:63]

És Allah ﷻ megparancsolta a Küldött صلی اللہ علیہ وسلم ítéletének elfogadását teljes szívvel:

„Addig ők nem hisznek, amíg Téged nem tesznek meg döntőbíróul abban, ami közöttük történik. És nem éreznek magukban semmi sértődöttséget amiatt, ahogyan döntöttél, s teljes mértékben alá nem vetik magukat.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:65]

3. Szeretni őt

A Próféta صلی اللہ علیہ وسلم jogai közé tartozik népétől a teljes és tökéletes szeretet iránta.

Azt mondta:

„Egyikőtök sem hisz (igazán), amíg nem vagyok szeretettebb számára, mint a gyereke, szülei és minden ember.” (Al-Bukhári)

Tehát bárki, aki nem szereti Allah Küldöttét صلی اللہ علیہ وسلم, az nem lehet hívő, még ha muszlim neve is van és a muszlimok között él is.

Allah Küldötte ﷺ iránti szeretet legmagasabb foka az, ha valaki jobban szereti őt, mint önmagát.

„Omár ibn al-Khattáb (Allah legyen vele elégedett) egyszer azt mondta: «Ó Allah Küldötte ﷺ, szeretettebb vagy számomra mindennél, önmagam kivételével.» A Próféta ﷺ azt felelte: «Nem, Arra (esküszöm), Akinek a kezében a lelkem van – nem, amíg nem vagyok szeretettebb számodra önmagadnál.» Majd Omár (Allah legyen vele elégedett) azt mondta: «Most, Allahra, jobban szeretlek, mint önmagamat.» És a Próféta ﷺ azt mondta: „Most (hiszel), Omár.»” (Al-Bukhári)

4. Támogatni őt

Ez az egyik legvilágosabban megerősített joga mind életében, mind halálában. Életében társai ezt a kötelességet a legtökéletesebb módon teljesítették. Halála után azonban támogatása magába foglalja *Szunnájának* védelmezését, ha ellenségei megtámadják, ha a tudatlanok kiforgatják, vagy kritizálják azok, akik szeretnék, ha nem létezne. Azt is magában foglalja, hogy megvédjük nemes személyét, ha sértés éri, nevetségessé teszik, vagy illetlen módon jellemzik.

Manapság egyre több kampány indult az iszlám Prófétája ﷺ megbecstelenítése és hiteltelenné tétele érdekében. Az egész *Umma* (a hívők közössége) fel kell, hogy lépjen Prófétája ﷺ védelme érdekében minden lehetséges eszközzel, hogy rákényszerítse az ellenfeleket hazugságaik, sértéseik és rágalmozásaik visszavonására.

Második találkozás

A Próféta ﷺ néhány joga – 2

Folytatjuk a Próféta ﷺ jogainak felsorolását, amely a követői részéről illeti meg őt:

5. Üzenetének terjesztése

Az Allah Küldötte ﷺ iránti lojalitásunkhoz tartozik iszlámra hívásának terjesztése az egész Földön, mert ő ﷺ azt mondta:

„Közvetítsetek tőlem, még ha csak egyetlen verset (áját) is.”
(Al-Bukhári)

Ő ﷺ azt is mondta:

„Hogy Allah rajtatok keresztül vezessen akár egyetlen embert is, az jobb nektek, mintha vörös tevétek lennének.”⁵
(Al-Bukhári és Muszlim)

És ő ﷺ kijelentette:

„Rajtatok (muszlimokon) keresztül több követőm lesz, mint a többi nemzetnek a Feltámadás Napján.” (Ahmed)

A *dáwa*, vagyis az Allahhoz ﷻ való hívás, amely által az emberek belépnek az iszlámba egyik eszköze nemzete megnövelésének. Allah ﷻ kijelenti, hogy a Hozzá való hívás volt mindig is a próféták és követőik feladata. Ezt rendelte el:

„Mondd: «Ez az én utam. Én és azok akik engem követnek, nyilvánvaló bizonyíték alapján hívunk benneteket Allahhoz - magasztaltassék Allah. Én nem tartozom a társítók közé.»» [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 12:108]

⁵ A legjobb földi vagyona utal.

A muszlim *Umma* be kell, hogy töltse azt a feladatot, amelyjel Allah ﷻ megbízta, és ez a *dáwa*, az üzenet közvetítése, a jó elősegítése és a rossz megtiltása. Ahogyan a Mindenható Allah mondja:

„Ti vagytok a legjobb közösség, amely (*valaha is*) elküldetett az emberiség számára. Ti megparancsoljátok a helyénvalót, és megtiltjátok a rosszat és hisztek Allahban.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 3:110]

6. Tisztelni őt életében és halálában

Ez azok közül a jogok közül való, amelyet sokan elhanyagolnak. A Koránban Allah ﷻ azt mondja:

„Mi bizony tanúként és örömhír közlőjeként és intőként küldtünk el téged. Hogy higgyetek Allahban és a küldöttében és segítsétek és tiszteljétek! És reggel és este is Őt magasztaljátok!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 48:8-9]

Ibn Szádi elmagyarázta: „A Küldött صلى الله عليه وسلم tisztelete és megbecsülése azt jelenti, hogy félni őt, nagyra tartani, és megadni jogait a hála nagy adóssága miatt, amellyel tartozunk neki.”

A Próféta صلى الله عليه وسلم társai tisztelték és megbecsülték őt, felnéztek rá annyira, hogy ha ő صلى الله عليه وسلم beszélt, akkor annyira figyelmesen hallgatták, mintha madarak fészkeltek volna a fejükön. Allah ﷻ kinyilatkozta:

„Ó, ti akik hisztek! Ne emeljétek fel a hangotokat a Próféta hangja fölé! És ne zajongjatok - ha vele beszéltek - ahogy egymás között teszitek, nehogy kárba vesszenek cselekedeteitek, és észre sem veszitek.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 49:2]

Abu Bakr (Allah legyen vele elégedett) azt mondta: „*Allahra* (esküszöm), nem fogok beszélni hozzád ez után kivéve (lágyan), arckifejezésekkel.”

Halála utáni tisztelete *Szunnájának* követése, elrendeléseinek védelme, szabályainak elfogadása, mondásai figyelembe vétele és nem egyik vélemény vagy gondolkodási iskola előnybe helyezése. Sáfii imám (Allah legyen vele könyörületes) azt mondta: „*Minden muszlim tudós megegyezik abban, hogy aki megértette Allah Küldöttének ﷺ صلى الله عليه وسلم szunnáját, az nem hagyhatja el azt valaki más véleményéért.*”

7. Allah áldásainak kérése⁶ említésekor

Allah ﷻ megparancsolta a hívőknek, hogy fohászkodjanak áldásért rá.

„Allah és az angyalai áldást mondanak a prófétára. Ó, ti akik hisztek! Mondjatok ti is áldást érte és kegyesen köszöntsétek!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 33:56]

A Próféta ﷺ صلى الله عليه وسلم azt mondta:

„Legyen poros annak az embernek az orra, aki, ha engem említenek, nem fohászkodik áldásokért a számomra.”
(Muszlim)

És azt is mondta:

„A legközelebbiek hozzám a Feltámadás Napján azok lesznek, akik a legtöbb áldásért fohászkodtak számomra.” (At-Tirmidhi – Al-Albáni *haszan*-nak ítélte)

És hogy **„A fukar az, aki előtt említenek engem és ő nem fohászkodik áldásokért számomra.”** (Ahmed és At-Tirmidhi – Al-Albáni *sahíh*-nak ítélte)

A muszlim részéről udvariatlanság, hogyha hallja Allah Küldöttét ﷺ صلى الله عليه وسلم említeni és aztán túl fukar ahhoz, hogy áldásért

⁶ Azt mondjuk: „*Szall-Allahu alaihi wa szallam*”, ez azt jelenti: Allah áldásai és békéje legyen vele.

fohászkodjon számára. Ibn Al-Qajjim imám (Allah legyen vele könyörületes) sok hasznát említette a Prófétára ﷺ való áldáskérésnek a *Dzsalā al Afhām fisz-szalāti wasz-szalami ala khair il-anām* című könyvében.

8. Lojalitás szövetségeseihez és ellenségeinek gyűlölete

Allah ﷻ azt mondja:

„Nem találsz olyan népet, amely - ha hisz Allahban és a Végső Napban - szeretettel viseltetne azokkal szemben, akik szembefordulnak Allahhal és a küldöttével. Még ha ezek az apáik vagy fiaik is, vagy testvéreik vagy rokonságuk. Ők azok, akiknek a szívébe írta a hitet.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 58:22]

A vele való lojalitás társaihoz való lojalitást is jelent, szeretetet irántuk, odaadást, jogaik elismerését, dicsérésüket, példájuk követését, bocsánat kérését a számukra, és azt, hogy ne menjünk bele a köztük történt egyet nem értések tárgyalásába, ellenézés ellenségeikkel és azokkal szemben, akik megsértik őket. Ez ugyanakkor családjával való lojalitást is jelenti, az ő támogatásukat és védelmüket, de nem szabad túlzásba vinni dicséretüket.

Az iránta való lojalitáshoz tartozik az *Ahl-usz-Szunna* tudósainak szeretete, támogatása, és annak az elkerülése, hogy lebecsüljük őket, vagy tiszteletlenek legyünk irántuk. És magába foglalja ellenséges érzületünket ellenségeik iránt a hitetlenek, a képmutatók és azok közül, akik újításokat és hibákat hirdetnek.

Egy ez utóbbi csoporthoz tartozó ember megkérdezte egyszer *Ajjub Asz-Szakhtijánitól*: „*Megkérdezhetlek egy szóról?*” Ő elfordult tőle azt mutatva ujjával: „*Még egy fél szóról sem*” a Próféta ﷺ *szunnája* iránti tiszteletből, hogy ellenséges volt ellenségeivel szemben.

Harmadik találkozás

A Próféta صلی اللہ علیہ وسلم útmutatása Ramadánban – 1

Ibn Al-Qajjim imám (Allah legyen vele könyörületes) azt mondta: „Allah Küldötte صلی اللہ علیہ وسلم útmutatása Ramadánban volt a legteljesebb és tökéletes a kívánt cél könnyű elérésére.”

A ramadáni böjt a Hidzsra⁷ utáni második évben lett elrendelve, tehát haláláig a Próféta صلی اللہ علیہ وسلم kilenc Ramadánban böjtölt.

Eleinte lehetett választani, hogy valaki böjtöl, vagy szegény embert etet, majd a választást felülírta a kötelező böjtölés. A szegények etetése az idős emberek számára maradt csak lehetőség, akiknek a böjtölés nehézségekbe ütközik; ők továbbra is etethetik a szegényeket minden egyes nap helyett, amikor nem böjtöltek. A betegek és az utazók megtörhetik a böjtjüket, és később pótolhatják. Ugyanez vonatkozik a várandós vagy szoptató nőkre, ha attól félnek, hogy a böjt ártana nekik. Ha attól féltek, hogy ártanának a gyereknek, szegényeket is kellett etetniük a napok bepótlása mellett. Ez azért van, mert a böjt megtörése egészséges állapotban történt és nem betegségtől való félelemben; tehát ezt a szegények etetésével lehet kiváltani, ahogy az iszlám elején történt.

Az istenszolgálat fokozása

A Próféta صلی اللہ علیہ وسلم több istenszolgálati cselekedetet végzett Ramadán idején. *Dzsibríl* (Gábiel) angyal ebben a hónapban

⁷ A Próféta □ kivándorlása Mekkából Medinába.

mindig találkozott vele, és átismételték a *Koránt*. És mikor *Dzsibríl* találkozott vele, ő صلی اللہ علیہ وسلم gyorsabb volt a szélnél a jöttek tekintetében. Ő صلی اللہ علیہ وسلم volt a legbőkezűbb ember; de *Ramadánban* még annál is bőkezűbb volt, még többet adakozott, még kedvesebb volt, még többet olvasott *Koránt*, még többet imádkozott, még többet említette Allahot ﷻ és még többet tartózkodott a mecsetben. *Ramadánban* a Próféta صلی اللہ علیہ وسلم még több istenszolgálatot végzett, mint bármelyik másik hónapban, és néha éjjel is folytatta, hogy kihasználja az időt az istenszolgálatra. Megtiltotta társainak, hogy ezt tegyék, de ők azt mondták neki: „*De te éjjel is folytatod.*” Erre azt mondta صلی اللہ علیہ وسلم:

„De ti nem vagytok olyanok, mint én. Én Urammal maradok, aki etet és itat engem.”

Megtiltotta társainak, hogy éjjel folytassák böjtjüket, csak a hajnal előtti órákig folytathatták.

A Bukhári szahíhban Abu Szaíd Al-Khudri (Allah legyen vele elégedett) közölte, hogy hallotta, amint a Próféta صلی اللہ علیہ وسلم azt mondja:

„Ne folytassátok a böjtöt egész éjjel. Aki szeretné, az a hajnal előtti órákig folytathatja.”

Ez könnyebb a böjtölőnek, és tulajdonképpen csak annyi a különbség, hogy később fogyasztja el az ételét, elhalasztva étel elfogyasztását az éj elejéről a végére.

Útmutatása e hónap megerősítésére

A Próféta صلی اللہ علیہ وسلم csak akkor kezdte el a *Ramadáni* böjtöt, ha látta az újhódat, vagy egy muszlim tanú látta azt. Böjtölt صلی اللہ علیہ وسلم Ibn Omár (Allah legyen vele elégedett) tanúsága alapján, és egyszer egy beduin tanúskodása alapján is. Elfogadta információjukat és nem kellett a tanúnak kimondani a *sahadát*. Abban az esetben, ha nem lehetett látni a holdat és nem volt egy tanú sem, harminc napot számított *Sábán* hónapra, majd utána kezdett böjtölni.

A Próféta ﷺ nem kezdett böjtöt felhős napon és nem is rendelte el. Ehelyett azt rendelte el, hogy 30 napra fejezzék be *Sábánt*, ha felhős volt az idő. Ez volt a gyakorlata és ezt rendelte el, és ez nem ellenkezik a következő mondásával:

„Ha felhős, következtessétek ki.” (Al-Bukhári és Muszlim)

Mivel a következtetés számításon alapul, ezt azt jelenti: az előző hónapot fejezzétek be, ha felhős az idő, mivel a hadíth azt mondja:

„Teljesítsétek Sábán napjait.” (Al-Bukhári)

A hónap befejezésével kapcsolatos útmutatás

A Próféta ﷺ azt parancsolta az embereknek, hogy böjtöljenek egy muszlim ember tanúsága után, és két tanú tanúságára fejezzék be a böjtöt. Ha két tanú tanuskodott az újhold látásáról az *Eid ima* ideje után, akkor megtörte a böjtöt, és megparancsolta az embereknek, hogy ezt tegyék. Majd következő reggel tartotta meg az *Eid imát*.

Negyedik találkozás

A Próféta ﷺ útmutatása Ramadánban – 2

Ibn Al-Qajjim imám (Allah legyen vele könyörületes) így folytatta: „A Próféta ﷺ sietve törte meg a böjtjét

(naplementekor), és ezt tanította az embereknek is. A szuhúrt⁸ pedig későn fogyasztotta el, és erre bátorított másokat is.”

Ö صلی اللہ علیہ وسلم hacsak lehetett, datolyával törte meg a böjtöt, és ha nem volt, akkor vízzel. Ez nagyon hasznos az *Umma* számára, mivel az üres gyomor természetesen könnyebben fogad el édeset, és ez megerősíti a testműködést, különösen a látást. *Medinában* a datolya volt a legelterjedtebb édesség – ha szárított, ételnek számított, ha friss, gyümölcsnek. A víz pedig azért hasznos, mert a böjt alatt a máj dehidratálódik. Tehát ha először megnedvesítik vízzel, hatékonyabban működik, amikor később étel követi a vizet. Ezért annak, aki éhes és szomjas, a legjobb egy kis vizet innia evés előtt. Ezen kívül a víz és a datolya olyan különleges tulajdonságokkal rendelkeznek, amelyek hasznosak a szívnek, és ezt a szívspecialisták fedezték fel nem rég.

A Próféta صلی اللہ علیہ وسلم böjtje megtörései

A maghreb ima előtt törte meg a böjtjét. Ha volt, friss datolyával, ha nem volt, szárított datolyával, és ha ez sem állt rendelkezésére, néhány korty vizet ivott a Próféta صلی اللہ علیہ وسلم. A közlések szerint böjtje megtörésekor a következőket mondta:

„A szomjúság eltávozott, az erek megnedvedtek és a jutalom biztosított, ha Allah úgy akarja.” (Abu Dáwúd)

A Próféta صلی اللہ علیہ وسلم azt mondta:

„Valóban, a böjtölő fohásza böjtje megtörésekor nem utasítatik vissza.” (Ibn Mádzsa)

Hiteles források szerint ő صلی اللہ علیہ وسلم azt is mondta:

„Amikor leszáll az éj és elmegy a nap, a böjtölő megtöri böjtjét.” (Al-Bukhári és Muszlim)

⁸ Hajnal előtti étkezés azok számára, akik böjtölni szándékoznak.

Ennek az a magyarázata, hogy a törvény szerint vége a börtnek, akár szándékozta ezt az ember, akár nem, mert elérkezett ennek az ideje.

Viselkedés böjt idején

A Próféta صلی اللہ علیہ وسلم megtiltotta a böjtölőnek a szexet és az illetlen beszédet, a hangos vitát, sértéseket és azt, hogy feleljen rájuk. Azt tanította, hogyha valakivel káromkodnak vagy sértegetnek, csak azt mondja:

„Böjtölök.” (Al-Bukhári és Muszlim)

Néhány tudós szerint a nyelvvel kell mondania, és ez a valószínűbb. Mások szerint a szívében kell mondania, hogy emlékeztesse magát arra, hogy böjtöl. Mások pedig azt mondják, hogy a kötelező böjt idején nyelvvel kell mondania, de az önkéntes böjt alkalmával a szívében, mert az távolabb van a magamutogatástól.

Útmutatása az utazással kapcsolatban Ramadán idején

Allah Küldötte صلی اللہ علیہ وسلم utazott *Ramadánban*, és volt, hogy böjtölt, és olyan is volt, hogy nem böjtölt. Megadta a társainak is a választás lehetőségét, hogy böjtölhetnek vagy sem, viszont megparancsolta nekik, hogy megtörjék a böjtöt, ha az ellenséggel találkoztak, hogy erősek legyenek a harcra. Amikor az úton nem kerültek harcba, Allah Küldötte صلی اللہ علیہ وسلم azt mondta nekik, hogy ez egy könnyítés, és aki kihasználja, annak jó, viszont aki inkább a böjtöt választotta, azt nem szabad hibáztatni. Két nagy hadjáratra *Ramadánban* került sor: a *Badri csata* és *Mekka meghódításá*.

Nem írta elő, hogy milyen távolságban törheti meg a böjtölő a böjtjét, és nem maradt fent hiteles közlés erről. Amikor elindultak egy útra a társaival, nem határozták el, hogy milyen távolságnál a

város lakóövezettől lehet a böjtöt megtörni, mivel ez nem tartozott a *szunnához*.

Obeid ibn Dzsabr közölte:

„Hajóra szálltam Fosztában Abu Baszrah Al-Ghifárral, aki Allah Küldöttének ﷺ társa volt, Ramadán idején. Még nem hagytuk el a települést, amikor hívott enni, azt mondta: «Gyere». Azt mondtam: «Nem látod a házakat?» Abu Baszrah azt mondta: «Talán idegenkedsz Allah Küldöttének ﷺ szunnájától?»» (Ahmed és Abu Dávúd)

Mohamed ibn Káb azt mondta:

„Elmentem Anasz Bin Malikhoz (Allah legyen vele elégedett) Ramadánban. El akart utazni, ezért a tevéje fel volt szerszámozva, és ő az úti ruháját hordta. Kért valamilyen ételt és evett, ezért azt mondtam neki: «Ez szunna?» Azt mondta: «Ez szunna.» és felszállt a tevére.” (At-Tirmidhi)

Ezek a közlések világosan megmutatják, hogy aki elindul az útra egy *Ramadáni* napon, az megtörheti a böjtjét.

Ötödik találkozás

A Próféta ﷺ útmutatása Ramadánban – 3

Tanításához az is tartozik, hogyha szexuális tisztátalanság állapotában volt, a Próféta ﷺ hajnalban *ghuszl*-t⁹ végzett a *fadzsri adhán* (imára hívás) után, és böjtölt. *Ramadáni* böjt alatt

⁹ Teljes fürdés.

volt, hogy megcsókolta valamelyik feleségét¹⁰, és ezt a száj vízzel való kiöblítéséhez hasonlította.

Útmutatása a feledékenységből történő evésről-ivásról

A Próféta صلی اللہ علیہ وسلم azt tanította, hogy a böjtölőnek nem kell bepótolnia azt a napot, amikor feledékenységből ivott vagy evett, mert Allah تعالی volt, Aki megetette és megittatta. Tehát az ember nem vonható felelősségre azért az ételért és italért, és ez nem töri meg böjtjét, mivel csak az töri meg, amit szándékosan tett. Ez olyan, mintha valaki álmában inna vagy enne, és az alvás közben vagy feledékenységből tett dolgokért az ember nem vonható felelősségre.

Melyek azok a dolgok, amelyek érvénytelenítik a böjtöt?

A Próféta صلی اللہ علیہ وسلم kijelentette, hogy a böjtöt a szándékos evés, ivás¹¹, a vér kiszívása (köpölyözés) és a hányás érvényteleníti. A *Korán* kijelenti, hogy a szexuális kapcsolat is érvényteleníti a böjtöt, ahogyan az evés és az ivás, és ezzel kapcsolatban nincs véleménykülönbség.

A Próféta صلی اللہ علیہ وسلم nem említett semmit a *kohl* használatával kapcsolatban, azt viszont közölték, hogy használta a fogtisztító pálcikát (*miszwakot*) böjtölés közben. A Próféta صلی اللہ علیہ وسلم nem tiltotta meg a *miszwak* használatát a nap egyik szakában sem. Ahmed imám említette, hogy a Próféta صلی اللہ علیہ وسلم szokása volt, hogy vizet öntött a fejére, mikor böjtölt. Az is szokásához tartozott, hogy vizet vett a

¹⁰ A legtöbb tudós szerint, aki nehezen kontrollálja vágóját, az jobb, ha nem csókolózik böjt alatt.

¹¹ Ebbe beletartozik az is, ami hasonlít ezekhez, mint a dohányzás és a tápláló injekció/infúzió.

szájába és orrába böjtölés közben, de figyelmeztette az embereket arra, hogy ne hogy túl mélyen tegyék azt és lenyeljék a vizet. Ahmed imám azt is mondta, hogy a Próféta صلی اللہ علیہ وسلم nem köpölyöztette magát amíg böjtölt.

Útmutatása az Itikáfra¹² vonatkozóan

A Próféta صلی اللہ علیہ وسلم a *Ramadán* utolsó tíz napján *Itikáfot* végzett haláláig. Egyszer elmulasztotta *Ramadánban*, de *Sawwálban* bepótolta.

Egyszer a *Ramadán* első tíz napjában végezte el صلی اللہ علیہ وسلم az *Itikáfot*, majd a középső tíz napban, majd az utolsó tíz napban, keresve *Lailat-ul-Qadr*¹³. Majd világossá vált számára, hogy az utolsó tíz napban fog eljönni, tehát így folytatta haláláig.

A Próféta صلی اللہ علیہ وسلم megparancsolta, hogy állítsanak neki sátrat a mecsetben, hogy egyedül lehessen Urával. Amikor *Itikáfot* szándékozott végezni, ezt a *fadzsir* ima után kezdte.

Minden évben tíz napig tartott *Itikáfot*, de halála előtti évben a Próféta صلی اللہ علیہ وسلم húsz napig tartotta. *Dzsibríl* angyal meghallgatta az egész *Korán* recitálását minden évben, de az utolsó évben kétszer jött el hozzá صلی اللہ علیہ وسلم, hogy meghallgassa. És *Dzsibríl* minden évben egyszer recitálta el neki a *Koránt*, de abban az évben kétszer is megtette.

Amikor a Próféta صلی اللہ علیہ وسلم *Itikáfot* végzett, egyedül ment be sátrába. Csak akkor ment a házába, ha könnyítene kellett magán. A mecsetből benyújtotta fejét Áisah (Allah legyen vele elégedett) szobájába, hogy megfésülje és megmossa haját, akkor is, ha feleségének menzesze volt.

¹² A mecsetben tartózkodás istenszolgálat céljából.

¹³ Elrendelés éjszakája

Egyik felesége meglátogatta *Itikáfja* alatt, és amikor felkelt, hogy elmenjen, a Próféta ﷺ felállt és elkísérte őt az ajtajáig, és ez éjszaka történt. Nem történt szexuális kapcsolat közte ﷺ és egyik felesége közt sem *Itikáf* alatt, csók sem, vagy bármi más.

Itikáf alatt matracát oda helyezte, ahol tartózkodott. Amikor a Próféta ﷺ kiment elvégezni a dolgát, találkozhatott beteg emberekkel, de nem kérdezett róluk semmit, és nem állt meg beszélgetni velük.

Egyszer egy török sátorban végzett *Itikáfot*, és egy gyékényszőnyeget tett a bejárathoz, hogy elérje az *Itikáf* (vallásos elvonulás) célját és szellemiségét. Ez ellentétben áll a tudatlan emberek gyakorlatával, akik ezt baráti találkozóznak tekintik, és egymás közt beszélgetnek. Ez az ő szokásuk, de a Próféta ﷺ *Itikáfja* más volt. Allah ﷻ adja a sikert.

Hatodik találkozás

Nemes leszármazása

Ő ﷺ Abul Qászim Mohamed ibn ‘Abdullah ibn ‘Abdul-Muttalib ibn Hashim ibn ‘Abdi Manaf ibn Qusayy ibn Kilab ibn Murrah ibn Ka‘b ibn Lu‘ay ibn Ghalib ibn Fihri ibn Malik ibn an-Nadhr ibn Kinanah ibn Khuzaymah ibn Mudrikah ibn Ilyas ibn Mudhar ibn Nizar ibn Ma‘add ibn Adnan. Ez a tudósok konszenzusa, és abban is megegyeznek, hogy Adnan Izmael próféta (béke legyen vele) leszármazottja volt.

Nevei

Dzsubair ibn Mut'im (Allah legyen vele elégedett) közölte, hogy Allah Küldötte صلی اللہ علیہ وسلم azt mondta:

„Több nevem van: Mohamed vagyok, Ahmed vagyok, al-Mahi (a Megszüntető) akin keresztül Allah megszünteti a hitetlenséget, én vagyok al-Hasir (az Összegyűjtő), akinek a lábánál az emberek össze fognak gyűlni, és én vagyok al-'Aqib (az Utolsó), aki után nem jön más (próféta)” (Al-Bukhári és Muszlim)

És Abu Músa Al-As'ari (Allah legyen vele elégedett) közölte: Allah Küldötte صلی اللہ علیہ وسلم bizonyos nevekkel illette magát. Azt mondta:

„Én vagyok Mohamed, Ahmed, al-Muqaffi (a Végső), al-Hasir (az Összegyűjtő), a Megbánás Prófétája és a Könyörület Prófétája.” (Muszlim)

Tiszta származása

Erre nem kell bizonyíték, mert ő صلی اللہ علیہ وسلم *Bani Hásimból* származott, a *Qurais* törzsön belül. Tehát ő صلی اللہ علیہ وسلم a legnemesebb az arabok közül leszámazás tekintetében; ezen kívül *Mekkából* származik, amely a legszeretettebb városa Allahnak ﷺ, Aki azt mondja:

„Allah azonban jobban tudja, hová helyezi az Ő küldetését.”
[A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 6:124]

Mielőtt muszlim lett, Abu Szufián (Allah legyen vele elégedett) elismerte a Próféta صلی اللہ علیہ وسلم kiváló leszámazását és nemességét, amikor Hérakleiosz megkérdezte őseiről. Azt felelte: **„Magas rangú családból származik közöttünk.”** Hérakleiosz azt mondta: **„És így küldetnek a küldöttek népeikhez.”** (Al-Bukhári és Muszlim)

És a Próféta صلی اللہ علیہ وسلم azt mondta:

„Allah, a Hatalmas és Magasztos Izmaelt választotta Ibrahim fiai közül, és Kinanah-t választotta Izmael fiai közül,

és a Quraisot választotta Kinanah fiai közül, és a Bani Hásimot választotta a Qurais közül, és engem választott a Bani Hásim közül.” (Muszlim)

Allah ﷺ megvédte szüleit a paráznaságtól, ezért ő صلى الله عليه وسلم érvényes házasságból született, nem házasságon kívül. Azt mondta صلى الله عليه وسلم:

„Házasságból származom, nem paráznaságból, Ádámtól (idejétől) amíg apám és anyám létre nem hoztak, és nem vettem részt az (iszlám előtti) tudatlanság korának szabadosságában.” (At-Tabaráni – Al-Albáni *haszan*-nak ítélte)

És ő صلى الله عليه وسلم azt is mondta:

„Adamtól jöttem (idejétől) házasságból származom és nem paráznaságból.” (Ibn Szád – Al-Albáni *haszan*-nak ítélte)

Ibn Szád és Ibn Aszákir közölték, hogy Al-Kalbi azt mondta: „A Próféta صلى الله عليه وسلم felmenői között ötszáz anyát számláltam meg, és egyet sem találtam, aki szabados erkölcsű lett volna, és semmi olyat nem találtam bennük, amely a tudatlanság korának gyakorlatára lenne jellemző.” „Anyákat” említve nagymamákra, dédnagymamákra, stb. gondolt mind apja, mind anyja oldaláról.

Egy költő azt mondta:

*Ádám idejétől az ágyékok és méhek védték leszármazását
Amíg tiszta házasságba nem érkezett; nem voltak ketten, hogy
tilosban találkoztak volna.*

*Születése éjjelen úgy tűnt fel, mint a telihold, amelyet nem
szennyez be a sötétség.*

*A sötétség eltűnt az ő fényességétől, mert a fény nem hagyja,
hogy a sötétség maradjon.*

*Köszönet Neki, Aki adta nekünk ezt az áldást, akinek
természete nem illúzió.*

Hetedik találkozás

Őszintesége és megbízhatósága

A Próféta ﷺ népe között jól ismert volt még prófétasága előtt is őszinteségéről, és „*al-Amín*”-nak (a megbízhatónak) hívták. Ezt a nevet csak olyannak, adták, aki a végletekig becsületes, megbízható és egyenes volt.

Még ellenségei is tanúsították ezt. Abu Dzsahl, annak ellenére, hogy gyűlölte és megtagadta a Próféta ﷺ, tudta, hogy becsületes. Egy ember megkérdezte tőle: „*Mohamed becsületes vagy hazug?*” Azt felelte: „*Jaj neked! Allahra, Mohamed becsületes és soha nem hazudott. De ha Quszai fiaié lesz a mérték, a víz szétoztása a zarándokok között, a Kába őrzése és a prófétaság, akkor mi marad a Qurais többi részének?*”

Abu Szufián (Allah legyen vele elégedett), aki iszlámra térése előtt a Próféta ﷺ esküdt ellensége volt, amikor Hérakleiosz megkérdezte: „**Vádolták-e valaha hazugsággal azelőtt, mielőtt azt mondta, amit mondott?**” azt mondta: „**Nem.**” Így Hérakleiosz összegezte: „**Abból, amit mondasz, megtudtam, hogyha az embereknek nem hazudott, akkor biztosan nem hazudik Allahról.**”

Felesége, Khadidzsa (Allah legyen vele elégedett), amikor a Próféta ﷺ visszament hozzá remegve, és azt mondta: „**Takarj be**”, amikor először megkapta a kinyilatkoztatást a Hira barlangban, azt mondta neki: „**Ez jó hír! Nem, Allahra, Allah soha nem fog megalázni téged. Te tartod a kapcsolatot a rokonokkal és igazat mondasz(...)**” (Al-Bukhári és Muszlim)

Ibn Abbász (Allah legyen vele elégedett) közölte:

„Miután a **«És intve figyelmeztess a közeli rokonságodat»**¹⁴ vers kinyilatkoztatásra került, Allah Küldötte صلی اللہ علیہ وسلم kiment, felment a Szafa dombra és kiáltott, hogy figyeljenek rá. Azt kérdezték: «Miről van szó?» és összegyűltek köré. Ő a következőképpen szólt hozzájuk: «Ha azt mondanám nektek, hogy lovasok vannak e mögött a domb mögött a völgyben, és készek megtámadni titeket, hinnétek nekem?» Azt felelték: «Igen, mert tudjuk, hogy soha nem hazudsz.» Ő صلی اللہ علیہ وسلم azt mondta: «Valóban, szigorú büntetésre figyelmeztetlek titeket.»” (Al-Bukhári és Muszlim)

A Próféta صلی اللہ علیہ وسلم őszintesége és egyenessége összezavarta a többistenhívőket, nem tudták, mit mondjanak róla. Volt, hogy azt mondták, ő egy hazug varázsló, néha az, hogy költő, vagy néha azt, hogy jövendőmondó, vagy, hogy örült; de mindig ellentmondtak egymásnak, mert valójában mindegyikük tudta, hogy ezek nem a Próféta صلی اللہ علیہ وسلم tulajdonságai.

An-Nadr ibn Al-Harith, aki súlyosan bántalmazta a Prófétát صلی اللہ علیہ وسلم, azt mondta a *Quraisnak*: „*Olyan dolog ért titeket, amelyhez hasonlót még nem tapasztaltatok. Fiatalemberként Mohamed volt a legintelligensebb, legbecsületesebb és legmegbízhatóbb közületek. Amikor azonban észrevettétek az ősz haját a halántékán, és közvetítette nektek, amit közvetített, varázslónak neveztétek. Nem, Allahra mondom, ő nem varázsló. És jövendőmondónak hívjátok. Nem, Allahra mondom, ő nem jövendőmondó. Költőnek is hívjátok. Nem, Allahra mondom, ő nem költő. És azt mondjátok, hogy örült... Ó quraisiak! Nézzétek meg jól, mert Allahra mondom, hatalmas dologgal álltok szemben.*”

A Próféta صلی اللہ علیہ وسلم becsületes személyisége volt a tulajdonképpeni oka annak, hogy Khadidzsa (Allah legyen vele elégedett) a felesége akart lenni. Őt bízta meg a nő, hogy bonyolítsa le üzleti ügyeit Szíriában, és megtudta szolgájától, Majszarától, hogy mennyire becsületes és nemes viselkedésű.

¹⁴ A Kegyes Korán értelmezésének fordítása 26:214

A Próféta صلی اللہ علیہ وسلم legnagyobb megbízatása, amelyet a legtökéletesebben véghez is vitt, az a kinyilatkoztatás, és az üzenet, amellyel Allah ﷻ bízta meg, hogy átadja az embereknek. Ő صلی اللہ علیہ وسلم átadta és teljesítette a megbízatást a legtökéletesebb és legteljesebb módon. Ő صلی اللہ علیہ وسلم megcáfolhatatlan bizonyítékokkal szállt szembe Allah ﷻ ellenségeivel, majd karddal is, és Allah ﷻ megadta neki a hódítást és kinyitotta a szíveket a hívásra. Az emberek hittek neki, segítettek és támogatták, amíg a *tauhid* szava (lá iláha illa-Allah) uralkodóvá nem vált és az iszlám el nem terjedt keleti és nyugati irányba. Nem maradt egyetlen ház sem, amelybe Allah ﷻ vallása nem lépett volna be.

Allah áldásai és békéje legyen a becsületes és megbízható Próféta صلی اللہ علیہ وسلم, aki Allah ﷻ ügyéért küzdött az azt megillető küzdelemmel, amíg végül a halál el nem szólította.

Nyolcadik találkozás

A szövetség és a próféták jövődölése

Mohamedről صلی اللہ علیہ وسلم

Allah ﷻ azt mondja a Koránban:

„És midőn Allah egyezséget kötött a prófétákkal (mondván): «Lám, itt van az, amit a Könyvből és a bölcsességből adtam nektek. Majd küldött jön el hozzátok, megerősítendő, amivel már rendelkeztek. Higgyetek neki és segítsétek őt!» (Allah) Mondta: «Elismeritek és elfogadjátok az egyezséget kötelezőnek magatok számára?» Mondták: «Elfogadjuk.» Mondta: «Akkor tanúsítátok, és én is tanúsító közül leszek veletek.» Akik pedig ezután elfordulnak, azok a bűnösök.» [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 3:81-82]

Ali ibn Abi Tálib (Allah legyen vele elégedett) és unokatestvére, Ibn Abbász (Allah legyen vele elégedett) azt mondták: „Allah ﷺ nem küldött egyetlen prófétát sem anélkül, hogy ígéretét nem vette, hogyha Allah ﷻ elküldené Mohamedet صلی اللہ علیہ وسلم az ő életében, akkor hinne benne és támogatná; és Ő ﷻ megparancsolta neki, hogy eskesse meg népét arra, hogyha Mohamed صلی اللہ علیہ وسلم elküldetik életükben, akkor hinni fognak benne és támogatják őt.”¹⁵ Asz-Szuddi valami hasonlót közölt.

És Allah ﷻ idézte Ibrahim próféta¹⁶ (béke legyen vele) fohászát:

„Urunk! Küldj el közénk egy küldöttet, aki közülük való, aki recitálja nekik a Te jeleidet, megtanítja nekik a Bölcsességet és a könyvet és megtisztítja őket. Te vagy a Hatalmas és a Bölcs.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:129]

Ibn Kathir (Allah legyen vele könyörületes) így kommentálta ezt: „Allah ﷻ említi Ibrahim (béke legyen vele) fohászát a Haram (Mekkai szentély) embereiért, azt kérve Tőle, hogy küldjön nekik egy küldöttet közülük, vagyis Ibrahim (béke legyen vele) leszármazottai közül. Ez a fohász Allah ﷻ elrendelésével van összhangban, hogy Mohamedet صلی اللہ علیہ وسلم elküldi a népek közül, hozzájuk, az egész emberiséghez és a dzsinnekhez.”

Ahmed imám (Allah legyen vele könyörületes) közölte az *Al-Irbādh ibn Sariah*-ban, hogy Allah Küldötte صلی اللہ علیہ وسلم azt mondta:

„Én voltam a próféták pecsétje, amikor Ádám még agyag volt, és megismertetek titeket a kezdetekkel: őszám, Ibrahim fohászokodott értem, Isza, Mariám fia¹⁷ hírt adott rólam, és anyám álmod látott; ez az, amit a próféták édesanyjai látnak álmukban.”

¹⁵ Tafszír ibn Kathir 1/493

¹⁶ Ábrahám

¹⁷ Jézus, Mária fia

Mohamed Próféta ﷺ folyamatosan beszéltek az emberek, amíg *Bani Izrael* prófétája, Isza (béke legyen vele) elmondta nekik a nevét, amikor felállt és megszólította őket:

„Midőn Isza (Jézus), Mária fia így szólt: «Ó, Izrael fiai! Én Allah küldötte vagyok hozzátok, bizonyítékul annak, ami előtte a Tórában volt. Azzal az örömhírrrel, hogy egy küldött fog eljönni utánam, a neve: Ahmed¹⁸.»” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 61:6]

Ezért mondja a hadíth: „*Ősöm, Ibrahim fohásza és Isza, Mariám fia híradása.*”¹⁹

Kiváló tulajdonságai és tettei, amelyeket a korábbi írások is említenek, megerősítetnek Allah ﷻ szavai által:

„Akik követik a Küldöttet, az írástudatlan prófétát, akit megtalálnak maguknál a Tórában és az Evangéliumban megírva. Aki megparancsolja nekik a helyénvalót, és megtiltja nekik a rosszat. És megengedi nekik a jó dolgokat és megtiltja nekik a rosszakat. És aki leveszi a terheiket és a láncokat, amelyek eddig rajtuk voltak.²⁰” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 7:157]

’Ataa ibn Jaszaar közölte:

„Találkoztam ’Amr ibn Al-Ász-szal (Allah legyen vele elégedett) és azt mondtam: «Mondd el nekem, hogyan jellemzi Allah Küldöttét ﷺ a Tóra.» Azt mondta: «Igen, Allahra, leírja őt a Tóra, ugyanúgy, ahogyan a Korán: „Ó Próféta! Mi tanúként és örömhír közlőjeként és és intőként küldtünk el téged.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 33:45] és mint egy szent a népek számára.» [Allah azt mondja:] «Te vagy az Én szolgám és az Én küldöttem; al-Mutawakkil-nak neveztelek (aki Allahra hagyatkozik).» **Ő nem udvariatlan és**

¹⁸ Mohamed próféta □ egy másik neve

¹⁹ Tefszir ibn Kathír 1/243.

²⁰ Korábban említettük a túlzott mennyiséget, ami megbánást igényel.

nem durva, nem hangos a piacokon. Nem adja vissza a rosszat rosszal; helyett megbocsátó és elnéző. Allah nem ad neki halált, amíg helyre nem hozta a vallást, amit megváltoztattak a következő mondással: „Lá iláha illa Allah”. Vak szemek, süket fülek és bezárt szívek nyitvatnak ki általa.” (Al-Bukhári)

Al-Baihaqi közölte Ibn 'Abbásztól (Allah legyen vele elégedett):

„Al-Dzsarud ibn 'Abdullah eljött és felvette az iszlámot. Azt mondta a Prófétának ﷺ: «Arra (esküszöm), Aki elküldött téged az igazsággal, hogy megtaláltam a rólad szóló leírást az Evangéliumban. A szűz fia (vagyis Jézus (béke legyen vele), Mária fia) hírt adott rólad.»”

És Abu Músza Al-As'ari (Allah legyen vele elégedett) közölte, hogy An-Nadzsi azt mondta:

„Tanúsítom, hogy Mohamed Allah Küldötte ﷺ és hogy aki hírt adott róla, az Jézus. Ha nem lennének a királysággal kapcsolatos elfoglaltságaim és a felelősségem az emberek iránt, elmennék hozzá, hogy hordozzam a cipőjét.” (Abu Dáwúd)

Kilencedik találkozás

A Könyörület prófétája – 1

Könyörülete ellenségeivel

A Próféta ﷺ könyörületként jött az egész emberiséghez. Allah ﷻ így írja le őt:

„Téged csupán a világok iránti könyörületből bízunk meg a küldetéssel.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 21:107]

És maga a Próféta صلی اللہ علیہ وسلم azt mondta: „**Valóban, én könyörületként küldtettem el.**” (Muszlim)

Könyörületessége általános volt, amelybe mind a hívők, mind a hitetlenek beletartoztak.

„Amikor Tufail ibn Amr Ad-Dauszi (Allah legyen vele elégedett) feladta a reményt, hogy törzse muszlim lesz, elment a Prófétához صلی اللہ علیہ وسلم, és azt mondta: «Ó Allah Küldötte صلی اللہ علیہ وسلم, Dausz törzse engedetlen volt és elutasító, ezért fohászkodj Allahhoz بیتنا ellenük.» A Próféta صلی اللہ علیہ وسلم a Qibla felé fordult, felemelte a kezét, és az emberek biztosak voltak benne, hogy Dausz el fog pusztulni, mert fohászkodik ellenük. A könyörület Prófétája صلی اللہ علیہ وسلم azonban azt mondta: «Ó Allah, vezesd Dauszt és hozd őket (az iszlámba).»” (Al-Bukhári és Muszlim)

A vezetésükért fohászkodott, nem az elpusztulásukért, mert ő صلی اللہ علیہ وسلم csak jót akart az embereknek és a sikerükben és megmenekülésükben reménykedett.

A Próféta صلی اللہ علیہ وسلم elment *Táifba*, hogy hívja az embereket az iszlámba, de ők elutasították és nevetségessé tették, és rávették az utcagyerekeket, hogy köveket dobjanak rá, amíg lába vérezni nem kezdett. Felesége, Áisah (Allah legyen vele elégedett) elmesélte, mi történt ez után.

„Meggérdeztem Allah Küldöttét صلی اللہ علیہ وسلم, hogy volt-e nehezebb napja, mint az Uhud csata. Ő صلی اللہ علیہ وسلم azt mondta: «Sokat szenvedtem a népedtől, és a legrosszabb, amit el kellett viselnem, az Al-'Aqabah napján volt, és amikor elmentem Ibn 'Abdi Ja lail ibn 'Abdi Kulalhoz. Nem azt a választ kaptam amit szerettem volna, ezért elmentem, és aggodalmaim a hatalmukba kerítettek, és nem hagytak el engem, amíg el nem értem Qarn Ath-Tha'alib-ot. Felemeltem a fejemet és észrevettem, hogy egy felhő árnyékol be engem; odanéztem, és ott volt benne Dzsibríl. Így szólt hozzám: „Valóban Allah, a Magasztos és Méltóságos hallotta, hogy mit mond neked a néped, és hogy felel neked. Elküldte neked a hegyek angyalát,

és parancsolj meg neki bármit, amit akarsz.” A hegyed angyala így szólt hozzám: „Ó Mohamed! Valóban, Allah hallotta, hogy mit mondtok neked a néped, és hogy felelnek neked. Én vagyok a hegyek angyala, és Allah azért küldött engem hozzád, hogy bármit megtegyek, amit megparancsolsz nekem. Ha szeretnéd, összetöröm őket a két hegy között.”» De Allah Küldötte صلى الله عليه وسلم azt felelte: «Én inkább azt remélem, hogy Allah támaszt az ágyékukból (utódokat) olyanokat, akik Allahot imádják társ nélkül és nem társítanak Mellé senkit.»” (Al-Bukhári és Muszlim)

Ez volt az a könnyörület, amely képessé tette a Prófétát صلى الله عليه وسلم arra, hogy elfelejtse vérző sebeit és fájó szívét, és csak arra gondolt, hogy hogyan hozhatna jót az embereknek, hogyan hozhatná ki őket a sötétségből a fénybe és hogyan vezethetné őket az Egyenes Útra.

És mikor a Próféta صلى الله عليه وسلم meghódította Mekkát, és bevonult tízezer harcossal, Allah تعالى megengedte neki, hogy döntsön azok ügyében, akik bántalmazták és üldözték őt, az életére törtek, kiűzték az otthonából, megölték társait és kínozták őket vallásuk miatt. Egyik társa azt mondta: „**Ma van a mészárlás napja.**” De a Próféta صلى الله عليه وسلم azt mondta: „**Nem, ma a könnyörület napja van.**” Majd elment a legyőzöttek előtt, akiknek szemei tágra nyíltak félelmükben és szíveik remegtek, és azt várták, hogy mit fog tenni velük a győzelmes hódító. Szokásuk az volt, hogy testrészek levágásával bosszút állnak a halottakért, ahogyan az Uhud csatában és más esetekben is láttuk. De a Próféta صلى الله عليه وسلم azt mondta nekik: „**Ó Qurais, mit gondoltok, mit kell tennem veletek?**” Azt felelték: „**Ami jó. Te egy nagylelkű testvér vagy, egy nagylelkű testvér fia.**” Allah Küldötte صلى الله عليه وسلم azt felelte: „**Menjetez, szabadok vagytok.**” Úgy érezték, mintha sírjaikból keltek volna új életre.

Ez az amnesztia a Próféta صلى الله عليه وسلم szívének könnyörületességéből fakadt, amely annyira hatalmas volt, hogy még az ellenségeire is kiterjedt, akik neki és társainak a legtöbbet ártottak. Ha nem lett

volna könyörületes, soha nem bocsátott volna meg nekik. Mennyire igazak a Próféta ﷺ szavai, amikor azt mondta:

„Nem vagyok más, mint adományozott könyörület.” (Al-Hákim – Al Albáni *szahih*-nak ítélte)

Tizedik találkozás

A könyörület prófétája – 2

Könyörülete az állatok és a mozdulatlan dolgok iránt

Említettük, hogy a prófétai könyörület nem csak az egyistenhívő muszlimok, hanem a hitetlenek számára is elérhető volt, hozzátehetjük, hogy a Próféta ﷺ könyörülete túlment az emberiség határain, és magába foglalta az állatokat és a lélekkel nem rendelkezőket is. Ő ﷺ azt mondta:

„Amikor egy ember az úton ment, nagyon szomjas lett, ezért lement egy kútba és ivott belőle. Amikor feljött, talált egy kutyát, aki a nyelvét lógatta és a sarat nyalta szomjúságában. Azt mondta: «Ez a teremtmény úgy szenved, ahogy én szenvedtem.» ezért lement a kútba ismét, megtöltötte a cipőjét vízzel és felmászott, a szájában tartva azt, hogy inni adjon a kutyának. Allah elfogadta ezt a tettet és megbocsátotta érte bűneit.” A társak megkérdezték: **„Ó Allah Küldötte ﷺ, van jutalom az állatok (iránti kedvesség)ért is?”** Azt felelte ﷺ: **„Minden élőlényért jár a jutalom.”** (Al-Bukhári és Muszlim)

Ezzel az alapelvvel, hogy *„minden élőlényért jár a jutalom”*, a Próféta ﷺ az állatok jogaiért és védelméért létesült szervezetek előfutára volt. Évszázadokkal megelőzte őket, amikor azt mondta:

„Egy nő a Pokolba került, bezárta őt, amíg meg nem halt. Nem etette és nem engedte ki, hogy keressen magának ennivalót a föld rovarai közül.” (Al-Bukhári és Muszlim)

Ezzel a Próféta صلی اللہ علیہ وسلم meg akarta tanítani társainak az állatokkal való kedvességet és jó bánásmódot, és megmutatni nekik, hogy egy állat tilalmas meggyilkolása vagy halálának okozása az ember pokolba kerülését okozhatja. Ezt a mai, ember alkotta törvények nem ismerik.

A Próféta صلی اللہ علیہ وسلم figyelmeztetett az állatok ok nélküli meggyilkolása ellen a következőképpen:

„«Nincs olyan ember, aki ha megöl egy madarat, vagy bármi nagyobbat jogtalanul, hogy Allah számon ne kérné rajta a Feltámadás Napján.» Valaki megkérdezte: «Ó Allah Küldötte, melyek a jogaik (az állatoknak)?» Ó صلی اللہ علیہ وسلم azt felelte: «Az a joga, hogy azért öljék meg, hogy megegyék, ne csak levágják a fejét, majd eldobják.»» (An-Naszái)

A Próféta صلی اللہ علیہ وسلم megparancsolta a kedvességet az állat lemészárlásakor. Azt mondta:

„Valóban, Allah elrendelte az ihszánt (a jóságot) minden dologgal kapcsolatban. Tehát ha öltök, öljetek jól; és amikor állatokat áldoztok, vágjatok jól. Mindenki élezze meg a pengéjét, és kímélje meg az állatot, amelyet levág, a szenvedéstől.” (Muszlim)

Volt egy tudós, aki említette, hogy néhány nyugati akkor fogadta el az iszlámot, amikor megismerték az iszlám állatvágási módját, amely rámutat e vallás tökéletességére minden szempontból. Minden hála és dicséret Allahot ﷻ illeti.

Allah Küldötte صلی اللہ علیہ وسلم azt mondta:

„Ne használjatok semmit célpontnak, aminek lelke van.” (Al-Bukhári és Muszlim)

Ez azt jelenti, hogy nem szabad élő állatot célbedobáshoz vagy céllövéshez használni, mert ez ellenkezik a könyörülettel, amely a hívő jellemének része kell, hogy legyen. Ő صلى الله عليه وسلم megtiltotta az igazságtalanságot és az elnyomást az állatokkal szemben is, és nagyon szívén viselte ezt az ügyet.

„Egyszer bement صلى الله عليه وسلم egy kertbe, amely egy anszárhoz tartozó ember tulajdona volt. Talált ott egy tevét, és amikor az meglátta a Prófétát صلى الله عليه وسلم, nyöszörgött, és könnyek folytak a szemeiből. Allah Küldötte صلى الله عليه وسلم odament hozzá, megsimogatta a fejét, és akkor a teve megnyugodott. Ő صلى الله عليه وسلم azt mondta: «Ki a tulajdonosa ennek a tevének?» Egy anszári fiatalember azt mondta: «Én vagyok, ó Allah Küldötte.» A Próféta صلى الله عليه وسلم azt mondta: «Nem féled Allahot ezzel az állattal kapcsolatban, akit Allah rád bízott? Valóban, panaszkodott nekem, hogy éhezted és kifárasztod.»» (Abu Dáwúd – Al-Albáni *szahíh*-nak ítélte)

Még a fák is részesülnek Mohamed صلى الله عليه وسلم könyörületében. Al-Bukhári közölte, hogy amikor megépítették a Próféta صلى الله عليه وسلم pulpitusát, egy pálmafa, amely mellett korábban beszélt, sírt, mint egy gyerek. A Próféta صلى الله عليه وسلم lement a pulpitusról és megölelte, és akkor olyan hangokat adott ki a fa, mint amikor egy gyerek éppen megnyugszik. Ő صلى الله عليه وسلم azt mondta: „*Sírt, mert nem fogja hallani többet az emlékeztetőt (prédikát).*” Amikor Al-Haszan elmondta ezt a hadíthot, sírt, és azt mondta: „*Ó muszlimok, egy darab fa sírt azért, mert Allah Küldöttének صلى الله عليه وسلم társaságára vágyott, ti még érdekesebbek vagytok arra, hogy vágyjatok a társaságára.*”²¹

Tizenegyedik találkozás

²¹ Fath Al-Bári 6/602

A Próféta ﷺ néhány erénye

Tudnunk kell, hogy Prófétánk ﷺ erényei és különlegességei számosak. Ezek közé tartoznak a következők:

1. *A nemes tulajdonságok és finom modor*, amelyért Allah ﷻ dicsérte őt, amikor azt mondta:

„És valóban, te (ó Mohamed) nagyszerű erkölcsi jellemmel rendelkezel.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 68:4]

A Próféta ﷺ azt mondta:

„Azért küldtettem, hogy tökéletesítsem a nemes jellemvonásokat.” (At-Tabaráni)

2. *Könyörület és irgalom Ummája iránt és minden ember felé*, amelyért Allah ﷻ dicsérte őt, amikor azt mondta:

„Téged csupán a világok iránti könyörületből bízunk meg a küldetéssel.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 21:107]

„Ő az, aki szálátot (az Ő lebocsátott áldása és kegyelme) bocsát le rátok és az ő angyalai, hogy kivezessen benneteket a sötétségekből a fényre.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 33:43],

„Az Allahtól származó könyörület által lettél gyengédebb velük szemben.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 3:159]

A Próféta ﷺ azt mondta:

„Nem vagyok más, mint adományozott könyörület.” (Al-Hákim – Al Albáni *szahíh*-nak ítélte)

Allah ﷻ gondoskodott róla születésétől fogva, ahogy Ő mondja:

„Nem talált-e téged árvának és adott menedéket? Nem talált-e téged tévelygőnek és vezetett az igaz útra? Nem talált-e szükséget látónak és gazdagított?” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 93:6-8]

3. Allah ﷻ említette, hogy kitágította mellkasát²² és felemelte hírnevét:

„Vajon nem tártuk-e ki mellkasodat? És nem vettük-e le rólad a terhed? Amely a hátadat béklyózta meg. És felemeltük híred.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 94:1-4]

4. Ő ﷺ a próféták pecsétje, ahogy Allah ﷻ említi a Koránban:

„Mohamed egyetlen férfinak sem apja közületek. Ő Allah küldötte, a próféták pecsétje Allah bizony minden dolgoknak tudója.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 33:40]

A Próféta ﷺ elmagyarázta:

„Az én és az előttem lévő próféták példája olyan, mint egy ember, aki épített egy házat. Jól felépítette és tökéletesítette egy téglá kivételével, az egyik sarokban. Az emberek kezdték körbejárni és gondolkoztak az épületen és azt mondták: «Vajon az a kő miért nincs a helyén, hogy kész legyen az épület?» Én vagyok az a kő.” (Al-Bukhári és Muszlim)

5. Különlegessége a többi prófétával szemben, ahogyan ő ﷺ mondta:

„Megtisztelve voltam a próféták fölött hat módon: részletes, de érthető a beszédem, a félelem (ellenség szívében) támogat engem, a hadiszmány engedélyezett a számomra, ez a föld tisztítás eszköze és imahely a számomra, az egész emberiséghez küldtettem, és én vagyok a végső próféta.” (Muszlim)

²² Vagyis fényessé tette, biztosította és boldoggá tette szívét az útmutatással.

6. **Ő** صلى الله عليه وسلم a legjobb teremtmény és a legtiszteletreméltóbb, ahogyan a hadíth bizonyítja:

„Én vagyok Mohamed ibn ‘Abdullah ibn ‘Abdul-Muttalib. Allah, a Magasztos megteremtette a világot, és engem a legjobbak közé teremtett; majd Ő két csoportra osztotta őket, és engem a jobb csoportba helyezett; majd Ő törzsekké tette őket és engem a legjobb törzsbe helyezett; majd Ő családokká osztotta őket, és engem a legjobb családba helyezett. Tehát én vagyok köztetek a legjobb családból és a legjobb egyén.” (Ahmed és Abu Dáwúd – Al-Albáni *szahíh*-nak ítélte)

7. **Ő** صلى الله عليه وسلم a Medence tulajdonosa és a közbenjáró a Feltámadás Napján. **Ő** صلى الله عليه وسلم azt mondta:

„Én előttetek leszek a medencénél (al-Hawd), és várni foglak titeket. Néhányak közületek oda lesznek hozzám vitetve, és miután felismertem őket, el lesznek tőlem vitetve. Azt fogom mondani: «Uram, a társaim!» De azt fogják mondani neked: «Nem tudod, mit újítottak utánad.»” (Al-Bukhári)

A Próféta صلى الله عليه وسلم azt is mondta:

„Minden prófétának volt olyan fohásza, amit elmondott, és amire választ kapott, de én megőrözöm a fohászatot, hogy az legyen a közbenjárás Ummám részére a Feltámadás Napján.” (Al-Bukhári és Muszlim)

8. **Ő** صلى الله عليه وسلم lesz az emberek vezetője a Feltámadás Napján, ahogyan mondta:

„Én leszek Ádám gyermekeinek vezetője a Feltámadás Napján, góg nélkül; és kezemben lesz a dicséret zászlaja, góg nélkül. Nem lesz más próféta, sem Ádám, sem más, kivéve, hogy az én zászlóm alatt lesz, és én leszek az első, aki közbenjár, és az első közbenjáró, góg nélkül.” (Ahmed és At-Tirmidhi – Al-Albáni *szahíh*-nak ítélte)

9. **Ő** صلى الله عليه وسلم lesz az első, aki belép a Paradicsomba a Feltámadás Napján. Ő صلى الله عليه وسلم azt mondta:

„Én leszek az első, aki bekopog a Paradicsom kapuján és az őr azt fogja mondani: «Ki vagy te?» Azt fogom mondani: «Mohamed vagyok.» Azt fogja mondani: «Felállok és kinyitom neked. Soha nem álltam fel előtted senkinek és soha nem fogok felállni utánad senkinek.» (Muszlim)

10. **Ő** صلى الله عليه وسلم a legjobb példakép minden ember számára, aki reménykedik az Allahal ﷻ való találkozásban, abban, hogy belép az Ő Paradicsomába, és megmenekül az Ő Poklától. Allah ﷻ azt mondja:

„Allah küldöttében szép példát találhattok magatok számára.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 33:21]

11. **Ő** صلى الله عليه وسلم nem mondott semmit saját vágyai miatt. A tény az, hogy minden, amit mondott a vallásról és a törvényekről, az kinyilatkoztatás, amely nem tartalmaz hamisságot. Allah ﷻ azt mondja:

„Nem a (saját) vágya szerint beszél. Ez bizony nem más, mint sugallt sugallat.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 53:3-4]

Tizenkettedik találkozás

Születése, korai gyermekora és Allah ﷻ iránta való gondoskodása

A Próféta صلى الله عليه وسلم hétfői napon született *Rabi'a al-Awwal* hónapban. Azt mondják, hogy vagy a második, vagy a nyolcadik, vagy a tizedik, vagy a tizenkettedik napon. Ibn Kathir (Allah

legyen vele könyörületes) azt mondta: „*Ami biztos, hogy az «Elefánt Évében» született, ahogy Ibrahim ibn Al-Mundhir, Al-Bukhári seikhje mondta, Khalifa ibn Khajjat-tól, és közmegegyezéssel.*”

Az életrajzíró tudósok azt mondták: „*Amikor Amina állapotos lett vele, azt mondta: «Nem találtam nehéznek, és amikor megszületett, egy fény született vele, amely betöltött mindent Kelet és Nyugat között.»*”

Ibn 'Aszakir és Abu Na'im közölték Ibn Abbásztól (Allah legyen vele elégedett): „*Amikor a Próféta ﷺ megszületett, 'Abdul-Muttalib egy kost vágott az aqíqájára, és Mohamednek (vagyis dicsértnek) nevezte el. Az emberek azt mondták: «Ó, Abul-Hárit, miért nevezted őt Mohamednek, és nem az ősei nevét adtad neki?» Azt felelte: «Azt akartam, hogy Allah dicsérje őt az egekben, és az emberek dicsérjék őt a földön.»*”

Édesapja halála

Édesapja akkor halt meg, míg ő ﷺ még édesanyja méhében volt. Azt is mondják, hogy néhány hónappal születése után, de az előző álláspontot szélesebb körben van elfogadva.

Pár napig Thuwaiba szoptatta, aki Abu Lahab felszabadított rabszolgája volt – a fiú születése felett érzett örömeben szabadította fel. Majd kerestek neki egy szoptatót dajkát a *Bani Szád*-ból, és Halima Asz-Szádia szoptatta. Velük volt a *Bani Szád*-nál körülbelül négy évig. Ott mellkasát az angyalok kinyitották, kivették a szívét, megmosták, és kivették az ego és a sátán részét. Majd Allah ﷻ megtöltötte fénnel, bölcsességgel, kedvességgel és könyörülettel, és az angyalok visszatették a helyére. Halima nagyon megijedt ettől, és visszaküldte édesanyjához, elmondta neki, hogy mi történt, de ő nem ijedt meg.

Asz-Szuhaili így kommentálta az eseményeket: „*Ilyen tisztítás kétszer történt vele, először gyermekkorában, hogy megtisztítsa szívét a sátán sugalmazásaitól, majd másodsorra, amikor Allah ﷻ*

felemelte az Isteni Jelenléthez, hogy imádkozzon az ég angyalaival, és így megtisztult belsőleg és külsőleg is, és szíve megtelt bölcsességgel és hittel.”

Édesanyja halála

Amikor Allah Küldötte صلی اللہ علیہ وسلم hat éves lett, édesanyja, Umm Aimán társaságában elvitte őt *Medinába*, hogy meglátogassa anyai nagybátyjait a *Bani Udai ibn An-Nadzsr*-ből. Egy hónapig ott voltak, de édesanyja meghalt *Al-Abwában*, mikor hazafelé ment *Mekkába*.

Amikor Allah Küldötte صلی اللہ علیہ وسلم *Al-Abwánál* haladt el *Mekka* meghódításának évében, engedélyt kért Urától, hogy meglátogassa édesanyja sírját, és megkapta az engedélyt. Ő صلی اللہ علیہ وسلم sírt, és mindazok, akik vele voltak, szintén sírtak. Majd azt mondta صلی اللہ علیہ وسلم :

„Látogassátok a sírokat, mert azok emlékeztetnek titeket a halálra.” (Muszlim)

Édesanyja halála után Umm Aimán gondoskodott róla. Ő egy rabszolga volt, akit Mohamed صلی اللہ علیہ وسلم az édesapjától örökölt. Nagyapja, 'Abdul-Muttalib lett a gyámja, de amikor nyolc éves lett صلی اللہ علیہ وسلم, nagyapja is meghalt. A nagybátyja, Abu Tálib gondjaira bízta, ő lett a gyámja, és a legjobban gondoskodott róla. Amikor Allah ﷻ megadta neki a prófétaságot, Abu Tálib teljes segítséget és támogatást biztosított neki, még ha ő maga többistenhívő maradt is haláláig. Támogatása miatt Allah ﷻ megkönnyítette számára a büntetést, ahogyan egy hadíth említi.

Allah ﷻ védelme iránta az iszlám előtti gyakorlatok befolyásolásától

Allah ﷻ megvédte Prófétáját صلی اللہ علیہ وسلم gyerekkorától kezdve, és megtisztította az iszlám előtti kor rossz szokásaitól. Ő ﷻ a

bálványokat gyűlöletessé tette számára, tehát Mohamed صلی اللہ علیہ وسلم soha nem imádott egyetlen bálványt, tisztelt egyetlen szobrot sem. Ő صلی اللہ علیہ وسلم soha nem ivott alkoholt, és nem csatlakozott a *quraisi* fiatalokhoz, erkölcstelen szokásaikban. Ellenkezőleg, ő صلی اللہ علیہ وسلم minden szégyenletestől távol maradt, nemes erkölccsel és tetteikkel rendelkezett. Népe közt úgy ismerték, mint „*a megbízható*”, mert tiszta jelleme és becsületes beszéde volt. Elfogadták ítéletét, és egyetértettek véleményével, ahogyan kiderül abból az elbeszélésből, hogy hogyan helyezték vissza a Fekete Követ a helyére. Elfogadták tervét, amikor kért egy ruha darabot, ráhelyezte a Követ a közepére, és megmondta minden törzsi vezetőnek, hogy emelje fel az anyag szélét fogva. Majd ő صلی اللہ علیہ وسلم maga a helyére tette a Követ, így az emberek megnyugodtak, és így elkerülte a fenyegető háborút a törzsek között.

Tizenharmadik találkozás

Házassága

A Próféta صلی اللہ علیہ وسلم feleségül vette Khadidzsát (Allah legyen vele elégedett), amikor ő huszonöt éves volt, a nő pedig negyven. Ez azután történt, hogy elutazott Szíriába egy üzleti útra Khadidzsa (Allah legyen vele elégedett) megbízásából a szolgájával, Maiszarával, akit annyira lenyűgözött Mohamed صلی اللہ علیہ وسلم személyisége, hogy visszatérésükkor elmondta úrnőjének, amit észrevett. Khadidzsa (Allah legyen vele elégedett) házassági ajánlatot tett neki, és ő صلی اللہ علیہ وسلم elvette feleségül.

Khadidzsa (Allah legyen vele elégedett) három évvel a Próféta صلی اللہ علیہ وسلم *hidzsrája* (Medinába való kivándorlása) előtt halt meg. Huszonöt évig éltek együtt, és ez idő alatt ő volt az egyetlen

felesége. Khadidzsa (Allah legyen vele elégedett) 65 évesen halt meg, a Próféta صلی اللہ علیہ وسلم ekkor 50 éves volt. Ez után több nőt vett feleségül nemes célokból vagy okok miatt. Ez cáfolja a néhány orientalista által hangoztatott vádat, hogy a Próféta صلی اللہ علیہ وسلم a vágya vezette és kéjeket keresett. Hogyan lenne ez lehetséges, mikor huszonöt évet egyetlen, nála 15 évvel idősebb nővel töltött, haláláig vele maradt, és akkor házasodott újra, miután már fiatalkori vágyai elmúltak? Vagy mindezekben az években elnyomta a vágyát, és csak akkor engedte szabadjára, miután 50 éves lett? Ez egyetlen értelmes ember számára sem elfogadható.

Sok nyugati tudós és értelmiségi találta ezt az állítást nevetségesnek. Az olasz kutató, Dr. Laura Vaghlieri azt mondta: *„Fiatal évei alatt, amikor a szexuális vágy a legerősebb, az arabok iszlám előtti világában, egy olyan társadalomban, amelyben a házasság mint társadalmi intézmény szinte nem is létezett, és ahol a több feleség és a válás a végletekig könnyű volt, Mohamed صلی اللہ علیہ وسلم egyetlen egy nőt vett feleségül. Ő volt Khadidzsa, aki sokkal idősebb volt nála. Az ő lojalis, szerető férje maradt huszonöt évig, soha nem házasodott mással, csak Khadidzsa halála után, amikor már elmúlt 50 éves.”*

A Próféta صلی اللہ علیہ وسلم összes további házassága társadalmi vagy politikai indíttatásból köttetnek. Arra a szándékra alapultak, hogy tiszteletet kapjanak azok a nők, akiket jóra valókként ismertek, vagy, hogy rokonságot kössenek valamilyen törzssel, hogy megkönnyítsék az iszlám terjedését. ‘Áisah (Allah legyen vele elégedett) kivételével Mohamed صلی اللہ علیہ وسلم nem vett el szűzlányt. Lehet ezt kéjvágynak tekinteni?

Mivel ember volt, az is lehetséges, hogy azért házasodott, mert szeretett volna fiúgyereket, mivel akik Khadidzsától (Allah legyen vele elégedett) születtek, meghaltak.

Sok bevétel nélkül felelősséget vállalt egy nagy csaláért, és minden terhéért. Mindig tökéletesen betartotta az egyenlő bánásmódot minden feleségével, egyetlen egyszer sem akart különválni egyiküktől sem.

Viselkedése egyezik a korábbi próféták hagyományával, mint Mózes (béke legyen vele) és mások, akiket az emberek kritizáltak a több házasságuk miatt. Lehetséges, hogy ez amiatt volt, mert az ő magánéletükről nem tudunk sokat, míg Mohamed Próféta صلی اللہ علیہ وسلم családi élete nyitott könyv számunkra.²³

Feleségei

Khadidza halála után a Próféta صلی اللہ علیہ وسلم elvette Szauda bint Zam'ah-t, majd 'Aisah bint Abi Bakr asz-Sziddíq-et, és ő volt az egyetlen szűz, akit elvett. Majd elvette Hafszah bint Omár ibn al-Khattáb-ot, majd Zainab bint Khuzaimah ibn Al-Háarith-t. Később elvette Umm Szalamah-t, akinek neve Hind bint Abi Umajjah, majd Zainab bint Dzsahs-t, Dzsuwairiah bint al-Háarith-t és Umm Habibah-t, akinek a neve Ramlah bint Abi Szufián. Később, a Khaibari győzelem idején elvette Szafijjah bint Hujai-t, majd Maimúnah bint Al-Háarith-t, és ő volt az utolsó, akit feleségül vett (Allah legyen velük elégedett).

Tizennegyedik találkozás

A Próféta صلی اللہ علیہ وسلم és a nők – 1

Az iszlám ellenségei soha nem fáradnak bele annak ismételtetésébe, hogy az iszlám igazságtalan a nőkkel, elnyomja őket, megfosztja őket jogaiktól, és nem tekinti őket többnek, mint szolgálknak és a férfiak élvezete forrásának. Ezt a hazugságot azonban megcáfolja az, amit a Prófétáról صلی اللہ علیہ وسلم közöltek, hogy ő hogyan viselkedett a nőkkel, és mennyire fontosnak tartotta

²³ Dr. Imád Ad-Deen Khalil, *Ők mondják az iszlámról* c. könyvéből, 120 – 121. old.

körülményeiket. Ő صلى الله عليه وسلم nőkkel tanácskozott, kedvesen viselkedett velük, támogatta őket minden helyzetben és megadta nekik teljes jogaikat olyan módon, ahogy senki nem álmodhatott róla korábban.

Az iszlám előtt az arabok nem akarták, hogy lányaik legyenek, és ezt szégyen forrásának tartották. Ismert, hogy voltak, akik el is temették élve lánycsecsemőiket. A *Korán* ezt a következőképpen írja le:

„Ám ha valamelyiküknek leánygyermek születésének örömhírét hozzák, arca elsötétül és haraggal telt. Elrejtekezik az emberek elől azon rossz miatt, amiről hírt kapott. Vajon megtartsa-e őt (az újszülött leányt) a szégyenre avagy a homokba temesse? Milyen borzalmas rossz az, ahogy ítélnének!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 16:58-59]

Majd az iszlám előtti tudatlanság korában, amikor egy nő férje meghalt, fiai és rokonai örökölték őt vagyontárgyként; ha akarták, férjhez adhatták egyikükhöz, és ha akarták, megakadályozhatták, hogy férjhez menjen, és ebben az állapotban tarthatták haláláig. Az iszlám mindezt eltörölte igazságos törvényeivel, amelyek garantálják a nők jogait, ugyanúgy, ahogy a férfiakét is.

A Próféta صلى الله عليه وسلم kijelentette, hogy a nők egyenlőek a férfiakkal minden emberi szempontból a következőképpen:

„Valóban, a nők a férfiak felei, mint az ikertestvérek.” (Ahmed, Abu Dáwúd és At-Tirmidhi)

Tehát az iszlámban nincs konfliktus a két nem közt, ahogy az ellenfelei állítják; ehelyett egy testvéri kapcsolat van köztük, amely kölcsönös együttműködésre alapul.

A nemes *Korán* megerősítette a férfiak és a nők egyenlőségét a hit, a cselekedet és a Túlvilági jutalom tekintetében, ahogyan Allah ﷻ mondja:

„A muszlim férfiaknak és a muszlim nőknek, a hívő férfiaknak és a hívő nőknek, és az őszinte szívvel engedelmeskedő férfiaknak és nőknek, és az igaz férfiaknak és az igaz nőknek és a türelmes férfiaknak és a türelmes nőknek és az alázatos férfiaknak és az alázatos nőknek, az adakozó férfiaknak és az adakozó nőknek, a böjtölő férfiaknak és a böjtölő nőknek és a szemérmükkel önmegtartóztató férfiaknak és a szemérmükkel önmegtartóztató nőknek és az Allahról gyakran megemlékező férfiaknak és nőknek – ezek mindegyikének Allah megbocsátást és hatalmas jutalmat készített elő.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 33:35]

És Ő ﷺ azt is mondja:

„Am aki jóra való módon cselekszik - akár férfi akár nő - és hívő (az ilyenek összessége) azok, akik a Paradicsomba lépnek be. Számonkérés nélkül részesülnek ellátásban abban.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 40:40]

Allah Küldötte ﷺ megemléltette, hogy szerette a nőket:

„Szeretettek számomra a ti világotokból a nők és az illatszerek, de a legnagyobb örömet az imában lelem.” (ítélte Ahmed és An-Naszái – Al-Albáni *szahíh*-nak) Tehát, hogyan lenne képes lebecsülni vagy elnyomni őket?

És miközben a Próféta ﷺ megszüntette a lányok szokásos gyűlöletét és a szörnyű gyakorlatot, hogy élve eltemessék őket, arra bátorított, hogy jól neveljék fel, és kedvesen bánjanak velük. Azt mondta:

„«Aki gondoskodik két lányáról, amíg el nem érik pubertáskorukat, az így lesz velem a Feltámadás Napján» és két ujját egymás mellé helyezte.” (Muszlim)

Ez megmutatja, hogy valaki magas pozíciót érhet el és a Próféta ﷺ közelségét, ha felneveli két lányát felelősen, amíg el nem érik pubertáskorukat. Ő ﷺ azt is mondta:

„Akinek van három lánya vagy három húga, vagy két lánya, vagy két húga, és kedvesen bánik velük, féli Allahot velük való bánásmódjában, belép a Paradicsomba.” (At-Tirmidhi – Al-Albáni *szahíh*-nak ítélte)

A Próféta صلی اللہ علیہ وسلم nagyon fontosnak tartotta a nők oktatását.

„Elkülönített számukra egy napot, amikor összegyűltek, és őket tanította arra, amit Allah ﷻ tanított neki.” (Muszlim)

Nem zárta a házba a nőket, ahogy állítják, hanem megengedte nekik, hogy kimenjen a fontos dolgokat intézni, látogatni a rokonait és a beteget. Megengedte a nőknek, hogy vásároljanak és árusítsanak a piacokon, ha szerényen viselkednek és megfelelően öltözködnek. Azt is megengedte nekik, hogy elmenjenek a mecsetbe, és megtiltotta, hogy ezt megtiltsák nekik:

„Ne tiltsátok meg a nőknek a mecsetet (hogy a mecsetbe jöjjenek).” (Ahmed és Abu Dáwúd)

Ezen kívül a Próféta صلی اللہ علیہ وسلم szorgalmazta a kedves szavakat a nők iránt:

„Azt tanácsolom, hogy legyetek jók a nőkkel.” (Al-Bukhári és Muszlim)

Ez magába foglalja a jó bánásmódot, jogainak tiszteletét, érzelmi figyelembe vételét, és minden ártalmas elkerülését.

Tizenötödik találkozás

A Próféta صلی اللہ علیہ وسلم és a nők – 2

A Próféta صلی اللہ علیہ وسلم bátorította a férjeket, hogy költsenek a feleségükre. Azt mondta:

„Semmit nem költötök Allah tetszését keresve anélkül, hogy jutalmat ne kapnátok érte – még ha csak egy falat étel is az, amit a feleségetek szájába tesztek.” (Al-Bukhári és Muszlim)

A Próféta صلی اللہ علیہ وسلم rámutatott, hogy a legjobb kiadás az, amit az ember a családjára költ:

„A legjobb dinár amit az ember elkölt, az a dinár amit a családjára költ.” (Muszlim)

Azt is mondta صلی اللہ علیہ وسلم :

„Amikor egy férfi vizet ad inni a feleségének, jutalmat kap.” (Ahmed – Al-Albáni *haszan*-nak ítélte)

Amikor Irbádh ibn Szariah (Allah legyen vele elégedett) hallotta ezt a *hadíth*-t, sietett, hogy adjon egy kis vizet a feleségének, és elmondta neki, hogy mit hallott Allah Küldöttétől صلی اللہ علیہ وسلم.

Így tanította meg a Próféta صلی اللہ علیہ وسلم a társainak a nőekkel való jó bánásmódot, szeretetet és szimpátiát irántuk, és azt, hogy ellássák őket minden féle hasznos dologgal és megfelelő módon költsenek rájuk.

A Próféta صلی اللہ علیہ وسلم világossá tette, hogy a nők iránti jó bánásmód a férfi lelke nemességének és nagylelkű természetének a jele. Kijelentette:

„A legjobb közületek az, aki a legjobb a feleségéhez.” (Ahmed és At-Tirmidhi)

Megtiltotta, hogy valaki gyűlölettel viseltessen felesége iránt:

„Egy hívő férfi ne gyűlöljön egy hívő nőt; ha valamelyik tulajdonsága nem tetszik neki, tetszeni fog neki egy másik.” (Muszlim)

Így a Próféta صلی اللہ علیہ وسلم azt parancsolta a férfiaknak, hogy a nők pozitív tulajdonságait és dicséretreméltó tetteit keressék, és ne foglalkozzanak hibáikkal és negatív tulajdonságaikkal, mert a rossz

viselkedés keresése és az ezzel való foglalkozás ellenérzést és gyűlöletet terjeszt a házastársak közt.

Megtiltotta a nők verését:

„Ne üssétek meg Allah szolgálólányait.” (Abu Dáwúd) és azt, aki árt a nőknek, megfenyegette:

„Ó Allah, valóban, kötelezővé teszem a két gyengébb, az árvák és a nők, jogait.” (Ahmed és Ibn Mádzsah)

Ez azt jelenti, hogy soha nem lehet törvényessé tenni az ők bántalmazásukat, és aki ezt teszi, az nehézségnek és büntetésnek teszi ki magát az evilágban és a következőben.

Azt is megtiltotta ﷺ, hogy a férjek felfedjék feleségeik titkait, testi adottságait, és a feleségeknek is, hogy elmondják férjük titkait. Azt mondta:

„A legrosszabb helyzetű emberek Allah előtt a Feltámadás Napján azok a férfiak lesznek, akik szeretkeznek a feleségükkel, majd kitergetik a titkait.”²⁴ (Muszlim)

A Próféta ﷺ azzal is tiszteletet adott a nőknek, hogy megtiltotta a férfiaknak, hogy rosszat feltételezzenek feleségeikről, vagy, hogy gyanakodjanak rájuk. Dzsábir (Allah legyen vele elégedett) közölte:

„Allah Küldötte ﷺ megtiltotta a férfiaknak, hogy meglepjék éjjel a feleségüket féltékenységből, vagy, hogy hibán kapják rajta őket.” (Al-Bukhári és Muszlim)

Ami Allah Küldöttének ﷺ viselkedését illeti saját feleségeivel kapcsolatban, ő volt a legérzelmesebb és legkedvesebb. Al-Aszwad (Allah legyen vele elégedett) közölte:

„Megkérdeztem ‘Áisától, hogy milyen volt a Próféta ﷺ a feleségeivel. Azt mondta: «Dolgozott a családjának, de amikor eljött az imaidő, felkelt és elment imádkozni.»” (Al-Bukhári)

²⁴ Vagyis elmondja kinézetét másoknak.

A Próféta ﷺ igyekezett feleségei kedvére tenni, és szórakoztatni őket kellemes beszélgetéssel és szép szavakkal. Ennek egy példája, amikor azt mondta ‘Áisának (Allah legyen vele elégedett):

„«Tudom, mikor vagy mérges, és mikor vagy elégedett.» Azt kérdezte: «Honnan tudod, ó Allah Küldötte?» Azt mondta ﷺ: «Amikor elégedett vagy, azt mondom: „Igen, Mohamed Urára.” De amikor haragszol, azt mondom: „Nem, Ábrahám Urára.”» Áisa azt mondta: «Igen, Allahra, ó Allah Küldötte ﷺ; semmit nem hagyok el, csak a nevedet.» (Al-Bukhári és Muszlim) Ez azt jelenti, hogy az iránta való szeretete szilárd volt a szívében, és nem változott.

A Próféta ﷺ soha nem felejtette el első feleségét, Khadidszát (Allah legyen vele elégedett) a halála után sem. Anasz (Allah legyen vele elégedett) közölte:

„Amikor a Próféta ﷺ ajándékot kapott, azt mondta: «Vigyétek el ezt ennek-és-ennek, mert ő Khadidzsa barátnője volt.»» (At-Tabaráni)

Így tisztelte Prófétánk ﷺ a nőket, össze lehet ezt hasonlítani azokkal, akik magukat a „nők felszabadítóinak” hívják?

Tizenhatodik találkozás

Prófétasága és népének hívása

Allah Küldötte ﷺ negyven évesen lett próféta, amely a teljes érettség kora. Az angyal megjelent neki *Hira* barlangban hétfőn, *Ramadán* 17.-én. Amikor leszállt a kinyilatkoztatás, az nagyon nehéz volt neki; arca megváltozott és homloka izzadt.

Amikor *Dzsibríl* (béke legyen vele) angyal először eljött hozzá, azt mondta: „*Olvass.*” Ő صلی اللہ علیہ وسلم azt felelte: „*Nem vagyok az olvasók között (nem tudok olvasni).*” Az angyal erősen megszorította, és azt mondta: „*Olvass.*” Azt mondta صلی اللہ علیہ وسلم „*Nem tudok olvasni.*” Ez háromszor történt meg, miután azt mondta az angyal:

„Olvass az Urad nevében, Aki megteremtett (minden létezőt). Teremtette az embert egy vérrögéből. Olvass! A te Urad a Legkegyesebb. Aki tollal tanított. Tanította az embert arra, amit nem tudott.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 96:1-5]

A Küldött صلی اللہ علیہ وسلم hazament Khadidzsához (Allah legyen vele elégedett) remegve, és elmondta neki, hogy mit látott. Felesége megnyugtatta őt, azt mondta neki: „*Ez jó hír, mert Allahra, Allah soha nem fog téged megalázni. Te fenntartod a rokoni kapcsolatokat, igazat mondasz, viseled a gyengék terhét, segítesz a szükségét szenvedőnek, ellátod a vendégeket és segítesz annak, akit baj ért.*”

Majd elvitte férjét unokatestvérehez, Waraqa ibn Naufal-hoz. Waraqa keresztény lett az iszlám előtti időszakban, és ismerte a héber írásokat. Az Evangélium egy részét leírta arabul – amennyit Allah ﷻ akart, hogy írjon, és egy nagyon idős ember volt, aki már megvakult. Khadidzsa (Allah legyen vele elégedett) azt mondta neki: „*Ó unokatestvérem, hallgasd meg az unokaöcsédet.*” Waraqa megkérdezte: „*Ó unokaöcsém, mit láttál?*” Akkor a Próféta صلی اللہ علیہ وسلم elmondta neki, hogy mit látott. Waraqa azt mondta: „*Ez az az angyal, akit Allah ﷻ Mózeshez küldött. Bárcsak fiatalabb lennék, és élnék még, amikor néped kiűz téged.*” Azt kérdezte صلی اللہ علیہ وسلم: „*Ki fognak engem üzni?*” „*Igen*” felelte Waraqa, „*Soha nem jött még úgy senki olyasmivel, amit te hoztál, anélkül, hogy ne bántották volna. Ha élnék azon a napon, és látnám, támogatnálak minden erőmmel.*” De hamarosan ez után meghalt.

Ezek után szünet következett a kinyilatkoztatásban. Allah Küldötte صلی اللہ علیہ وسلم annyi ideig, ameddig Allah ﷻ akarta,

kinyilatkoztatás nélkül maradt, nagyon szomorú lett, és várta, mikor jön el megint hozzá.

Majd az angyal megjelent előtte egy trónon ülve az ég és a föld között. Bátorította őt, és biztosította róla, hogy ő صلى الله عليه وسلم tényleg Allah Küldötte. Mohamed صلى الله عليه وسلم megijedt, és miután hazament Khadidszához (Allah legyen vele elégedett) azt mondta: „*Takarj be.*” Majd Allah ﷻ kinyilatkoztatta:

„Ó Te betakarozó! Kelj fel és ints! És a ruhádat pedig tisztítsd meg. És a tisztátalanságot kerüld el!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 74:1-5]

Allah ﷻ megparancsolta neki ezekben a versekben, hogy figyelmeztesse népét, hívja őket Allahhoz ﷻ, és tisztítsa meg magát a rossz tettektől.

A Próféta صلى الله عليه وسلم felkészült, hogy vállalja ezt a nagy felelősséget, mert most már biztos volt benne, hogy ő صلى الله عليه وسلم valóban Allah küldötte. Engedelmeskedett Urának a végsőig, hívva mindenkit Allahhoz ﷻ - fiatalokat és időseket, szabadokat és rabszolgákat, férfiakat és nőket, feketéket és fehéreket. Minden törzs között voltak, akik elfogadták, akiknek Allah ﷻ elrendelte, hogy sikeresek legyenek ebben az életben és a Túlvilágon. Beléptek az iszlámba felvilágosodás és értelem alapján, de voltak olyanok is akik elkezdték bántalmazni őket. Allah ﷻ megvédte Küldöttét صلى الله عليه وسلم a nagybátyján, Abu Tálíbon keresztül, akit a *Qurais* törzs tisztelt, és engedelmeskedett neki. Nem merészeltek elszomorítani azáltal, hogy bántják a Próféta صلى الله عليه وسلم mert tudták, hogy mennyire szereti őt. Emellett az ő vallásukat követte, ami miatt toleránsak voltak vele, és nem nyíltan ellenségesek.

Ibn Al-Dzsauzi azt írta: „*A Próféta صلى الله عليه وسلم három évig titokban dávázott; majd Allah ﷻ kinyilatkoztatta neki:*

„Azt hirdesd, amire parancsot kaptál, és fordulj el a társítóktól!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 15:94]”

Így nyíltan kihirdette.

„Miután a **«És intve figyelmeztess a közeli rokonságodat»**²⁵ vers kinyilatkoztatásra került, Allah Küldötte ﷺ kiment, felment a Szafa dombra és kiáltott, hogy figyeljenek rá. Azt kérdezték: «Miről van szó?» és összegyűltek köré. Ő a következőképpen szólt hozzájuk: «Ha azt mondanám nektek, hogy lovasok vannak e mögött a domb mögött a völgyben, és készek megtámadni titeket, hinnétek nekem?» Azt felelték: «Igen, mert tudjuk, hogy soha nem hazudsz.» Ő ﷺ azt mondta: «Valóban, szigorú büntetésre figyelmeztetlek titeket.» Nagybátyja, Abu Lahab azonban azt felelte: «Menjen tönkre a napod hátra lévő része! Ez az, amiért összegyűjtöttél minket?» És felkelt. Akkor Allah ﷻ kinyilatkoztatta: **«Száradjon le Abu Lahab mindkét keze és pusztuljon ő maga is!»** [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 111:1] – tól a szúra végéig.” (Al-Bukhári és Muszlim)

Tizenhetedik találkozás

Türelme bántalmazás idején

A Próféta ﷺ a *dáwával* foglalkozott, tanácsokat adott és tanított. Arra hívta az embereket, hogy egyedül Allahot ﷻ szolgálják, ne társítsanak Mellé senkit. Arra is hívta őket, hogy hagyják el őseik pogány szokásait: a többistenhitet, a bálványimádást és minden erkölcstelen és tilalmas gyakorlatot. Csak kevesen hittek neki; a többség nem.

²⁵ A Kegyes Korán értelmezésének fordítása 26:214

Bár Allah ﷺ megőrizte és megvédte életét nagybátyja, Abu Tálib eszközeivel, a Próféta ﷺ bántalmazták, korlátozták és üldözték.

Prófétasága hetedik évében Allah Küldötte ﷺ, Abu Tálib, a *Bani Hásim* és *Bani Muttalib* klánok egy kis földterületen kerestek menedéket, amely Abu Tálib tulajdonában állt. A *Qurais* elhatározta, hogy erőszakkal oda zárja őket, mind a muszlimokat és a nem muszlimokat, akik támogatták rokonaikat, kivéve Abu Lahabot. Megegyeztek abban, hogy bojkottal sújtják a Próféta ﷺ egész kiterjedt családját, nem fogadnak el tőlük semmiféle feltételt a megegyezésre, megakadályozzák, hogy belépjenek a piacokra, és azt is, hogy bármilyen ellátás eljusson hozzájuk addig, amíg át nem adják nekik Allah Küldöttét ﷺ, hogy kivégezhessék. Ezt az igazságtalanságot leírták, és a papírt kifüggesztették a *Kába* belsejében. A Próféta ﷺ akkor azt mondta társainak, hogy vándoroljanak ki *Abesszíniába*, mert az elnyomás fokozódott. Ez volt a második kivándorlás – nyolcvanhárom férfi és tizennyolc nő vándorolt ki – és néhány jemeni muszlim csatlakozott hozzájuk.

A Próféta ﷺ és akik vele voltak száműzetésben maradtak majdnem három évig végletes nehézségek és éhezés közepette, azon éltek, ami keveset ki tudtak nekik csempészni, de leginkább faleveleket ettek. Ez a prófétaság tízedik évéig folytatódott, amikor néhány *quraisi* megszüntette a bojkottot és szabadon elmehettek.

Ebben az évben halt meg a Próféta ﷺ felesége, Khadidzsa (Allah legyen vele elégedett), és két hónappal később a nagybátyja, Abu Tálib. Nagybátyja halálával a *Qurais* már szabadon üldözhetette, és még több ellenségeskedést és bántalmazást követtek el ellene.²⁶

Al-Bukhári és Muszlim hiteles hadíthgyűjteményei elmesélik, hogy:

²⁶ Lubábul Khijár fí Szíratil Mukhtár, 37-40. old.

„Allah Küldötte صلی اللہ علیہ وسلم egyszer a Kába közelében imádkozott, miközben Abu Dzsahl ott ült néhány barátjával a közelben. Az előző nap nösténytevéet vágtak, és Abu Dzsahl azt mondta: «Melyikkötök hozza az elpusztult tevé belsősegeit és teszi Mohamedre, miközben leborul?» A leggonoszabb elment és elhozta, és amikor a Próféta صلی اللہ علیہ وسلم leborult, a vállai közé helyezte, és ezen annyira elkezdtek nevetni, hogy egymásra borultak. Lánya, Fatima jött és ledobta róla, és elkezdte átkozni őket. Amikor a Próféta صلی اللہ علیہ وسلم befejezte az imáját, felemelte hangját, és hangosan fohászzkodott ellenük háromszor: «Ó Allah, büntesd meg a Quraist». Amikor hallották ezt, abbahagyták a nevetést, mert megijedtek a fohászából. A Próféta صلی اللہ علیہ وسلم így folytatta: «Ó Allah, büntesd meg Abu Dzsahl ibn Hisámot, ‘Utbah ibn Rabiah-t, Saiba ibn Rabiah-t, Al-Walíd ibn ‘Utba-t, Umajja ibn Khalaffat és ‘Uqbah ibn Abu Mu‘it-t.» Ibn Masz‘úd azt mondta: «Arra esküszöm, Aki elküldte Mohamedet az igazságra, láttam a megnevezetteket elesni a Badri csatában, meghalva, és bedobva Badr-i kútba.»»

Al-Bukhári közölte:

„Egy nap ‘Uqbah ibn Abi Mu‘it megragadta a Prófétát صلی اللہ علیہ وسلم vállainál, és ruháját a nyakába húzva fojtogatta. Abu Bakr odafutott és ellökte, miközben azt kiáltotta: «Megölnél egy embert, csak mert azt mondja: „Allah az Uram”?»²⁷

Amikor Allah Küldöttének صلی اللہ علیہ وسلم üldöztetése még rosszabbra fordult, elment *Táifba*, hogy hívja a törzseket az iszlámra, de csak makacsságukkal, kinevetésükkel és bántalmazásukkal találkozott; kövekkel dobálták, amíg a lábai vérezni nem kezdtek. Ezért elhatározta صلی اللہ علیہ وسلم, hogy visszatér *Mekkába*, és útja során, *Qarn ath-Thálibnál* felnézett, és látta, hogy egy felhő árnyékolja be.

²⁷ A Koránt idézte (40:28)

„(...)Benne volt Dzsibríl, aki így szólt hozzá: «Valóban Allah hallotta, hogy mit mond neked a néped, és hogy felel neked. Elküldte neked a hegyek angyalát, és parancsolj meg neki bármit, amit akarsz.» A hegyed angyala így szólt hozzá: «Ó Mohamed! Valóban, Allah hallotta, hogy mit mondott neked a néped, és hogy felelnek neked. Én vagyok a hegyek angyala, és Allah azért küldött engem hozzád, hogy bármit megtegyek, amit megparancsolsz nekem. Ha szeretnéd, összetöröm őket a két hegy között.» De Allah Küldötte صلى الله عليه وسلم azt felelte: «Én inkább azt remélem, hogy Allah támaszt az ágyékukból olyanokat, akik Allahot imádják társ nélkül és nem társítanak Mellé senkit.»” (Al-Bukhári és Muszlim)

Tizennyolcadik találkozás

Allah védelme Prófétája صلى الله عليه وسلم iránt

Allah ﷻ azt mondta Prófétájának صلى الله عليه وسلم :

„Ó Küldött! Továbbítsd azt, ami kinyilatkoztatott neked az Uradtól! Ha ezt nem teszed meg, akkor nem továbbítottad az ő megbízását. Allah védelmezni fog téged az emberekkel szemben. Allah nem vezérli a hitetlen népet.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 5:67]

Ibn Kathír (Allah legyen vele könyörületes) így kommentálta: „Ez azt jelenti: «Közvetítsd az üzenetemet és megvédelek, támogatlak és segítek neked ellenségeiddel szemben. Győzelmet adok neked felettük, ezért ne félj és ne szomorkodj. Senki nem árthat neked.» E vers kinyilatkoztatása előtt a Prófétát صلى الله عليه وسلم (testőrök) védték.”

Abu Hurairah (Allah legyen vele elégedett) közölte:

„Abu Dzsahl azt kérdezte: «Porba tette már Mohamed صلی اللہ علیہ وسلم az arcát valamelyikkötők előtt?» Valaki azt mondta: «Igen.» Azt mondta: «Al-Látra és Al-Uzzára²⁸ mondom, ha látom (leborulva), a nyakára lépek, és arcát a porba nyomom.» Azonban amikor a Próféta صلی اللہ علیہ وسلم imádkozni ment, és Abu Dzsahl közeledett felé, hogy megtegye, amit mondott, a többiek azt látták, hogy hátra lépett, és eltakarta magát a kezeivel. Megkérdezték tőle: «Mi történt veled?» Azt mondta: «Közöttem és közötté egy árok volt, amelyben tűz égett, valami félelmetes és szárnyak!» Allah Küldötte صلی اللہ علیہ وسلم azt mondta: «Ha közelebb jött volna hozzám, az angyalok egyenként letépték volna végtagjait.»” (Muszlim)

Ibn Abbász (Allah legyen vele elégedett) közölte:

„Abu Dzsahl azt mondta: «Ha látom Mohamedet صلی اللہ علیہ وسلم imádkozni a Kábánál, a nyakára lépek.» Amikor a Próféta صلی اللہ علیہ وسلم hallotta, hogy mit mondott, azt mondta: «Ha tényleg ezt tenné, az angyalok megragadnák őt.»” (Al-Bukhári)

Dzsábir ibn ‘Abdullah (Allah legyen vele elégedett) közölte:

„Allah Küldötte صلی اللہ علیہ وسلم háborúban volt, amikor látott egy nyílást a muszlimok soraiban. Egy Ghawrath ibn Al-Hárith nevű ember közel jött, Allah Küldötte صلی اللہ علیہ وسلم előtt megállt, és azt mondta: «Ki tud téged megmenteni tőlem?» A Próféta صلی اللہ علیہ وسلم azt mondta: «Allah.» A kard kiesett az ember kezéből, a Próféta صلی اللہ علیہ وسلم megfogta, és azt mondta: «Ki tud megmenteni téged tőlem?» Azt mondta: «A legjobb (váltságdíj) átvevője.» A Próféta صلی اللہ علیہ وسلم azt mondta: «Tanúsítom, hogy nincs más isten, csak Allah, és tanúsítom, hogy én vagyok Allah Küldötte.» Az ember azt felelte: «Nem, de megígérem neked, hogy soha nem fogok ellened harcolni, és nem is szövetekezem senkivel, aki harcol ellened.» Így elengedte, és mikor visszatért az

²⁸ A két legtiszteltebb istennőjük

embereihez, azt mondta: «A legjobb embertől jöttem hozzátok.»” (Al-Hakim – *szahih* nak ítélve)

Anasz (Allah legyen vele elégedett) közölte:

„Volt egy keresztény ember, aki belépett az iszlámba, és tudta a Baqara és az Ál-Imrán szúrákat, és ezeket le is írta a Próféta صلی اللہ علیہ وسلم számára. Majd visszatért a kereszténységbe, és azt mondta: «Mohamed nem tud semmit, csak amit én írok neki.» Ezért Allah ﷻ a halálba küldte, és eltemették. Reggelre azonban a föld kidobta magából. Azt mondták: «Ezt Mohamed és a társai művelték; amiért elhagyta őket, kiásták, és kihúzták.» Majd ástak neki egy másik, mélyebb sírt, de reggelre a föld megint kivetette magából. Azt mondták: «Ezt Mohamed صلی اللہ علیہ وسلم és a társai művelték; amiért elhagyta őket, kiásták, és kihúzták.» Majd ástak egy újabb sírt, annyira mélyen, amennyire csak tudták. Reggelre azonban a föld ismét kivetette magából. Akkor már tudták, hogy ezt nem emberek tették, és otthagyták.» (Al-Bukhári)

Ezen kívül, Allah ﷻ akkor is megvédte a Prófétaját صلی اللہ علیہ وسلم, amikor a *quraisiak* gyilkossági kísérletet hajtottak végre éjszaka. Megegyeztek abban, hogy egy-egy erős fiatal férfit fognak választani minden törzsből, mindegyiküknél lesz egy-egy éles kard, és együtt fognak lecsapni a Küldöttre صلی اللہ علیہ وسلم. Így a vér minden törzs kezén lesz, és az ő klánja nem lesz képes egyedül harcba szállni az összes arabbal. *Dzsibríl* (béke legyen vele) azonban elment Allah Küldöttéhez صلی اللہ علیہ وسلم és elmondta neki, hogy a többistenhívők mit terveznek, mondta neki, hogy ne aludjon az ágyában azon az éjjelen, és Allah ﷻ engedélyt adott neki a kivándorlásra.

Allah ﷻ megvédte Prófétaját صلی اللہ علیہ وسلم Szuqara ibn Maliktól *hidzsrája* alatt. Megvédte őt صلی اللہ علیہ وسلم a barlangban, amikor Abu Bakr (Allah legyen vele elégedett) azt mondta neki:

„**Ó Allah Küldötte, ha egyikük lenézne a lábai felé, látna minket.**» **Ő** صلی اللہ علیہ وسلم azonban azt mondta: «**Abu Bakr mit gondolsz kettőről, akik mellett Allah a harmadik?**»” (Al-Bukhári)

Ibn Kathír (Allah legyen vele könyörületes) azt mondta: „Allah ﷺ megvédte Küldöttét صلی اللہ علیہ وسلم a mekkai emberektől: a befolyásosak és gazdagok, akik irigyelték őt és arrogánsan ellenkeztek vele a legnagyobb ellenségességgel és gyűlölettel, harcban álltak vele nappal és éjjel. Olyan eszközökkel védte meg őt Allah ﷻ, amelyeket nagy Hatalmában és Bölcsességében hozott létre. Megvédte őt küldetése kezdetén nagybátyja, Abu Tálíb útján, aki egy befolyásos és prominens vezető volt a Qurais között, és akinek a szívében Allah ﷻ természetes szeretetet indított Allah Küldötte صلی اللہ علیہ وسلم iránt. Ha elfogadta volna az iszlámot, a hitetlenek ellene fordultak volna, viszont mivel közülük való maradt, nagyra tartották és tisztelték őt.

Abu Tálíb halála után a Próféta صلی اللہ علیہ وسلم bántalmazást szenvedett egy rövid ideig, de ezután Allah ﷻ elküldte neki az anszárt, akik muszlimok lettek, hűséget esküdtek, és hívták őt az otthonukba, ami Medina volt. És amikor a Próféta صلی اللہ علیہ وسلم megérkezett, megvédték őt minden ellenségtől. Bármikor a többistenhívők, a zsidók vagy a keresztények ártani akartak neki, Allah ﷻ segített neki, és meghiúsította a tervüket.”

Tizenkilencedik találkozás

A Próféta صلی اللہ علیہ وسلم iránti szeretett

A hit elengedhetetlen része az emberiség vezetője, Mohamed صلی اللہ علیہ وسلم iránti szeretet. Hogyan tudná egy muszlim nem szeretni

Prófétáját ﷺ, amikor ő a megvilágosodás útjára való vezetés, a hit és a hitetlenség és a Pokolból való megmenekülésének eszköze.

A Próféta ﷺ azt mondta:

„Egyikőtök sem hisz (igazán), amíg én nem vagyok kedvesebb számára, mint a gyermeke, szülei és minden ember.” (Al-Bukhári és Muszlim)

Valójában az ember szeretete a Próféta ﷺ iránt felül kell, hogy múlja a saját maga iránti szeretetét is. Omár ibn Al-Khattáb (Allah legyen vele elégedett) azt mondta neki:

„«Ó Allah Küldötte ﷺ, szeretettebb vagyok számomra, mint minden, önmagam kivételével.» A Próféta ﷺ azt felelte: «Nem, Arra (esküszöm), Akinek a kezében a lelkem van – nem, amíg nem vagyok szeretettebb számodra önmagadnál.» Majd Omár (Allah legyen vele elégedett) azt mondta: «Most, Allahra, jobban szeretlek, mint önmagamat.» És a Próféta ﷺ azt mondta: „Most (hiszel), Omár».” (Al-Bukhári) Azt értette ez alatt: Most már tudod, és azt mondtad, amit kell.

Sok engedetlen muszlim mondja, hogy szereti a Próféta ﷺ. A fontos azonban nem a kimondott szeretet, hanem a valóságos szeretet. Mivel a Próféta ﷺ szeretetének követelményei között van az engedelmesség elrendeléseivel szemben, az annak elkerülése, amit megtiltott, és az Allah ﷻ egyedüli szolgálata olyan módon, ahogyan előírta, és nem újitásokon és vágyakon keresztül. Ezért mondta a Próféta ﷺ :

„Egész Ummám belép a Paradicsomba, kivéve azok, akik visszautasítják.” Társai megkérdezték: „És ki utasítaná vissza, ó Allah Küldötte ﷺ?” Azt mondta ﷺ: „Aki engedelmeskedik nekem, az belép a Paradicsomba, és aki ellenkezik, az visszautasította.” (Al-Bukhári és Muszlim)

A Próféta ﷺ szeretetét nem sok tilalmas túlzást tartalmazó ünnepségek, ceremóniák tartásával, énekléssel, költéssel kell

kifejezni. Ehelyett az ő *szunnája* szerinti viselkedés, törvénye betartása és vezetésének hirdetése az, amivel kifejezhetjük szeretetünket iránta. Ezenkívül meg kell védenünk a *szunnáját*, hinni abban, amit ő صلى الله عليه وسلم mondott, tisztelnünk kell őt, áldásért kell fohászkodnunk rá, amikor említjük őt صلى الله عليه وسلم, és el kell kerülni a vallási újításokat. Az iránta való szeretetünkhöz tartozik még társainak szeretete is, erényeik elismerése, gyűlölet azok iránt, akik ellenkeznek a *szunnával* vagy a törvénnyel, és azok iránt is, akik tiszteletlenek a tudósok és elbeszélők iránt. Bárki, aki ez ellenében tesz, annyira távol áll a Próféta صلى الله عليه وسلم szeretetétől, amennyire eltávolodott tanításaitól.

Például a Próféta صلى الله عليه وسلم azt mondta:

„Aki újítást hoz ebbe a mi ügyünkbe, az nem tartozik hozzánk – el lesz utasítva.”²⁹ (Al-Bukhári, Muszlim)

És azt is mondta صلى الله عليه وسلم :

„Óvakodjatok az újonnan kitalált dolgoktól (a vallásban), mert minden újonnan kitalált dolog újítás (bidáh), és minden újítás tévelygés.” (Abu Dáwúd és At-Tirmidhi)

E figyelmeztetések ellenére az újítás ellen, néhány ember továbbra is új dolgokat vezet be Allah ﷻ vallásába, amelyek nem tartoznak hozzá, és eközben azt gondolják, hogy jót tesznek, sőt, azt is állítják, hogy így fejezik ki szeretetüket a Próféta صلى الله عليه وسلم iránt. Hamis dolgokat állítanak, hadíthokat koholnak, és azt mondják, hogy mindez nem ellene, hanem érte van. Ez az egyik legrosszabb hamisság és tévelygés, mert Allah ﷻ vallása teljes, és nincs szükség a hamis szépítésre.

„Ne feketítsétek be társaimat, mert ha egyikőtök (adakozásként) annyi aranyat költene, mint az Uhud hegye, a 2/3 részével sem, vagy a felével sem érne fel (az ő értéküknek).” (Al-Bukhári és Muszlim)

²⁹ Vagyis Allah nem fogja őt elfogadni.

Ennek ellenére vannak olyanok, akik tiszteletlenek Allah Küldöttének ﷺ társaival, átkozzák Abu Bakrt és Omárt (Allah legyen velük elégedett), és megvádolják ‘Áisát (Allah legyen vele elégedett), a hívők Édesanyját, akiről Allah ﷻ állította, hogy ártatlan³⁰, a Könyvében. És azt állítják, hogy mindezt a Próféta ﷺ iránti szeretetből, és háza népe védelméből teszik.

Egy másik dolgot, amit a Próféta ﷺ megtiltott, hogy túlzásba vigyék az ő tiszteletét:

„Ne dicsérjeteek engem túlzásba menően, ahogyan a keresztények tisztelték Mária fiát. Én csak egy szolga vagyok, ezért mondjátok: «Allah Szolgája és Küldötte.»” (Al-Bukhári)

Ennek ellenére vannak olyanok, akik a keresztények példáját követik abban, hogy a Próféta ﷺ úgy írják le, ahogyan csak Allahot ﷻ lehet, fohászokhoz hozzá ellátásért, betegségből való gyógyulásért, egy csapás enyhítéséért, és a többi, miközben az ember csak Allahhoz ﷻ fohászokhoz. Majd azt mondják, hogy ezt a Próféta ﷺ iránti szeretetből teszik, míg valójában ez csak a tudatlanságuk jele, egyfajta többistenhit, és ellentétben áll Allahhal ﷻ és a Küldöttével ﷺ.

Huszadik találkozás

A prófétság legnagyobb jele

A legnagyobb jele Mohamed ﷺ prófétságának a nemes *Korán*. Ebben Allah kihívja az arabokat és a többi nemzetet, a

³⁰ Erkölcsstelenséggel vádolták.

Feltámadás Napjáig, hogy alkossanak valami hasonlót. Azt mondja:

„Ha kételyekben vagytok afelől, amit Mi kinyilatkoztattunk a mi szolgánknak, úgy hozzatok csak egy hozzá hasonló szúrárt és hívjátok elő a tanúitokat - akiket Allah mellett ti gondoltok - ha az igazat szólok közül vagytok.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:23]

És: **„Mondd: «Hozzatok egy hozzá hasonló szúrárt! És fohászokdjatok Allah helyett, akihez csak tudtok - ha az igazat szólok közül vagytok!»” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 10:38]**

Ibn Al-Dzsauzi kijelentette, hogy a *Korán* utánozhatatlan a következő módokon:

1. Ékesszólásában és pontosságában, átfogóságában és mindent magába foglaló voltában. Van, hogy egy történetet hosszan mesél el, majd egy másik helyen röviden ismétli, anélkül, hogy veszítene valamit a lényegéből.

2. Abban, hogy nem hasonlít azokra a költészeti- és prózastílusokra, amelyeket az arabok ismertek. Nem sikerült nekik utánozni, és elismerték fensőbbiségét. Al-Walíd ibn Al-Mughíra³¹ elismerte: „*Allahra, valóban, tényleg rendelkezik az édességgel és a bájjal.*”

3. Az információ, amelyet a korábbi népeket és prófétákat illetően tartalmaz, akiket a zsidók és a keresztények ismertek, viszont aki közvetítette, írástudatlan volt, nem tudott olvasni vagy írni, és nem találkozott tudósokkal vagy jövendőmondókkal. A tény az, hogy azok az arabok, akik tudtak írni-olvasni és találkoztak tudósokkal, ők sem ismerték mindazt az információt, amelyet a *Korán* tartalmaz.

³¹ Az iszlám egyik ellensége.

4. Információja a jövő eseményeiről, amelyek be lettek bizonyítva, azzal ami azóta megtörtént, mert mind igaz volt. Hogy ezt illusztráljuk, a zsidók ezt mondták:

„Ha a túlvilági lakhely csak nektek jár, Allahnák, a többi ember nélkül, akkor kívánjátok a halált, ha igazak közül valók vagytok!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:94]. Majd Allah ﷻ azt mondja: **„De nem fogják azt kívánni soha amiatt, amit a kezük korábban elkövetett.”** [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:95]

Majd azt mondja ﷻ az embereknek: **„Ha kételyek között vagytok azzal kapcsolatban, amit mi kinyilatkoztattunk (a Koránt) a mi szolgáinknak, úgy hozzatok egy ahhoz hasonló szúrát és hívjátok elő a tanúitokat - akiket Allah mellett ti gondoltok - ha az igazat szólók közül valók vagytok.”** [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:23]

Majd azt mondja: **„És ha nem teszitek - ám nem fogjátok megtenni -, úgy féljétek a tüzet, amelynek tüzelőanyaga az ember és a kövek, amely már előkészítettek a hitetlenek számára.”** [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:24]

És Allah ﷻ azt mondja: **„Mondd azoknak, akik hitetlenek: «Bizony Ti legyőzettek és a pokolra gyűjtettek össze. Milyen szörnyű fekhely az!»”** [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 3:12]. És legyőzettek.

És Allah ﷻ azt mondta: **„Be fogtok lépni a Szent Mecsetbe”** [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 48:27]. És beléptek.

És azt mondta ﷻ Abu Lahabról: **„Lángoló tűzben fog égni. Feleségével együtt, aki a tűzifát hordja (és azt a Próféta útjába teszi hogy bántalmazza és zaklassa), és a nyakában pálmrostból font kötél lesz.”** [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 111:3-5]. Ez annak a kijelentése, hogy mindketten a hitetlenség állapotában fognak meghalni, és így is történt.

5. Mentés az irracionalitástól és az ellentmondásoktól.

6. Allah ﷻ azt mondja: **„Ha nem Allahtól származna, bizony sok ellentmondást találnának benne.”** [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:82]

7. És azt is mondja: **„Mi bizony lebecsátottuk a Dikrt (intés, emlékeztetés, a Kegyes Korán) és mi bizony őrzői vagyunk.”**³² [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 15:9]

Abu Hurairah (Allah legyen vele elégedett) közölte, hogy a Próféta ﷺ azt mondta:

„Valamennyi (korábbi) próféta kapott csodákat, azért, hogy az emberek higgyenek. És valóban, én megkaptam a Isteni Sugallatot (a Koránt), amelyet Allah kinyilatkoztatott nekem. Remélem, hogy az én követőim leszek többen a többi próféta követőinél a Feltámadás Napján” (Al-Bukhári és Muszlim)

Ibn ‘Aqíl (Allah legyen vele könyörületes) azt mondta: *„A Korán utánozhatatlansága abban nyilvánul meg, hogy senki nem tud úgy idézni belőle egy verset, hogy annak a jelentését a korábbi szavak visszaadnák, ugyanakkor az emberek folyamatosan tanulnak egymástól. Ahogyan mondják: «Al-Mutanabbi vette Al-Bohtaritól.»”*

Ibn Al-Dzsauzi (Allah legyen vele könyörületes) azt mondta: Két fontos jelentést szűrtem le.

Az egyik: hogy a korábbi próféták csodái véget értek halálukkal. Tehát ha egy ateista azt mondaná ma: *„Mi a bizonyítékokotok rá, hogy Mohamed ﷺ és Mózes (béke legyen vele) próféták voltak?”* és azt mondanák neki: *„A hold kettévált Mohamednek ﷺ és a tenger megerősítette kettévált Mózesnek (béke legyen vele).”*, azt mondaná: *„Ez lehetetlen.”* Ezért Allah ﷻ adta a *Koránt* csodaként Mohamednek ﷺ, amely örökre megmarad, és megmutatja igazságát halála után is, és a korábbi prófétákét is, mivel üzenetüket és tájékoztatást adott róluk.

³² A Korán.

A másik: hogy a *Korán* elmondja a zsidóknak és a keresztényeknek, hogy Mohamed صلی اللہ علیہ وسلم jellemzése szerepel a Tórában és az Evangéliumban is. Azt is tanúsítja, hogy Hátib (Allah legyen vele elégedett) hívó volt és Áisah (Allah legyen vele elégedett) ártatlan, ezek olyan dolgok, amelyeket nem tudtak. Ha a jellemzése nem lett volna benne a Tórában és az Evangéliumban, akkor ez a tanúságtétel megkérdőjelezhető lenne számukra, és ha Áisah és Hátib bármi mást tudtak volna önmagukról, mást mint amit állít róluk a *Korán*, akkor megtagadták volna hitüket.³³

Huszonegyedik találkozás

A Próféta صلی اللہ علیہ وسلم istenszolgálat

A Próféta صلی اللہ علیہ وسلم sokat imádkozott, böjtölt, *adhkár*-t (istenemlegetést) mondott, fohászokodott, és más módon is szolgált az Istent. És amikor elvégzett egy istenszolgálatot, akkor folyamatosan és rendszeresen tette. Áisah (Allah legyen vele elégedett) közölte:

„Amikor fájdalom vagy más miatt nem imádkozta az éjszakai (önkéntes) imát, akkor másnap tizenkét rakát imádkozott (pluszban).” (Muszlim)

Ő صلی اللہ علیہ وسلم soha nem hagyta el az éjjeli önkéntes imát, és addig állít, míg lábai megdagadtak. Amikor megkérdezték erről, azt mondta صلی اللہ علیہ وسلم:

„Ne lennék egy hálás szolga?” (Al-Bukhári és Muszlim)

³³ Kivonat Al-Wafaa-ból, 267-273. old.

Hudhaifah ibn Al-Jaman (Allah legyen vele elégedett) azt mondta:

„Egyik éjjel imádkoztam a Prófétával صلى الله عليه وسلم és ő a Baqara szúrával kezdte. Azt gondoltam, hogy le fog borulni száz ája után, de folytatta, így azt gondoltam, hogy egy rakában fogja elmondani. De azután elkezdte a Niszáa szúrát, és elmondta, majd az Ál Imrán szúrát, és azt is elmondta; és lassan mondta. Amikor olyan vershez érkezett, amelyben dicséret hangzik el, dicsérte Allahot ﷻ, és amikor fohász verséhez érkezett, fohászzkodott, és amikor olyan vershez érkezett صلى الله عليه وسلم, amikor a büntetésről van szó, akkor menedéket keresett Allahnál ﷻ. Amikor lehajolt a rukú-ban, azt mondta: «Szubhana Rabbi al-Adhím». Rukúja majdnem olyan hosszú volt, mint állása. Majd azt mondta صلى الله عليه وسلم: «Szami Allahu liman hamidah» és felállt majdnem annyira hosszán, mint a rukú. Majd leborult صلى الله عليه وسلم, és azt mondta: «Szubhana Rabbi al-‘Ala». Leborulása majdnem annyira hosszú volt, mint amilyen hosszú ideig állt.” (Muszlim)

A Próféta صلى الله عليه وسلم mindig tíz rakát imádkozott (pluszban), amikor otthon volt: kettőt a *dhohr* ima előtt, kettőt utána, kettőt *maghreb* után, kettőt *isa* után, és kettőt *fadzsr* előtt. A *fadzsr szunnájához* minden más önkéntes imánál jobban ragaszkodott. Soha nem hagyta el ezt a két rakát és a *witr* imát, akár utazott, akár otthon volt, és nem közölték, hogy bármilyen más önkéntes imát végzett volna utazásai alatt, kivéve a *fadzsr szunnáját* és a *witr*t. Volt, hogy imádkozott négy rakát a *dhohr* ima előtt, és egyszer egész éjjel imádkozott, miközben egyetlen áját mondott reggelig.

Nagyon fontos volt számára a hétfői és csütörtöki böjt és azt mondta:

„Adam fiainak tettei hétfőn és csütörtökön mutatják meg (Allahnak), és szeretem, ha a tetteimet akkor mutatják meg, mikor böjtölök.” (At-Tirmidhi – *haszan*)

Minden holdhónap első három napján is böjtölt. Mu'adhah Al-Adawijjah (Allah legyen vele elégedett) megkérdezte 'Áisát (Allah legyen vele elégedett):

„A Próféta ﷺ böjtölte három napját minden hónapnak?» Azt felelte: «Igen.» Azt kérdezte: «Melyik részében a hónapnak böjtölt?» Áisah (Allah legyen vele elégedett) azt mondta: «Nem számított neki, hogy a hónap melyik részében böjtölt.»» (Muszlim)

Ibn Abbász (Allah legyen vele elégedett) közölte:

„Allah Küldötte ﷺ nem mulasztotta el a telihold napjainak böjtjét (a 13., 14. és 15. nap), akár otthon volt, akár utazott”. (An-Naszái – haszan) És böjtölte Asúra (Muharram tizedike) napját és bátorította az embereket, hogy tegyék ezt.

'Áisa (Allah legyen vele elégedett) azt mondta:

„Ő ﷺ soha nem böjtölt egy másik hónapban sem többet, mint sábanban; majdnem az egészet végigböjtölte.” Egy másik elbeszélés szerint „(Egész) Sábanban böjtölt, egy kis kivétellel.” (Al-Bukhári és Muszlim)

Ami az *adhkárt* illeti, a Próféta ﷺ nyelve soha nem szűnt meg emlegetni Allahot, a Magasztost és Magasságot. Minden körülmények között emlegette Allahot ﷻ. Amikor befejezte az imát, kérte Allah megbocsátását háromszor, és azt mondta:

„Allahumma antasz szalámu wa minkasz-szalámu, tabárakta ja dhal dzsaláli wal ikrám. (Ó Allah, Te vagy a béke, és Tőled jön a béke. Ádott vagy Te, Ó Méltóságos és Tisztel.)” (Muszlim)

És az ima végeztével, a köszönés után azt mondta ﷺ :

„Lá iláha ill-Allahu wahdahu la saríka lahu, lahul-mulku wa lahul-hamdu wa huwa 'ala kulli saj'in qadír. Allaahumma la maani'a lima a'tajta, wa la mu'tia lima mana'ta, wa la janfa'u dhal-dzsaddi minkal-dzsadd. (Nincs

más isten, csak Allah, egyedül, nincs Neki társa. Övé a hatalom és Övé a dicsőség, és Ő mindenre képes. Ő Allah, nem állítja meg azt senki, amit Te adsz, és senki nem tudja azt adni, amit Te meggátolsz, és ha mindenki összefogna akkor sem tehetnének semmit a Te akaratod ellen.) ” (Al-Bukhári és Muszlim)

Rukúban (meghajlásnál) és szudzúdban (leborulásban) azt mondta ﷺ:

„Szubbuhun Qudduszun Rabbul-malá’ikati war-rúh. (Magasztos és Tiszta, az angyalok és a lélek³⁴ Ura.)” (Muszlim)

Anasz (Allah legyen vele elégedett) közölte, hogy a Próféta ﷺ leggyakoribb fohásza az volt:

„Rabbana átina fid-dunja haszanatan wa fil-ákhirati haszantan wa qina ‘adhában-nár. (Urunk, add nekünk a jót az evilágon, és a jót a túlvilágon, és ments meg minket a Tűz büntetésétől.)” (Al-Bukhári és Muszlim)

A Próféta ﷺ gyakran kérte Allah bocsánatát. Ibn Omár (Allah legyen vele elégedett) közölte:

„Megszámoltuk, hogy Allah Küldötte ﷺ százszor mondta egy találkozó alkalmával: «Uram, bocsáss meg és fogadd el bűnbocsánatomat. Valóban, Te vagy a Megbocsátó, a Könyörületes.»” (Abu Dáwúd és At-Tirmidhi, aki *haszan-szahíh*-nak ítélte)

A Próféta ﷺ megtiltotta a túlzást az istenszolgálatban, és figyelmeztetett annak veszélyeire. Azt mondta:

„A legjobb istenszolgálat az, amit folyamatosan tesz az ember.” (Al-Bukhári és Muszlim)

³⁴ A Lélek *Dzsibríl* angyalra utal.

Huszonkettedik találkozás

Az iszlám kezdeti terjedése

A Próféta صلی اللہ علیہ وسلم visszatért *Mekkába*, miután *Táif* népe ellenkezéssel és nevetségessé tétellel fogadta. *Al-Mut‘im ibn ‘Adij* védelmében lépett be *Mekkába*.

A megtagadást, bojkottot és üldöztetést követő feszült légkörben Allah ﷻ segítette Küldöttét صلی اللہ علیہ وسلم, így megtisztelte őt az *Iszrával* és *Miráddzs*al. Megmutatta neki az ﷻ legnagyobb jeleit és Nagyságának és Képességének bizonyítékait, hogy megerősítse őt صلی اللہ علیہ وسلم a hitlenekkel való összecsapásra.

Az *Iszra* az éjszakai utazása volt *al-Maszdzsid al-Harámtól al-Maszdzsid al-Aqsába*, Jeruzsálembé, és visszatérése ugyanazon az éjjelen.

A *Mirádzs* felszállása volt az egekbe, ahol találkozott a prófétákkal, látta a láthatatlan világokat, és ahol a napi őt ima el lett rendelve.

Ez az esemény azt szolgálta, hogy az igaz hívőket különválassa, mert volt, aki belépett az iszlámba, de ekkor elhagyta, és valaki elment Abu Bakr Asz-Sziddíqhez (Allah legyen vele elégedett) és azt mondta neki:

„A barátod azt állítja, hogy éjjel Jeruzsálemben volt.» Abu Bakr (Allah legyen vele elégedett) azt kérdezte: **«Ő mondta ezt?»** Azt mondták: **«Igen.»** Azt mondta: **«Ha ő صلی اللہ علیہ وسلم mondta, akkor igazat mondott.»** Azt mondták neki: **«Te elhiszed, hogy elment Jeruzsálembé és visszatért reggel előtt?»** Azt mondta: **«Igen. Valóban, elhiszem azt, ami ennél is furcsább: hiszek abban is, ami lejön hozzá reggel és este**

(kinyilatkoztatás).” (Al-Bukhári és Muszlim) Ezért hívják Abu Bakr-t Asz-Sziddíq-nek.³⁵

A *Qurais* elutasítása és küldetésének akadályozása miatt a Próféta ﷺ más arab törzsek felé fordult. Miután visszatért *Táifból*, elkezdte hirdetni üzenetét a zarándoklat idején; elmagyarázta az iszlámot nekik, és támogatást kért tőlük, hogy hirdethesse Allah ﷻ Szavát. Néhányan ellenségesen válaszoltak, míg mások pozitívan. A legellenségesebbek közül volt a *Bani Hanifah*, Muszailimah, a Hazug törzse.³⁶

És azok közül, akik számára felajánlotta üzenetét, volt a *Jathribi*³⁷ Ausz törzs. Amikor beszélt velük, felismerték, hogy róla beszélhettek a zsidók, és azt mondták egymásnak: „**Allahra, ő az a próféta, akit megjövendöltek a zsidók, és nem szabad, hogy ők jöjjenek hozzá előttünk.**” Hatan hittek közülük, és ők voltak az iszlám medinai elterjedésének eszközei. Ez a hat: *Asz‘ad ibn Zurarah*, *‘Auf ibn al-Harith*, *Rafi‘ ibn Malik*, *Qutbah ibn ‘Aamir ibn Hadidah*, *‘Uqbah bin ‘Aamir and Sza‘d ibn ar-Rabi‘a* (Allah legyen velük elégedett). Elmentek, de megígérték, hogy következő évben visszatérnek.

A következő évben, a prófétaság tizenkettedik évében jött létre az első *Aqabai Eskü*. Tizenkét ember, tíz az *Ausz*ból és kettő a *Khazradzsból*, és közöttük az eredeti hat, esküt tett a Próféta-nak ﷺ hitükről, és hogy elhagyják a többistenhitet és a bűnöket, jó tetteket cselekednek és csak az igazságot mondják. Visszatértek *Medinába*, és Allah ﷻ elterjesztette ott az iszlámot, amíg nem maradt olyan ház, ahol nem említették volna a Próféta-t ﷺ.

Az ezt követő évben, a prófétaság tizenharmadik évében jött létre a második *Aqabai Eskü*. Hetven férfiből és két nőből álló delegáció jött Allah Küldöttéhez ﷺ és kijelentették az iszlám

³⁵ Az igazoló, az igazság támogatója.

³⁶ Hamisan próféta-nak állította magát, innen az elnevezés.

³⁷ Későbbi neve Medina.

elfogadását. Megesküdtek, hogy engedelmeskednek neki aktív és nyugodt időben, hogy költenek (Allah ügyéért) könnyű és nehéz időkben, hogy megparancsolják a jót és megtiltják a rosszat, hogy felkelnek Allah ﷻ ügyéért, nem félnek a kritikától, és hogy támogatják a Prófétát ﷺ.

Majd megkérte őket, hogy válasszanak ki maguk közül tizenkét embert, hogy népük vezetői legyenek, és így kiválasztottak kilencet a *Khazradzs*ból és hármat az *Ausz*ból. A Próféta ﷺ azt mondta nekik:

„Ti vagytok a támogatóim az embereitek között, ahogyan a tanítványok voltak Jézusnak, Mária fiának, és én vagyok az én népem támogatója.”

Ezután elmentek *Medinába*, és az iszlám elterjedt a lakói között, Allah legyen velük elégedett. Ez a Próféta ﷺ áldott *Hidzsrája* előtt volt.

Huszonharmadik találkozás

Kivándorlás Medinába

Amikor a Próféta ﷺ társainak üldöztetése nagyon súlyossá vált, ő ﷺ megengedte társainak (Allah legyen velük elégedett), hogy kivándoroljanak *Mekkából Medinába*. Biztosítéka volt rá, hogy *dávája* elterjedt ott, és hogy megfelelő a hely a bevándorlók fogadására. A hívők elkezdtek kivándorolni csoportokban, egyik a másik után.

A Próféta ﷺ hátra maradt, és Abu Bakr és Ali (Allah legyen velük elégedett) vele maradtak. Néhányan, akiket a *Qurais* erőszakkal visszatartott, szintén ott maradtak. A *Qurais* tudta, hogy a muszlimok egy biztonságos helyre mentek, és

féltek attól, hogy a vallás elterjed, ezért találkoztak, és megegyeztek, hogy meggyilkolják Allah Küldöttét ﷺ.

Azon az éjjelen, amikorra tervezték, hogy meggyilkolják, Allah ﷻ tudatta Prófétájával ﷺ, hogy mit terveznek. Megparancsolta neki, hogy vándoroljon ki és csatlakozzon a hívőkhöz, és ne aludjon az ágyában az éjjel. Tehát a Próféta ﷺ azt mondta Alinak (Allah legyen vele elégedett), hogy aludjon az ő ágyában és takarja be magát az ő ruhájával, majd (a következő nap) adja vissza az embereknek, amit korábban rábíztak. Ali (Allah legyen vele elégedett) azt tette, amit mondtak neki, és a Próféta ﷺ ágyában aludt, míg a kardokat kivonták az ajtó előtt.

Allah Küldötte ﷺ kiment, elhaladt azok mellett, akik megakarták ölni. Port szórt a fejükre és Allah ﷻ elvakította látásukat. Majd elment ﷺ barátja, Abu Bakr (Allah legyen vele elégedett) házához, és sietve elindultak együtt még az éjjel. A Próféta ﷺ és Abu Bakr (Allah legyen vele elégedett) addig mentek, amíg elérték a *Thaur* barlangot, és bent maradtak, amíg a kutatás utánuk alábbhagyott.

A *Qurais* haragra gerjedt, amikor megtudták, hogy tervük kudarcba fulladt. Embereket küldtek ki minden irányba, hogy keressék a Prófétát ﷺ, és mindenkinek megígérték, hogy aki információt szolgáltat róla ﷺ, kap száz nösténytevét. A kutatás néhányukat a barlang szájához vezetett. Ott álltak előtte, de Allah ﷻ eltávolította őket és megvédte Prófétáját ﷺ az összeesküvéstől. Abu Bakr (Allah legyen vele elégedett) azt mondta neki:

„«Ó Allah Küldötte, ha egyikük lenézne a lábai felé, látna minket.» Ő ﷺ azonban azt mondta: «Abu Bakr mit gondolsz kettőről, akik mellett Allah a harmadik?»» (Al-Bukhári)

Három éjjel után a felbérelt vezetőjük megérkezett két tevével, ahogyan tervezték. Akkor elindultak *Medina* felé.

Útjukban megálltak *Umm Ma'bad al-Kuzaijjah sátránál*. Volt egy kiszáradt kecskéje, aki nem tudott tejet adni. A Próféta صلی اللہ علیہ وسلم engedélyt kért, hogy megfejeje, és áldása miatt edénye megtelt tejjel. Adott tejet a hölgynek és azoknak, akik vele voltak, és maga صلی اللہ علیہ وسلم is ivott. Majd még egyszer megfejte, teletöltötte a hölgy edényét, majd továbbment.

Szuraqa ibn Malik hallotta, hogy a Próféta صلی اللہ علیہ وسلم a parti úton ment. Meg akarta szerezni a *Qurais* által felajánlott jutalmat, ezért fogta az íját, felszállt a lovára, és elindult utána. Ahogyan közeledett, a Próféta صلی اللہ علیہ وسلم fohászokodott és a ló megbotlott és elesett. Rájött, hogy ez a Próféta صلی اللہ علیہ وسلم fohásza miatt volt, és hogy védelmet kapott. Biztonságot kért és megígérte, hogy félre vezeti az üldözőket. Így Allah Küldötte صلی اللہ علیہ وسلم fohászokodott érte, és a lova visszanyerte erejét. Visszatért *Mekkába* és elkezdte félre vezetni az embereket a Próféta صلی اللہ علیہ وسلم által bejárt útvonalat illetően.

Az *anszár* kijött városuk bejáratához, várva a Próféta صلی اللہ علیہ وسلم érkezését, majd visszamentek otthonaikba, amikor a hőség megemelkedett. Hétfőn, *Rabi'a al-Awal* tizenkettedikén, a prófétaság tizenharmadik évében valaki kiáltott, hogy a Prófétát صلی اللہ علیہ وسلم látták közeledni. „*Allahu Akbar*” kiáltások hallatszottak mindenhol, és az emberek futottak Allah Küldöttének صلی اللہ علیہ وسلم fogadására.

Először *Qubába* ment, alapított egy mecsetet, az első mecset, amelyet az iszlámban építettek. Néhány *Qubában* töltött nap után a Próféta صلی اللہ علیہ وسلم elment *Medinába*. Útja során bejött a *Dzsum'a* (péntek) ima ideje, és vezette a muszlimokat az imában, akik elkísérték őt. Ez volt az első *Dzsum'a* ima.

Az ima után a Próféta صلی اللہ علیہ وسلم belépett *Medinába* Dél felől. Ettől kezdve hívják a várost *Medinat-ar-Raszul*-nak (a Próféta صلی اللہ علیہ وسلم városának). Öröm és emelkedett hangulat árasztotta el a várost a Próféta صلی اللہ علیہ وسلم érkezése miatt. Biztos otthonná vált, amelyben a

muszlimok közvetíthették Allah ﷺ üzenetét a világnak, Keletre és Nyugatra.

Huszonnegyedik találkozás

A Próféta ﷺ életmódja

A Próféta ﷺ ismerte ennek a világnak a valóságát, rövidségét és ideiglenes természetét. Ezért nem gazdagságban élt benne, hanem szegény emberként, elviselve az éhezést egy nap türelemmel és elfogadva az ételt másnap hálával.

Világossá tette *Ummája* számára az evilág csábításainak és annak a veszélyét, ha valaki elmerül a vágyakban és az örömekben. Azt mondta:

„A világ gyönyörű és zöld és Allah felelősséget adott benne nektek és megfigyeli, mit tesztek. Ezért óvakodjatok a világtól és óvakodjatok a nőktől, mert Izrael Fiai első kísértése a nőktől jött.” (Muszlim)

A Próféta ﷺ azt is tudta, hogy az evilági Paradicsom csak azoké, akik nem részesülnek az Örök Paradicsomban, és azt mondta:

„Ó Allah, nincs más élet, csak a Túlvilági élet.” (Al-Bukhári és Muszlim)

Ezért a Túlvilág volt számára a legfontosabb, és kiüresítette szívét az evilági dolgoktól. És bár az evilági dolgok időről időre bőségesen jöttek hozzá, ő ﷺ távol tartotta magát tőlük:

„Mi szükségem erre a világra? Olyan, mint egy fa árnyéka, amely alatt egy lovas sziesztázik; majd elmegy és elhagyja.” (At-Tirmidhi, aki *haszan-szahih*-nak ítélte)

’Amr ibn al-Hárit, Dzsuwairiának, a Próféta صلی اللہ علیہ وسلم feleségének testvére (Allah legyen velük elégedett) azt mondta:

„Allah Küldötte nem hagyott halálakor egyetlen dinárt vagy dirhemet, sem egy szolgát vagy szolgálólányt, vagy bármit, kivéve egy fehér öszvért, amelyen utazott annak idején, a fegyverét és egy földdarabot, amelyet adományként hagyott, hogy az utazók használhassák.” (Al-Bukhári)

Ez volt az, amelyet a legjobb teremtmény صلی اللہ علیہ وسلم maga után hagyott. Visszautasította, hogy olyan Küldött legyen, aki király, és inkább olyan Küldött akart lenni, aki szolga. Abu Hurairah (Allah legyen vele elégedett) közölte:

„Dzsibríl (béke legyen vele) a Próféta صلی اللہ علیہ وسلم előtt ült, és az ég felé nézett, és látta, amint egy angyal leszáll. Dzsibríl (béke legyen vele) azt mondta neki: «Ez az angyal még soha ezelőtt nem szállt le, amióta megteremtett.» Amikor leszállt, azt mondta: «Ó Mohamed صلی اللہ علیہ وسلم, Urad küldött engem hozzád. Királlyá és Küldötté tegelek téged, vagy szolgává és Küldötté?» Dzsibríl (béke legyen vele) azt mondta neki: «Légy alázatos Uraddal, ó Mohamed صلی اللہ علیہ وسلم.» Ezért Allah Küldötte صلی اللہ علیہ وسلم azt mondta: «Nem, inkább szolgává és Küldötté.»” (Ibn Hibbán – Al-Albáni *szahíh*-nak ítélte)

Így a Próféta صلی اللہ علیہ وسلم élete szerénységen és az evilág iránti közömbösségen alapult. Áisah (Allah legyen vele elégedett) közölte:

„Allah Küldötte صلی اللہ علیہ وسلم az én házamban halt meg, ahol nem volt hús és semmi számára, amit ehetett volna, kivéve egy kis árpa a polcomon, amit már régóta ettem. Hosszú ideig ettem, amíg elfogyott.” (Al-Bukhári és Muszlim)

Omár ibn Al-Khattáb (Allah legyen vele elégedett) arról beszélt, hogy az emberek mit szereztek ezen a világon, majd azt mondta:

„Láttam Allah Küldöttét صلی اللہ علیہ وسلم meggörbülni (az éhségtől), amikor nem talált még egy rossz minőségű datolyát sem, amivel megtölthette volna gyomrát.” (Muszlim)

Anasz (Allah legyen vele elégedett) közölte, hogy Allah Küldötte صلی اللہ علیہ وسلم azt mondta:

„Megfélemlítettek, mint senki mást, Allah ügyéért, és ártottak nekem Allah ügye miatt, mint senki másnak, és harminc napot és éjszakát töltöttem Bilállal, amikor semmi más ennivalónk nem volt, csak amit Bilál el tudott rejteni a hónaljában.” (At-Tirmidhi, aki *haszan-szahíh*-nak ítélte)

Ibn Abbász (Allah legyen vele elégedett) közölte:

„Allah Küldötte صلی اللہ علیہ وسلم több egymást követő éjjelt töltött családjával, úgy hogy nem találtak semmit vacsorára, és a legtöbb kenyerük árpából volt.” (At-Tirmidhi, aki *haszan-szahíh*-nek ítélte)

És Anasz (Allah legyen vele elégedett) azt mondta:

„A Próféta صلی اللہ علیہ وسلم soha nem evett asztalnál haláláig, és soha nem evett jó minőségű kenyereket haláláig.” (At-Tirmidhi)

Ó صلی اللہ علیہ وسلم gyékényszőnyegen ült és azon is aludt. Omár ibn al-Khattáb (Allah legyen vele elégedett) közölte:

„Elementem Allah Küldöttéhez صلی اللہ علیہ وسلم és egy szőnyegen feküdt. Csak egy derekára kötött anyagot viselt, semmi mást, ezért a gyékény nyomot hagyott az oldalán. Észrevettem egy marék árpat, körülbelül egy adagot, valamennyi lencsét egy sarokban és egy vizes tömlőt lógni. Szemeim könnyel teltek meg. Azt mondta صلی اللہ علیہ وسلم: «Miért sírsz, Ibn Al-Khattáb?» Azt mondtam: «Ó Allah Próféta صلی اللہ علیہ وسلم, hogy ne sírnék, mikor ez a gyékény megnyomta az oldaladat, és nem látok semmit a polcodon azon kívül, amit látok? Koszró és Caesar gyümölcsöskertek és folyók között élnek, míg te vagy Allah Próféta صلی اللہ علیہ وسلم, az Ó választottja, és ez a te ellátásod?!» Azt mondta صلی اللہ علیہ وسلم: «Ó Ibn

Al-Khattáb, nem vagy elégedett azzal, hogy miénk a Túlvilág, és övék ez a világ?» (Ibn Mádzsa – Al-Mundhiri *szahíh*-nak ítélte)

Huszonötödik találkozás

Nemzetalapítás

Amikor a Próféta صلی اللہ علیہ وسلم Medinába ment, a város népe boldogan és szívélyesen fogadta őt. Nem volt olyan ház, amely mellett, ha elhaladt, tulajdonosa nem fogta volna meg tevéjének kötőfékét és nem kérte volna, hogy maradjon velük. Ő صلی اللہ علیہ وسلم azonban elnézést kért mindenkitől, és azt mondta: „**Hadd menjen (a teve), mert vezetést kap (Allahtól).**” A nöstényteve tovább ment, amíg el nem ért egy helyre, és ott leült. A Próféta صلی اللہ علیہ وسلم leszállt anyai nagybátyjai, a *Bani An-Naddzsár* földjén. Megkérdezte صلی اللہ علیہ وسلم: „**Melyik rokonunk háza van a legközelebb?**” Abu Ajjub (Allah legyen vele elégedett) azt mondta: „**Az enyém, Ó Allah Küldötte.**” Így a Próféta صلی اللہ علیہ وسلم Abu Ajjub Al-Anszárinál (Allah legyen vele elégedett) maradt.

Az első dolog, amit Allah Küldötte صلی اللہ علیہ وسلم tett *Medinába* való érkezése után, hogy megépítette a mecsetét azon a helyen, ahol a nöstényteve megállt. A föld két árva fiú tulajdona volt, és a Próféta صلی اللہ علیہ وسلم megvásárolta tőlük. Ő maga صلی اللہ علیہ وسلم is részt vett az építkezésben, majd felépítette feleségei lakrészeit a mecset mellett. Amikor a lakások elkészültek, elhagyta Abu Ajjub (Allah legyen vele elégedett) házát, és oda költözött. Majd *adhánt* rendelt el, hogy összegyűjtse az embereket az imára.

A Próféta صلی اللہ علیہ وسلم testvéri kötelékeket kötött a *muhádzsirín* (akik kivándoroltak *Mekkából*) és az *anszár* között. Kilencven férfi volt,

fele a *muhádzsirín*, fele az *anszár* közül. A testvériség kölcsönös segítségnyújtást tartalmazott, és azt, hogy örökölték egymástól rokonaik helyett. Ez addig tartott, amíg a *Badr* csata idején Allah ﷻ kinyilatkoztatta:

„Ám a vér szerinti rokonok közelebb állnak egymáshoz (öröklés témájában) – Allah írásában ez áll -, mint a hívők és a muhádzsirínok.” [A *Kegyves Korán értelmezésének fordítása*, 33:6] Tehát az öröklés jogát visszakapták a muszlim rokonok, és már nem a fogadott testvér kapta.

Allah Küldötte ﷺ békét kötött a *medinai* zsidókkal, és írott szerződést kötött velük. Vallástudósuk, Abdullah ibn Szalám (Allah legyen vele elégedett) belépett az iszlámba, de a legtöbben hitetlenek maradtak.³⁸

Majd megszervezte a *muhádzsirín*, az *anszár* és a zsidók kapcsolatait egymással. Néhány *szíra* (életrajz) könyv említi a feltételeket, amelyeket a dokumentum tartalmazott, ezek közül olvashatunk itt néhányat:

- A *muhádzsirín* és az *anszár* hívői egy közösség, amelybe mások nem tartoznak bele.
- A hívők nem hagynak senkit nélkülözni maguk közül, hanem adnak neki annyit, amennyi megfelelő.
- A jámbor hívők kiállnak mindenki ellen maguk közül, aki elnyom másokat, aki igazságtalanságot, bűnt, agressziót vagy korrupciót terjeszt a hívők között. Mind kiállnak ellene, még ha valamelyikük fiáról is van szó.
- A hívő nem öl meg egy hívőt egy hitetlen miatti bosszúból, és nem segíthet egy hitetlennek egy hívő ellen.
- Az Allah ﷻ nevében adott védelem egy (mindenki tiszteletben tartja). A legalázatosabb muszlimok biztosíthatnak

³⁸ *Zád al-Mád* 3/63, 65.

valakinek védelmet mindenki nevében. A hívők egymás védelmezői.

- A zsidók, akik követnek minket, támogatást és egyenlőséget kapnak. Nem szabad ártani nekik, és nem szabad ellenségeiket támogatni.

- A béke iránti igyekezet a hívők részére egységes kell, hogy legyen. Nem szabad békeszerződést kötni a hívőknek, ha mások Allahhoz ﷻ ügyéért harcolnak, kivéve, ha mindenki részt vesz.

- Amikor bármiben nézeteltérés van, Allahhoz ﷻ és Mohamedhez ﷺ kell vinni.

- A *Bani Auf* zsidói egy közösség a hívőkkel. A zsidóknak megvan a vallásuk és a muszlimoknak megvan az övék. Felszabadított embereik és saját maguk védelmet kapnak, kivéve, aki árt magának és bünt követ el, mivel ő csak magának és saját háza népének árt.

- A zsidók közeli barátai olyanok, mint ők. Senki nem mehet háborúzni közülük, csak Mohamed ﷺ engedélyével.

- Az, aki védelem alatt áll, olyan (biztonságban) kell, hogy legyen, mint a védelmezője, nem árthat, és nem követhet el bünt.

- Biztonságot és védelmet nem lehet adni, kivéve az ember saját népének egyetértésével.

Ezek a szerződés néhány kitételei, amely megalapozta a kölcsönös együttélés alapjait a *Medinában* élő különböző csoportok számára, és amely meghatározta az iszlám *Umma* fogalmát, amely magába foglalja az összes muszlimot és az Iszlám Államot, amely akkor *Medina* városa volt. Kijelentette, hogy a legnagyobb fennhatóság Allahhoz ﷻ és a Küldötte ﷺ, különösen az egyet nem értés és a vita eseteiben. Ez a dokumentum garantálta a vallásszabadságot, a vallásgyakorlat szabadságát, és minden egyén biztonsághoz való jogát. Meghatározta az egyenlőség és igazságosság alapelvét minden nép számára.

Bárki, aki elgondolkozik e szerződés pontjain, azt fogja találni, hogy sok meghatározott jog van, amelyért az emberi jogi ügyvédek jelenleg küzdenek. A Próféta صلی اللہ علیہ وسلم volt az első, aki megfogalmazta ezeket a jogokat, és rendszerbe foglalta őket Allah törvénye szerint, ahogyan a *Korán* és a *Szunna* kijelenti. Ez az igazságos emberi jogi rendszer teljes ellentétben áll azzal, amelyet a nemzetközi szervezetek jogoknak állítanak be, míg valójában elnyomás, igazságtalanság, az emberi méltóság megszegyenítése és részrehajlás bizonyos csoportok felé, mások kárára.

Huszonhatodik találkozás

A Próféta صلی اللہ علیہ وسلم bátorsága

A Próféta صلی اللہ علیہ وسلم a legbátrabb emberek közé tartozott. Ezt bizonyítja az a tény, hogy felkelt a hitetlenek ellen egyedül, hívott a *tauhíd*ra és Allah ﷻ őszinte, egyedüli szolgálatára. Minden hitetlen ellene volt, és szövetkeztek az ellene való harcra. Súlyosan bántalmazták, és többször tervezték, hogy megölik, de mindez nem ijesztette meg, nem tántorította el, ellenkezőleg: csak növelte eltökéltségét a *dáwá*ban és az igazsághoz való ragaszkodását, amely eljött hozzá. A világ zsarnokait kihívta, amikor kijelentette:

„Allahra, ha a napot a jobb kezembe helyeznék és a holdat a bal kezembe, hogy elhagyjam ezt az ügyet, akkor sem hagynám el, amíg Allah győzedelmessé nem teszi, vagy amíg meg nem halok erőfeszítés közben.” (Al-Bukhári)

Anasz ibn Malik (Allah legyen vele elégedett) azt mondta:

„Allah Küldötte صلی اللہ علیہ وسلم volt a legjobb ember, a legbőkezűbb ember, és a legbátrabb ember. A medinai lakosokat megrémítette egy hang egy éjjel, ezért néhányan arra felé mentek, de útközben

találkoztak Allah Küldöttével ﷺ, aki onnan jött. Ő ﷺ már előttük kiment, hogy megnézzze, mi ez a hang, egy nyereg nélküli lovon, ami Abu Talháé (Allah legyen vele elégedett) volt, és egy karddal, amely a ló nyakához volt erősítve. Azt mondta nekik ﷺ: «Ne féljeteK, ne féljeteK.»» (Ibn Mádzsá)

An-Nawawi ezt így kommentálta: „Az ember felismeri, hogy mennyire bátor volt a nagy sietségéből, ahogy elindult, hogy találkozzon egy lehetséges ellenséggel mindenki előtt; megvizsgálta a helyzetet, és már visszafelé jött, mikor űk megérkeztek.”

Dzsábir (Allah legyen vele elégedett) közölte:

„Árkot ástunk (Al-Khandaq napjaiban), amikor egy kemény sziklába ütköztünk. Elmentünk a Prófétához ﷺ és azt mondtuk: «Ez a szikla akadályozza az árok ásását.» Ő ﷺ azt mondta: «Lejövök.» Felkelt ﷺ, és volt egy kő a hasára kötve (az éhség ellen); mi három napja nem ettünk. A Próféta ﷺ fogta a fejszét, és ráütött a sziklára. Az porrá vált, és szétesett.» (Al-Bukhári)

Ez a kemény szikla, amelyet egyik társ sem tudott összetörni, homokká vált a Próféta ﷺ ütésének erejétől, és ez bizonyítja erejét.

Bátor volt, határozott és állhatatos a legfélelmetesebb körülmények között is, annyira, hogy senki sem érhetett a nyomába. Ez tette a Prófétát ﷺ képessé arra, hogy annyi csatában részt vegyen életében, amelyek tele voltak küzdelemmel. Nincs egyetlen közlés sem arról, hogy akár gondolt volna is arra, hogy hátra maradjon, még a legkisebb távolságra sem. És ez az, amely társait csodálattal és szeretettel töltötte el; olyan vezető volt, akinek engedelmeskedett fiatal és öreg, még akkor is, amikor a parancs csak egy jelzés volt. Nem csak azért volt ez, mert ő volt Allah Küldötte ﷺ, hanem azért, amit megfigyeltek bátorságából,

amely mellett sajátjuk jelentéktelennek tűnt, bár közöttük is voltak olyan hősök, akik legendás bátorsággal rendelkeztek.³⁹

Ali ibn Abi Tálib (Allah legyen vele elégedett) azt mondta:

„Amikor a csata súlyosbodott és a két fél találkozott, mi Allah Küldötte ﷺ mögött voltunk pajzsunkkal, és senki közülünk nem volt közelebb az ellenséghez nála ﷺ.” (Ahmed és An-Naszái)

És azt is mondta:

„Badr napján biztonságot kerestünk a Prófétánál ﷺ. Ő volt a legközelebb közülünk az ellenséghez és a legjobb harcos közülünk.” (Ahmed)

Az *Uhud* csata alatt az átkozott Ubai ibn Khalaf lovával közelebb jött, hogy megölje a Prófétát ﷺ, és így kiáltott: „*Ó Mohamed! Nincs menedék számomra!*” A Muszlimok azt mondták: „*Ó Allah Küldötte ﷺ, valaki közülünk megtámadja őt?*” Azt felelte ﷺ: „**Hagyjátok.**” Amikor közelebb jött, a Próféta ﷺ fogott egy lándzsát Al-Hárith ibn Asz-Szammahtól (Allah legyen vele elégedett) és annyira erőteljesen megrázta, hogy a társak a közelből elmenekültek. Majd szemben állt vele, és megütötte a nyakán annyira, hogy leesett a lováról. Visszatért a *Quraish*hoz és azt mondta: „*Mohamed megölt engem.*” Azt mondták: „*De te sértetlen vagy.*” Azt mondta: „*Ha megütötte volna az összes embert, mindenki meghalt volna. Nem mondta azt, hogy: «Meg foglak ölni?» Allahra, ha rám köpött volna, attól is meghalnék.*” *Mekkába* hazafelé vezető úton meghalt.⁴⁰

És a *Hunain* csatában a muszlimok elmenekültek, amikor *Hawazin* meglepte őket egy nyílzáporral. A Próféta ﷺ azonban megállt az ellenség előtt és azt mondta:

³⁹ *Mohamed, a tökéletes ember* c. műből, 188-189. old.

⁴⁰ *Asz-Szíra an-Nabawijja*, Ibn Hisámtól, 3/174.

„*Én vagyok a Próféta, ez nem hazugság. Én vagyok ‘Abdul Muttalib fia.’*”⁴¹

Ó Allah, küldj áldásokat és békét szeretett Prófétádra, Mohamedre صلی الله علیه وسلم. Add, hogy csatlakozzunk hozzá a Paradicsomban, a te megasztelt otthonodban, és igyunk az ő nemes kezéből olyan italt, amely után soha nem érzünk szomjúságot!

Huszonhetedik találkozás

A Badri csata

Ramadánban a Hidzsra utáni második évben történt a *Badri* nagy csata. Ennek közvetlen oka az volt, hogy a Próféta صلی الله علیه وسلم 313 emberrel kiment, hogy lecsapjon a *Qurais* egy nagy karavánjára, amely útban volt Szíria felé. Abu Szufián, a karaván vezetője nagyon óvatos volt. Mindenkit megkérdezett, akivel találkozott a muszlimok mozgásáról. *Badr* közelében megtudta, hogy elindultak *Medinából*, ezért a karavánt nyugat felé vezette, hogy a parti úton menjen, és elkerülje a veszélyes *Badri* utat. Előreküldött egy embert, hogy értesítse a mekkaiakat, hogy vagyontárgyaik veszélyben vannak, és hogy a muszlimok készültek megtámadni a karavánt.

Amikor a mekkaiak meghallották, elindultak segíteni Abu Szufiánnak. Egy vezető sem maradt otthon Abu Lahab kivételével; és összegyűjtötték a szomszédos törzseket is, így közülük sem maradt senki otthon, csak *Adij* klánja.

Amikor a hadsereg elérte *Dzsuhfah*-t, megtudták, hogy Abu Szufián megmenekült, és hogy azt mondta nekik, hogy

⁴¹ Akhláq an-Nabijji fil-Quran wasz-Szunna, 3/1341.

visszatérhetnek *Mekkába*. Elindultak visszafelé, de Abu Dzsahl rávette őket, hogy menjenek tovább, és harcoljanak. Háromszáz ember a *Bani Zahrahból* visszatért, és a többiek, ezer ember folytatták az útjukat. *Badr* mellett táboroztak le egy nyílt téren a várost körbevevő dombok mögött.

Allah Küldötte صلی اللہ علیہ وسلم tanácskozott társaival, és úgy találta, hogy harcolni akarnak, és készek az áldozatra Allah ﷻ ügyéért. Ez tetszett neki és azt mondta صلی اللہ علیہ وسلم:

„Menjetek és kapjatok jó hírt, mert Allah, a Magasztos megígérte nekem az egyik részt.⁴² Allahra, olyan, mintha látnám azoknak az embereknek a veszteségét.”

A Proféta صلی اللہ علیہ وسلم előre ment és elhelyezte a tábort *Bádr* közelségébe, de Al-Hubab ibn al-Mundhir (Allah legyen vele elégedett) azt tanácsolta neki hogy helyezze a tábort az a kút mellé amely legközelebb van az ellenséghez, hogy a muszlimok megtölthessék tartájaikat vízzel majd a többibe homokot szórjanak, hogy az ellenség ne juthasson vízhez. A Proféta صلی اللہ علیہ وسلم elfogadta Hibab (Allah legyen vele elégedett) tanácsát.

A Proféta صلی اللہ علیہ وسلم a csata, pénteket, *Ramadán* 17. napjának előestéjét imában való állással, könnyek közt, Allahnak ﷻ való fohással töltötte, kérve hogy támogassa őket ellenségeikkel szemben. Ali ibn Abi Tálib (Allah legyen vele elégedett) azt mondta:

„Láttam, hogy mindenki aludt, kivéve Allah Küldöttét صلی اللہ علیہ وسلم, aki egy fa alatt imádkozott és sírt reggelig.” (Ahmed)

Ali (Allah legyen vele elégedett) azt is közölte:

„Egy apró eső ért minket (*Badr* estéjén), ezért a fák és a bőr pajzsok alatt kerestünk menedéket. Allah Küldötte صلی اللہ علیہ وسلم az éjjelt Urához való fohással töltötte és azt mondta: «Ha ez a kis csapat elpusztul, senki nem fog Téged szolgálni.»

⁴² Vagy a karavánt, vagy a hadsereget.

Hajnalhasadás idején így kiáltott ﷺ: «Ima, ó Allah szolgálói!» Az emberek előjöttek a fák és a pajzsok alól és Allah Küldötte ﷺ vezetett minket imában, és bátorított minket a harcra.» (Ahmed)

Allah ﷻ támogatta Prófétáját ﷺ és a hívőket segítséggel és Tőle jövő harcosokkal. Azt mondja ﷻ a *Koránban*:

„És (emlékezz) midőn az Uratokhoz fordultok segítségért és Ő válaszolt nektek: «Én bizony ezer angyallal segítelek meg benneteket - szorosan egymást követve állnak.» Allah ezt csupán az örömhír miatt tette és azért, hogy általa a szívetek megnyugodjon. A győzelem csupán Allahtól származhat. Allah Hatalmas és Bölcs.» [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 8:9-10]

És Ő ﷻ mondja:

„Bizony, Badrnál (is) győzelemre segített Allah benneteket, mikor ti megaláztok voltatok.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 3:123]

Azt is mondja:

„Ám nem ti öltétek meg őket, hanem Allah ölte meg őket⁴³. És nem te dobtál, amikor dobtál, ám Allah dobott. Hogy a Tőle származó szép próbatétellel tegye próbára a hívőket. Allah bizony Halló és Tudó.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 8:17]

A csata párbajjal kezdődött, és Hamza (Allah legyen vele elégedett) megölte Saiban ibn Rabiah-t és Ali (Allah legyen vele elégedett) megölte Al-Walíd ibn Utbah-t. Utbah ibn Rabiah megsérült a többistenhívők oldaláról, és Ubaidah ibn al-Háarith (Allah legyen vele elégedett) megsérült a muszlimok közül.

⁴³ Erőtök nem volt elegendő ahhoz, hogy legyőzzétek őket, de Allah támogatott titeket, és győzelmet adott nektek.

Majd elkezdődött a harc, intenzívvé vált, és vad csata alakult ki. Allah ﷻ megerősítette a muszlimokat angyalok seregeivel, akik harcoltak mellettük, és szíveiket erősen tartották. Egy órán belül a többistenhívők vesztettek és menekülésre fogták a dolgot. A muszlimok üldözték őket, megöltek néhányat és másokat rabul ejtettek. Hetven többistenhívő halt meg, köztük volt: Utbah, Saiban, Al-Walíd ibn Utbah, Umajjah ibn Khalaf és a fia, Ali, Handhala ibn Abi Szufián és Abu Dzsahl ibn Hisám. Hetvenet hadifogolynak ejtettek.

A *Badri* csata eredményei között szerepel, hogy a muszlimok megerősödtek, és már félték tőlük *Medinában* és a kapcsolódó területeken. Bizalmuk Allahban ﷻ megerősödött, és felismerték, hogy Allah ﷻ támogatja hívő szolgáit akkor is, ha kisebbségben vannak a hitetlenek ellen, akik esetleg többen vannak. A muszlimok harci jártasságra tettek szert, új taktikákat, stratégiákat és támadási módszereket tanultak, hogy megfosszák az ellenséget a háború folytatásának eszközeitől.

Huszonnyolcadik találkozás

Az Uhudi csata

Az Uhud csata a *Hidzsra* utáni harmadik év *Sawwál* hónapjában történt. Miután a nemeseik meghaltak *Badr*-nál és olyan csapást szenvedtek, mint még soha, a *Qurais* a visszavágót tervezte, hogy visszaállítsák elveszett presztízsüket. Ezért Abu Szufián elkezdte felbujtani őket a muszlimok ellen és katonákat gyűjtött. Körülbelül háromezer férfit gyűjtött össze a *Quraisból* és szövetségesei közül, akiket elkísértek női hozzátartozóik, hogy ne meneküljenek el, és hogy bátorítsák őket. *Medina* felé vonult velük, és *Uhud* hegyénél táboroztak le.

Allah Küldötte صلی اللہ علیہ وسلم konzultált társaival, hogy kimenjen-e találkozni velük, vagy maradjon *Medinában*. Az első vélemény szerint nem kellett volna elhagyniuk a várost, hanem el kellett volna barikádozniuk magukat benne, hogyha (az ellenség) bejön, meg tudják ölni őket a muszlimok. A társak egy másik csoportja azonban azt szerette volna, hogy kimenjenek, és ott találkozzanak az ellenséggel. Ezért Allah Küldötte صلی اللہ علیہ وسلم kivonult pénteken ezer társával. Azonban valahol *Medina* és *Uhud* között a képmutató Abdullah ibn Ubai visszament a katonák körülbelül egyharmadával, azt mondva nekik: „*Ellenkeztek a véleményemmel, és valaki másra hallgattok?!*”

Allah Küldötte صلی اللہ علیہ وسلم tovább ment és megállt *Uhud* közelében. Úgy helyezte el a hadsereget, hogy hátukkal a hegy felé voltak, és azt mondta nekik, hogy ne harcoljanak, amíg meg nem parancsolja nekik. Szombat reggelre صلی اللہ علیہ وسلم felkészült a harcra, és vele együtt hétszáz katona, közöttük ötven lovas.

Abdullah ibn Dzsubair-t (Allah legyen vele elégedett) választotta az ötven íjász vezetőjének, és megparancsolta nekik, hogy maradjanak a helyükön, és ne menjenek el, még ha azt látják is, hogy ragadozó madarak eszik a harcosok húsát. A hadsereg mögé helyezte őket, és megparancsolta nekik, hogy támadják a többistenhívőket nyílzáporral, hogy ne tudják megtámadni a muszlimokat hátulról.

A csata elkezdődött, és a nap korai részében a muszlimok voltak előnyben, és harcoltak a többistenhívők ellen, akik hátra mentek a nőkhöz. Amikor az íjászok látták a veszteséget, elhagyták a helyet, amelyet a Próféta صلی اللہ علیہ وسلم mondott nekik, hogy maradjanak ott, és így kiáltottak: „*Hadizsákmány!*” Vezetőjük emlékeztette őket a Próféta صلی اللہ علیہ وسلم parancsára, de nem hallgattak rá, azt gondolva, hogy a többistenhívők nem jönnek már vissza. Lementek a zsákmány után, egy rést hagyva a védelmi vonalon.

Az ellenséges lovasok azonban visszatértek, és megtalálták a nyílást, amelyet az íjászok védelem nélkül hagytak. Áttörtek, és

körbevették a muszlimokat. Akit Allah ﷺ megtisztelt a mártírsággal, az mártír lett, és a társak visszavonultak. A többistenhívők körbevették Allah Küldöttét ﷺ. Megsebesítették arcát, eltörték a fogát, összetörték a sisakot a fején, és kövekkel hajigálták, amíg le nem esett, megsebesülten az egyik gödörbe, amit Abu Amir Al-Fásziq ásott csapdának a muszlimoknak. Ali (Allah legyen vele elégedett) megfogta a kezét, és kihúzta, és Talha ibn Ubaidullah (Allah legyen vele elégedett) tartotta ölében. Két vasgyűrű a sisakjáról átszúrta arcát, és Abu Ubaidah ibn Al-Dzsarrah (Allah legyen vele elégedett) kihúzta. Malik ibn Szinan (Allah legyen vele elégedett), Abu Szaíd Al-Khudri (Allah legyen vele elégedett) apja kiszívta a vért, hogy megtisztítsa arcát. Musz‘áb ibn Umair (Allah legyen vele elégedett) meghalt előttük, ezért a zászlót Ali ibn Abi Tálib (Allah legyen vele elégedett) vitte tovább.

A többistenhívők körbevették, és elhatározták, hogy azt teszik, amit Allah ﷺ megakadályozott. Allah ﷺ ezt egy tíz muszlimból álló csoport által akadályozta meg, akik addig védték őt, amíg meg nem haltak, és Talhah (Allah legyen vele elégedett) által, aki addig harcolt, amíg hátra nem húzta. Abu Dadzsánah (Allah legyen vele elégedett) védte őt hátulról, nem mozdult, miközben nyilak szúrták át. Qatadah ibn An-Numan (Allah legyen vele elégedett) szeme megsérült aznap, és Allah Küldötte ﷺ visszanyomta a helyére a kezével. Ezek után ez lett a legjobb és legélesebb szeme.

Amikor Ibn Qamiah kiáltott: „*Mohamedet megölték!*”, ez kétségbe ejtette a muszlimokat, és a legtöbben elmenekültek; de Allah ﷺ eleve elrendelt mindent, ezért Allah Küldötte ﷺ tovább ment a muszlim hadsereg maradékával. Az első, aki felismerte őt sisakja alatt Káb ibn Malik (Allah legyen vele elégedett) volt, aki a hangosan kiáltotta: „*Ó muszlimok, jó hír! Itt van Allah Küldötte!*” De ő ﷺ azt jelezte neki, hogy maradjon csendben. A muszlimok köré gyűltek és siettek vele a táborába; közöttük volt Abu Bakr, Omár, Ali, Al-Háarith ibn Asz-Szammah al-Anszári (Allah legyen velük elégedett) és mások. Amikor felmentek a hegyre, a Próféta

صلی اللہ علیہ وسلم látta Ubai ibn Khalafot, amint felszáll a lovára, hogy megölje őt, ezért eldobta a lándzsáját, és az megütötte őt a nyaka oldalán annyira, hogy leesett a lováról, majd visszafutott, megverten az embereihez. Mekkába hazafelé úton meghalt. A muszlimok megölték a többistenhívők zászlóvivőjét is.

A Próféta صلی اللہ علیہ وسلم lemosta arcáról a vért, és ülte imádkozott sebei miatt. Handhalah (Allah legyen vele elégedett) szexuális tisztátalanság állapotában volt, amikor meghalt, ezért az angyalok mosták meg. Umm Umarah Nuszaiban bint Kaba al-Mazinijjah (Allah legyen vele elégedett) bátran harcolt, Amr ibn Qamiah kardjával rácsapott, és ez súlyosan megsebesítette. Az aznap megölt muszlimok száma körülbelül hetven volt, és a többistenhívők közül csak huszonhárom. A *Qurais* nagy csapást mért aznap a muszlimokra. A meggyilkolt muszlimok között volt a Próféta صلی اللہ علیہ وسلم nagybátyja, Hamza (Allah legyen vele elégedett).⁴⁴

Huszonkilencedik találkozás

Leckék az Uhud csatából

Ibn Al-Qajjim (Allah legyen vele könyörületes) *Zád al-Mád* című könyvében számos szabályt és nemes leckét idéz, amelyet az Uhud csatából lehet levonni. Ezek közé tartoznak a következők:

1. A hívők megtanulták az ellenkezés, a bátorság elvesztése és a vita negatív következményét, és azt, hogy mi történt ezek eredményeképp. Ahogyan Allah ﷻ mondja:

„Allah bizony betartotta a nektek tett ígéretét, midőn szörnyű csapást mértetek rájuk az ő engedélyével, mígnem elernyedtetek, majd vita támadt közöttetek a parancsot illetően

⁴⁴ Zád al-Mád, 3/193, és Lubáb al-Khiár fí Szírat-il-Mukhtar, 64. old.

és ellenszegültek. Mindezt azután, hogy megmutatta nektek amit szerettetek volna.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 3:152]

Amikor tapasztalták a Küldött صلى الله عليه وسلم iránti engedetlenség, a gyengeségük és vitáik következményeit, figyelmesebbek lettek, és jobban eszükben tartották a Túlvilágot.

2. Allah Bölcsessége és módszere azt igényelte, hogy Küldöttei és követői időnként győztek, máskor vesztek, de a végeredmény mindig az ő hasznukra válik. Mivel ha folyamatosan győznének, a hitetlenek csatlakoznának hozzájuk, ugyanúgy, ahogy a hívők, és így a hívőket nem lehetne megkülönböztetni a többiektől.

3. Az őszinte hívőket meg lehetett különböztetni, mert amikor Allah ﷻ győzelmet adott a muszlimoknak ellenségeik felett *Badr* napján, voltak, akik beléptek az iszlámba, pedig a szándékuk nem az volt, aminek tűnt. Tehát Allah ﷻ bölcsessége alapján szükséges volt egy teszt, amely szétválasztja a hívőket a képmutatóktól. Ebben a csatában a képmutatók színt vallottak, és elmondták, amit korábban eltitkoltak. Így a hívők felismerték, hogy volt közöttük belső ellenség, és így óvatosak lehettek, és felkészülhettek rájuk.

4. Allah ﷻ próbára teszi szolgálait mind jó, mind rossz időkben, azzal, amit szeretnek, és azzal, amit nem szeretnek, győzelemmel és vereséggel. Amikor szilárd engedelmességet mutatnak abban, amit szeretnek és abban is, amit nem szeretnek, akkor a valódi szolgálói.

5. Ha Allah ﷻ mindig győzelmet adott volna nekik minden körülmények között, és mindig alávetette volna nekik ellenségeiket, akkor elnyomóak és arrogánsak lettek volna. Szolgálait jóvá és kiegyensúlyozottá teszik a jó és rossz idők, a nehézség és a könnyebbség.

6. Amikor Allah ﷻ visszaeséssel, veszteséggel és vereséggel sújtja őket, alázatosabbak és alávetőek lesznek, ezáltal jobban megérdemlik hatalmát és győzelmét.

7. Allah ﷻ hívó szolgálai számára olyan fokozatokat készít elő az Ő Paradicsomában, amelyet nem érhetnének el tetteikkel; csak nehézségeken és csapásokon keresztül. Így egy eszközt nyújt nekik, hogy elérjék ezeket a fokozatokat a problémák és nehézségek formájában.

8. Amikor az ember folyamatos egészséget, vagyont és felemelkedést élvez, az emberi lélek elnyomó és türelmetlen természetűvé válik. Ez egy betegség, ami eltéríti az embert Allahhoz ﷻ és a Túlvilághoz vezető útvjáról. Tehát ha Allah ﷻ meg akar becsülni egy lelket, nehézségeket ad neki, amelyek gyógyírul szolgálnak erre a betegségre, mint egy orvos, aki egy keserű orvosságot ír fel a betegének, vagy levágja a beteg részt belőle. Ha saját vágyainkra hagyott volna minket, az elpusztított volna minket.

9. A mártírság Allah ﷻ előtt a legmagasabb rang jele, amelyet szövetségesei elnyerhetnek. A mártírok az Ő előjogokkal rendelkező szolgálai, akik a legközelebb vannak Hozzá. Valójában a *sziddíq* (egy a próféta közeli és erős támogatója) után jön a *sahíd* (mártír) rangja. Csak akkor lehet elnyerni ezt a fokozatot, ha a hozzá vezető körülményeken keresztül megy az ember, vagyis, ha megöli az ellenség.

10. Amikor Allah ﷻ el akarja pusztítani ellenségeit, akkor ellátja őket pusztulásuk eszközeivel. Eme okok legnagyobbjai között van a hitelenség után az elnyomás, a zsarnokság és az Ő őszinte szövetségeseinek bántalmazása, háborújuk, amelyet ellenük folytatnak, és az, hogy legyőzik őket.

Ezen a módon Ő ﷻ megtisztítja szolgálait bűneiktől és hibáiktól. És ezen keresztül növeli az ellenségei pusztulásának okait.

Harmincadik találkozás

A Próféta ﷺ engedékenysége népe iránt – 1

A Próféta ﷺ kedves volt *Ummájával*. Ha két dolog közül lehetett választani, mindig a könnyebbet választotta, hogy elkerülje az emberek számára a nehézséget. Azt mondta ﷺ:

„Allah nem azért küldött engem, hogy nehézséget vagy bonyolultságot okozzak, hanem azért, hogy tanító legyek és megkönnyítsem a dolgokat.” (Muszlim)

Azt is mondta: **„Valóban, Allah kedves és szereti a kedvességet. Olyan dolgot ad a kedvességért, amit nem ad a durvaságért.” (Abu Dawúd – Al-Albáni *szahíh*-nak ítélte)**

Allah ﷻ úgy jellemezte Prófétáját ﷺ, mint valaki, aki könnyörületes és irgalmas, ezt mondja:

„Bizony eljött már hozzátok egy Küldött magatok közül. Keserves az számára, ha valami baj ér benneteket; értetek aggódik és a hívők iránt jóságos és irgalmas.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 9:128]

Ennek példája a következő elbeszélés:

„Egy ember elment Allah Küldöttéhez ﷺ és azt mondta: «Elpusztultam, Ó Allah Küldötte.» Azt kérdezte ﷺ: «És mi pusztított el téged?» Az ember azt mondta: «Szeretkeztem a feleségemmel Ramadánban (nappal).» Azt kérdezte ﷺ: «Van felszabadítható rabszolgád?» Azt felelte: «Nincs.» Azt kérdezte ﷺ: «Tudsz böjtölni két egymást követő hónapig, minden nap?» Azt felelte: «Nem.» Azt kérdezte ﷺ: «Van ételed, amivel hatvan szegényt etethetnél?» Azt felelte: «Nincs.» És leült. A Próféta ﷺ elment, hozott egy kosár datolyát és azt mondta: «Ezt oszd szét adományként.» Az

ember azt mondta: «Van olyan, aki szegényebb nálunk? Nincs olyan ház Medinában, amelynek nagyobb szüksége lenne erre, mint nekünk.» A Próféta ﷺ mosolygott és azt mondta: «Menj és etesd meg a családotad.»» (Al-Bukhári és Muszlim)

Figyeljük meg, mennyire engedékeny volt a Próféta ﷺ ezzel az emberrel, akinek az volt a bűne, hogy együtt volt a feleségével egy *Ramadáni* nappalon. Folyamatosan finoman csökkentette a büntetést, amíg végül nekik adta annak eszközét, amellyel eltörölhetnék a bűnüket, és még azt is megengedte neki, hogy saját családjának adja, szegénységük és szűkölködésük miatt.

Milyen hatalmas a Próféta ﷺ kedvessége és együttérzése!

Muawijah ibn Al-Hakam Asz-Szulami (Allah legyen vele elégedett) közölte:

„Miközben imádkoztam Allah Küldöttével ﷺ, egy ember tüsszentett, ezért azt mondtam: «Jarhamuk-Allah» (Allah legyen veled könyörületes). Az emberek mérges tekinteteket vetettek rám, ezért azt mondtam: «Mi bajotok van, hogy így néztek rám?»» Akkor elkezdtek ütni a combjukat, és megértettem, hogy azt akarják, hogy csendben maradjak, úgyhogy csendben maradtam. A Próféta ﷺ befejezte az imát, és én soha nem láttam jobb tanárt nála se azelőtt, se azután. Mert Allahra, ő ﷺ nem szidott meg, nem ütött meg, nem sértett meg, csak annyit mondott: «Az ima nem az emberek beszédére van. Csak arra, hogy dicsérjük és magasztaljuk Allahot, és recitáljuk a Koránt.»» (Muszlim)

An-Nawawi (Allah legyen vele könyörületes) ezt úgy kommentálta: *„Ez megmutatja a Küldött ﷺ jellemének nagyságát, amelyet Allah tanúsított, és kedves modorát a tudatlan emberrel, kedvességét és szimpátiáját irántuk. Az ő rugalmasságának példája az (a számunkra), ahogyan egy tudatlan emberrel beszélni kell, hogy hogyan tanítsuk meg kedvesen és közvetítsük értelmé számára a helyes információt.»*

Egy másik példa, amikor megtiltotta az embereknek, hogy folyamatosan, éjszakai szünet nélkül böjtöljenek attól való félelmében, hogy nehogy kötelezőnek gondolják. Ugyanez igaz arra, amikor éjszakai imát végzett *Ramadánban* néhány éjszaka, míg sok ember kezdett gyülekezni. Nem ment ki többet, hogy vezesse az imát, nehogy kötelező legyen a muszlimok számára. És egy következő eset, amikor:

„Belépett a mecsetbe és talált egy kötelet, amelyet két oszlop közé feszítettek ki. Azt kérdezte ﷺ: «Mi ez a kötél?» Azt mondták: «Ez Zainabé; imádkozik, és amikor elfárad, belekapaszzkodik.» Azt mondta ﷺ: «Szedjétek le. Imádkozzon mindegyik közületek, ameddig van energiája, de amikor elfárad, üljön le.»» (Al-Bukhári és Muszlim)

Harmincegyedik találkozás

A Próféta ﷺ engedékenysége népe iránt – 2

A Próféta ﷺ engedékenységét illetően Ummája iránt Anasz ibn Malik (Allah legyen vele elégedett) azt közölte:

„Miközben a mecsetben voltunk Allah Küldöttével ﷺ, egy beduin jött, és vizelni kezdett a mecsetben. A társak rákiáltottak: «Hagyd abba, hagyd abba!» De Allah Küldötte ﷺ azt mondta: «Hagyjátok, ne szakítsátok félbe.» Így hagyták, hogy befejezze. Akkor Allah Küldötte ﷺ odahívta, és azt mondta neki: «A mecsetek nem vizelésre vagy bármi tisztátalan dologra valók, csak Allahról, a Hatalmasról és Méltóságteljesről való megemlékezésre, és a Koránolvasására.»

Majd mondta az egyik embernek, hogy hozzon egy vödör vizet, és öntse le a helyet.” (Al-Bukhári és Muszlim)

Egy másik alkalommal:

„Egy fiatalember ment a Prófétahoz ﷺ és azt mondta: «Ó Allah Küldötte ﷺ, engedd meg nekem, hogy paráználkodjak.» Az emberek közelebb jöttek, szidták, de Allah Küldötte ﷺ azt mondta: «Gyere ide.» Odament hozzá. Azt kérdezte a Próféta ﷺ: «Szeretnéd, ha ezt tennék édesanyáddal?» Azt felelte: «Nem, Allahra, Allah tegyen engem váltságdíjaddá.» Azt mondta ﷺ: «Az emberek sem szeretnék, ha ezt tennék az édesanyjukkal. Szeretnéd, ha ezt tennék a lányoddal?» Azt felelte: «Nem, Allahra, Allah tegyen engem váltságdíjaddá.» Azt mondta ﷺ: «Az emberek sem szeretnék, ha ezt tennék a lányokkal. Szeretnéd, ha ezt tennék a húgoddal?» Azt felelte: «Nem, Allahra, Allah tegyen engem váltságdíjaddá.» Azt mondta ﷺ: «Az emberek sem szeretnék, ha ezt tennék a húgokkal. Szeretnéd, ha ezt tennék az apai nagynéniddel?» Azt felelte: «Nem, Allahra, Allah tegyen engem váltságdíjaddá.» Azt mondta ﷺ: «Az emberek sem szeretnék, ha ezt tennék az apai nagynénjükkal. Szeretnéd, ha ezt tennék az anyai nagynéniddel?» Azt felelte: «Nem, Allahra, Allah tegyen engem váltságdíjaddá.» Azt mondta ﷺ: «Az emberek sem szeretnék, ha ezt tennék az anyai nagynénjükkal.» Majd a kezét ráhelyezte, és azt mondta: «Ó Allah, bocsásd meg bűnét, tisztítsd meg szívét és véd meg tisztaságát.» A fiatalember ezek után soha nem esett kísértésbe.” (Ahmed)

Ezen a kedves módon a Próféta ﷺ képes volt hatni ennek a fiatalembernek a szívére, hogy megmutatta neki, mennyire rossz az, amit akart. És ez indította el az ő javulását, és azt, hogy képes volt helyes és tiszta módon viselkedni.

A Próféta ﷺ könyörülete népe iránt abban is megmutatkozik, amit Ibn Abbász (Allah legyen vele elégedett) közölt:

„Miközben a Próféta صلی اللہ علیہ وسلم beszélt, egy ember állt, ezért megkérdezte, mi van vele. Azt mondták: «Abu Izrael megesküdött, hogy a napon fog állni, nem ül le, nem megy árnyékba, nem beszél, és böjtölni fog.» A Próféta صلی اللہ علیہ وسلم azt mondta: «Mondjátok meg neki, hogy beszéljen, menjen árnyékba, üljön le, és folytassa a böjtjét.»» (Al-Bukhári)

Az is megmutatja, amit Abdullah ibn Amr ibn Al-Ász (Allah legyen vele elégedett) közölt:

„A Próféta صلی اللہ علیہ وسلم megtudta, hogy azt mondtam: «Allahra, minden nap böjtölni fogok, minden éjjel imádkozni fogok, amíg élek.» Azt kérdezte: «Te vagy az, aki ezt mondta?» Azt feleltem: «Én mondtam, Ó Allah Küldötte صلی اللہ علیہ وسلم.» Azt mondta صلی اللہ علیہ وسلم: «Nem leszel erre képes. Ezért böjtölj és törd meg a böjtöd, aludj és imádkozz. Böjtölj három napot egy hónapból, mert egy jótett tízet ér, így olyan, mintha mindig böjtölnél.»

Egy másik közlés szerint azt mondta صلی اللہ علیہ وسلم: «Azt mondták nekem, hogy te böjtölsz nappal és imádkozol éjjel?» Abdullah azt mondta: «Igen, Ó Allah Küldötte.» Azt mondta صلی اللہ علیہ وسلم: «Ne tedd ezt. Böjtölj és törd meg a böjtöd, aludj és imádkozz, mert a testednek joga van feletted, a szemednek joga van feletted, a feleségednek joga van feletted és a vendégeidnek is joguk van feletted. Elég számodra, ha minden hónapból csak három napot böjtölsz, és minden jótett a tízszeresét éri; tehát ez olyan, mintha mindig böjtölnél.»

Abdullah hozzátette: „Amikor megnehezítettem magamnak, ő is megnehezítette nekem. Azt mondtam neki: «Erős vagyok (képes vagyok többre).» Ezért azt mondta: «Akkor böjtölj, ahogy Allah Próféta, Dáwúd tette, és ne többet.» Megkérdeztem: «Milyen volt Dáwúd böjtje?» Azt mondta صلی اللہ علیہ وسلم: «Az idő fele.»⁴⁵ Mikor megöregedett, Abdullah azt

⁴⁵ Dáwúd próféta minden másnap böjtölt.

mondta: „Bárcsak elfogadtam volna Allah Küldötte صلی اللہ علیہ وسلم könnyítését.” (Al-Bukhári és Muszlim)

Harminckettedik találkozás

Al-Ahzáb csata

A két állítás közül a helyesebb szerint az ötödik év *Sawwál* hónapjában történt az Ahzáb⁴⁶ csatája, amely a *Khandaq*⁴⁷ csata néven is ismert. E csata hátterében az állt, hogy a Próféta صلی اللہ علیہ وسلم kitelepítette a *Bani An-Nadhír* törzshöz tartozó zsidókat *Medinából* az azt megelőző évben, mivel gyilkossági kísérletet hajtottak végre ellene. Ezért nemeseik egy csoportja elment *Mekkába*, és felbujtotta a *Quraisot*, hogy harcoljanak Allah Küldötte صلی اللہ علیہ وسلم ellen, megígérve nekik, hogy támogatják őket ellene. A *Qurais* pozitív választ adott és megegyeztek, hogy megtámadják. Majd elmentek a *Bani Ghatafan* és a *Bani Szulaimhoz*, és őket is felbujtották, és ők is beleegyeztek. Majd körbejárták az összes arab törzset, és hívták őket, hogy harcoljanak Allah Küldötte صلی اللہ علیہ وسلم ellen.

A *Qurais* négyezer harcossal indult el, akiket Abu Szufián vezetett. Háromszáz lovat és ezerötszáz tevét vittek magukkal. Hétszázan csatlakoztak hozzájuk a *Bani Szulaimból Marr Ath-Thahrannál*, ezren a *Bani Aszadból Fazarahnál*, négyszázán *Aszdzsából* és négyszázán a *Bani Murrahból*. Az összes ember, akik a különböző törzsekből összegyűltek a *Khandaq* csatához tízezer fő volt. Ők voltak a szövetségesek.

Amikor Allah Küldötte صلی اللہ علیہ وسلم megtudta, hogy elindultak *Mekkából*, tanácskozott az emberekkel. Szalmán Al-Fáriszi azt

⁴⁶ Vagyis a *Szövetségesek*.

⁴⁷ Vagyis az *Árok*.

javasolta, hogy ássanak egy árkot, hogy megakadályozzák, hogy az ellenség belépjen *Medinába*, és Allah Küldötte صلی اللہ علیہ وسلم megparancsolta, hogy tegyék ezt. A muszlimok megkezdték az ásást, és maga a Küldött is részt vett benne. Az árkot a *Szal* hegy előtt ásták, és a muszlimok háttal álltak a hegynek, amely köztük és a hitetlenek közt volt. Hat nap alatt befejezték az árkot, így a Próféta صلی اللہ علیہ وسلم és akik vele voltak, akiknek a száma háromezer volt, védve voltak. Megparancsolta, hogy a nőket és a gyerekeket egy *Medinában* lévő erődben helyezték el.

Al-Baraa ibn Azib (Allah legyen vele elégedett) közölte:

„Ástuk az árkot, amikor találtunk egy hatalmas, kemény sziklát, amelyet nem tudtunk összetörni a csákánnyal. Panaszkodtak róla a Próféta-nak صلی اللہ علیہ وسلم. Amikor meglátta, eldobta a köpönyegét, fogta a csákányt és azt mondta صلی اللہ علیہ وسلم: „BiszmilLah.” Egyszer ráütött, és egyharmada letört. Azt mondta صلی اللہ علیہ وسلم: «Allahu Akbar! Megkaptam Szíria kulcsait, és Allahra, látom vörös palotáit!» Majd ráütött másodsorra is, és egy másik harmad tört le. Azt mondta صلی اللہ علیہ وسلم: «Allahu Akbar! Megkaptam Perzsia kulcsait, és Allahra, látom Al-Madáin fehér palotáit!» Majd harmadszorra is ráütött, és a kő maradék része is összetört. Azt mondta صلی اللہ علیہ وسلم: «Allahu Akbar! Megkaptam Jemen kulcsait, és Allahra, látom Szanaa kapuit innen.»» (Ibn Hisám)

Hujai ibn Akhtab elment a *Bani Quraidhahoz*, akiknek szerződésük volt Allah Küldöttével صلی اللہ علیہ وسلم, és addig gyakorolt rájuk nyomást, amíg fel nem bontották a szerződést, és csatlakoztak a többistenhívőkhöz a harcban Allah Küldötte صلی اللہ علیہ وسلم ellen. A nehézségek megnövekedtek a muszlimok számára, és megjelent a képmutatás. Néhányan a *Bani Harithaból* engedélyt kértek a Próféta-tól صلی اللہ علیہ وسلم, hogy visszamenjenek *Medinába*, mondván, hogy otthonaik védelem nélkül vannak. De Allah ﷻ kinyilatkozta:

„Egy másik részük közülük engedélyt kért a próféta-tól mondván: «A mi házaink tárva-nyitva (védtelenek).» De azok

nem voltak tárva-nyitva! Csak menekülést áhítozták.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 33:13]

Bani Szalama szintén fel akarta adni, de Allah ﷺ megerősítette a két felet.

A többistenhívők tovább ostromolták Allah Küldöttét ﷺ körülbelül egy hónapig, de nem történt közvetlen harc az árok miatt, amely által Allah ﷺ megakadályozta, hogy elérjék a muszlimokat. A Próféta ﷺ életrajzírói elbeszélnek:

„*A félelem megerősödött Al-Khandaq napján; az emberek elbátortalanodtak, és féltették gyerekeiket és vagyonukat. A többistenhívők megkeresték az árok legsekélyebb részét, amelyen lovaikkal át tudnának kelni, és néhányuknak sikerült ezt megtennie. Köztük volt Amr ibn Wudd, aki párbajra hívott, annak ellenére, hogy hetvenéves volt. Ali (Allah legyen vele elégedett) elfogadta a kihívását, és megölte.*

Reggelre nagy csoport gyűlt össze, akik között volt Khálid ib Al-Walíd. A harc és a nyílzápor éjjelig folytatódott, olyannyira, hogy Allah Küldötte ﷺ nem tudott ászr-t imádkozni aznap, csak naplemente után. Azt mondta ﷺ: «Megakadályoztak minket a középső imában; Allah töltse meg házaikat és sírjaikat tűzzel.» Majd Allah ﷺ elrendelt valamit, ami megosztotta az ellenség egységét, és megtántorította őket. Naím ibn Maszúd (Allah legyen vele elégedett) muszlim lett, és ezt a többistenhívők és a zsidók nem tudták. Amikor a Qurais és a Bani Quraidha között járkált, hamis hírekkel csapta be őket, és bizalmatlanságot okozott köztük. Majd Allah ﷺ küldött egy erős szelet, és Abu Szufián azt mondta a társainak: «Nem vagytok biztos helyen; a tevék és a lovak kimerültek, a Bani Quraidha elhagyott minket, és támad minket a szél, amint látjátok. Ezért induljatok el, mert én indulok.» A többistenhívők közül hárman haltak meg, a muszlimok közül pedig hatan.”⁴⁸

⁴⁸ Lásd: *Al-Wafa bi-Ahwaal Al-Musztafa*, 713-714. old, és *Zád al-Mád*, 3/269-275.

Harmincharmadik találkozás

A Próféta صلی اللہ علیہ وسلم igazságossága

Az iszlám teljes igazságot hozott, ahogyan a *Korán* kijelenti:

„Allah megparancsolja nektek az igazságosságot és a kegyes cselekvést és adakozást a rokonokkal szemben. És eltilt a fertelmes dolgoktól, a kifogásolttól, az erőszaktól.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 16:90]

„És az emberek iránti haragvásotok ne vigyen benneteket arra, hogy igazságtalanok legyetek! Ez közelebb van az istenfélelemhez. Féltétek Allahot! Allahnak tudomása van arról, hogy ti mit tesztek.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 5:8]

A Próféta صلی اللہ علیہ وسلم igazságosságát illusztrálja többek között a következő esemény:

„Amikor egy befolyásos nő a Bani Makhzúmból lopott valamit, és a Qurais annyira szíven viselte az ügyet, hogy közben akartak járni a Prófétánál صلی اللہ علیہ وسلم, hogy elkerüljék a jogos büntetés kiszabását a számára. Azt mondták: «Ki fog beszélni Allah Küldöttével a hölgy érdekében?» Azt mondták: «És ki más merné ezt megtenni, mint Oszama ibn Zaid (Allah legyen vele elégedett), akit szeret Allah Küldötte صلی اللہ علیہ وسلم?» Így elhozták a hölgyet Allah Küldöttéhez صلی اللہ علیہ وسلم és Oszama (Allah legyen vele elégedett) beszélt vele. A Küldött صلی اللہ علیہ وسلم arca elvörösödött (haragjában) és azt mondta: «Beleavatkoznál egy Allah által kinyilatkoztatott jogos büntetésbe?!» Oszama (Allah legyen vele elégedett) azt mondta: «Kérj bocsánatot a számomra, Ó Allah Küldötte!» Azon az estén Allah Küldötte

felállt a pulpitusra és beszédet mondott. Hálát adott Allahnak ﷺ, ahogyan Ő méltó rá, majd azt mondta: «Akik előttetek éltek, azért pusztultak el, mert ha egy előkelő származású ember lopott, hagyták elmenni, viszont ha egy szerény (származású) ember lopott, akkor megbüntették. Arra esküszöm, Akinek a kezében van a lelkem, ha Fatima, Mohamed lánya lopott volna, levágnám a kezét.» (Al-Bukhári és Muszlim)

Ilyen volt a Próféta ﷺ igazságossága, amely nem tett különbséget a magas vagy alacsony osztályból származó emberek között, a gazdagok és a szegények, vagy az uralkodók és az alattvalók között, mert mindenki egyenlő a jog és az igazság mérlegén.

Egy másik példa a következő elbeszélés. An-Numan ibn Basír (Allah legyen vele elégedett) közölte:

„Apám adott nekem ajándékba egy szolgát a szolgálai közül, de (anyám), Amra bint Rawahah azt mondta: «Nem egyezem bele, amíg Allah Küldötte ﷺ nem tanúskodik.» Ezért (apám) elment Allah Küldöttéhez ﷺ és azt mondta neki: «Atdam Amra bint Rawahah-tól való fiamnak egy ajándékot, és ő azt mondta, hogy téged tegelek meg tanúnak.» Ő ﷺ megkérdezte: «A többi gyerekednek is valami hasonlót adtál?» Azt mondta: «Nem.» Azt mondta ﷺ: «Akkor féld Allahot és légy igazságos gyerekeid között.» Ezért visszajött és visszavette az ajándékot.» (Al-Bukhári és Muszlim)

Egy másik közlésben:

„A Próféta ﷺ azt kérdezte: «Vannak rajta kívül más gyerekeid is?» Az apa azt mondta: «Igen.» Azt kérdezte ﷺ: «Mindannyiuknak adtál ugyanilyet?» Azt mondta: «Nem.» Ezért azt mondta ﷺ: «Nem tanúskodom igazságtalan dolog felett.» (Al-Bukhári és Muszlim)

Dhul-Khuwaiszirah At-Tamimi odament a Prófétához ﷺ, miközben ő valamilyen vagyont osztott szét.

„Azt mondta: «Ó Allah Küldötte ﷺ, légy igazságos.» A Próféta ﷺ azt mondta: «Jaj neked! És ki igazságos, ha én nem vagyok igazságos?» (Al-Bukhári és Muszlim)

Mert ő ﷺ az, akit Allah ﷻ kiválasztott, és megbízott az Ő kinyilatkoztatásával, tehát hogy ne lenne igazságos, és hogy ne bána egyenlően az emberekkel? Ő ﷺ az, aki azt mondta:

„Akik egyenlően bánnak az emberekkel, Allah közelében lesznek, fényből készült emelvényeken, azok, akik igazságosak ítéletükben és embereik között, és azokkal, akikért felelősek.” (Muszlim)

A feleségei közötti igazságosságot is fenntartotta a Próféta ﷺ, ahogyan azt tenni kell. Annyira igazságos volt velük az idejét, költségeit, stb. illetően, amennyire lehetséges, és mindannyiukkal egyformán bánt akár otthon volt, akár utazott. Mindannyiukkal egy éjszakát töltött, és egyenlően osztotta szét közöttük, amije volt. Mindegyiküknek épített lakást, és amikor utazott ﷺ, sorsot húzott közöttük, és azt vitte el, akinek a nevét kihúzta. Soha nem hanyagolta ezt el, még végső betegsége idején is igazságosan vitték egyik vagy másik felesége házába. Viszont amikor ez már túl nehézé vált a számára, és tudták, hogy ‘Áisa (Allah legyen vele elégedett) házában szeretne lenni, megengedték neki, hogy ott ápolják, és így ott maradt, amíg meg nem halt. És e teljes igazságosság ellenére bocsánatot kért Allahtól ﷻ, és azt mondta:

„Ó Allah, ez az a felosztás, amely felett én rendelkezem, és ne hibáztass engem azért, ami felett Te rendelkezel és én nem rendelkezem.”⁴⁹ (Abu Dáwúd és At-Tirmidhi)⁵⁰

⁴⁹ Vagyis szívének érzései.

⁵⁰ *Akhláq an-Nabijji bil-Quran wasz-Szunna*, 3/1271.

A Próféta صلی اللہ علیہ وسلم figyelmeztetett az ellen, hogy valaki az egyik feleségét előnyben részesítené a másik felett. Azt mondta صلی اللہ علیہ وسلم :

„Akinek két felesége van, és jobban bánik az egyikkel, mint a másikkal, az úgy fog felkelni a Feltámadás Napján, hogy testének egy része megbénult.” (Muszlim)

Harmincnegyedik találkozás

A zsidók összeesküvése és a Próféta صلی اللہ علیہ وسلم viselkedése velük

Említettük, hogy a Próféta صلی اللہ علیہ وسلم szerződést kötött a medinai zsidókkal, és kölcsönösen megegyeztek, hogy nem hágják ezt át. Azonban a zsidók hamarosan megszegtek a megegyezést, és elkezdtek figyelmen kívül hagyni a szerződést, és összeesküvést szőttek a Próféta صلی اللہ علیہ وسلم és a muszlimok ellen.

A *Bani Qainúqa* törzséhez tartozó zsidók kihasználták, hogy a Próféta صلی اللہ علیہ وسلم és a muszlimok a *Badri* csatával voltak elfoglalva, és egyikük megtámadott egy muszlim nőt, és felfedte a nő testét néhány ember előtt a piacon. Amikor a nő sikoltott, egy muszlim megölte a zsidót. Majd a zsidók összegyűltek, és megölték őt. Amikor a Próféta صلی اللہ علیہ وسلم visszatért *Badrból*, összehívta a zsidókat, és kérdőre vonta őket a szörnyű eseményekkel kapcsolatban. Durva szavakkal válaszoltak neki, visszaküldték a szerződés szövegét, és készültek a harcra. Amikor a Próféta صلی اللہ علیہ وسلم megostromolta őket, és mikor látták, hogy nem nyerhetnek a muszlimok ellen, megkérték a Próféta صلی اللہ علیہ وسلم, hogy engedje meg, hogy elmenjenek asszonyaikkal és gyerekeikkel vagyonuk ellenében. Ő ezt

elfogadta, és kiutasította őket *Medinából*. A muszlimok sok fegyvert és más eszközöket foglaltak le a váraikban.

A *Bani Nadhír* zsidói megszegték a szerződést, és kísérletet tettek, hogy megölik Allah Küldöttét صلی اللہ علیہ وسلم. A *hidzsra* utáni negyedik évben a Próféta صلی اللہ علیہ وسلم elment hozzájuk, hogy segítséget kérjen tőlük a vérdíj befizetéséhez. Ez alkalommal azonban egy fal mögött vártak rá, hogy megöljék. Amr ibn Dzsahasnak kellett volna egy malomkövet dobnia a Próféta صلی اللہ علیہ وسلم felé, de ő az égből megkapta az információt, és visszament *Medinába*. Ezek után a Próféta صلی اللہ علیہ وسلم azzal büntette meg őket, hogy kiűzte őket *Medinából Khaibarba*. Hatszáz tevén vitték ingóságait, és házaikat a saját kezükkel rombolták le, mielőtt elindultak *Khaibarba*.

A zsidókkal kapcsolatban a *Bani Quraidha* törzsből már megemlítettük korábban, hogy megszegték a szerződést és szövetkeztek a többistenhívőkkel, hogy harcoljanak Allah Küldötte صلی اللہ علیہ وسلم ellen a *Khandaq* csatában. Tehát miután Allah ﷻ vereséggel sújtotta a szövetségeseket, akik szétszéledtek, a Próféta صلی اللہ علیہ وسلم háromezer ember társaságában elindult, hogy megbüntesse a *Bani Quraidha*-t. Megostromolta őket és szorosabbra fonta a blokádot, így kérték a Próféta صلی اللہ علیہ وسلم től, hogy Szád ibn Muád (Allah legyen vele elégedett) ítélkezhesen felettük. Szád azt az ítéletet hozta, hogy a harcra képes férfiakat meg kell ölni, a nőket és a gyerekeket foglyul kell ejteni, és a vagyonukat el kell kobozni és szétosztani. Tehát a férfiakat kivégezték karddal, néhány kevés kivételével. Ez volt az a büntetés, amelyet a zsidók vontak magukra, amikor Szád ibn Muádot (Allah legyen vele elégedett) kérték, hogy ítéljen felettük. Azt gondolták, melléjük fog állni az *Ausz* törzshöz fűződő rokonsága miatt.

Azonban a zsidók ennél sokkal rosszabb büntetést adtak a rabjaiknak. Az *Ótestamentum*, a Numeri (Mózes 4. könyve) 31:9-18 azt mondja:

„És fogságba vivék Izráel fiai a Midiániták feleségeit és azoknak kisdedeit, és azoknak minden barmát és minden

nyáját, és minden vagyonát prédára veték. Minden városukat pedig az ő lakhelyeik szerint, és minden falvaikat tűzzel megégették. (...)És megharaguvék Mózes a hadnak vezetőire, az ezredesekre és századosokra, akik megjöttek vala a harcról. És monda nékik Mózes: Megtartottátok-é életben mind az asszonyokat? (...)Most azért öljetek meg a kisdedek közül minden fineműt; és minden asszonyt is, aki férfit ismert azzal való hálás végett, megöljete. Minden leánygyermeket pedig, akik nem háltak férfiúval, tartsatok életben magatoknak.”

Mózes (béke legyen vele) azonban soha nem rendelt volna el ilyen tömeggyilkosságot. Így forgatják ki írásaikat, és ez az ő törvényük a foglyokat illetően.

Harmincötödik találkozás

Miért lett a harc elrendelve?

A Próféta ﷺ nem használt kardot, hogy azzal kényszerítsen rá embereket, hogy belépjenek az iszlámba, mert a *Korán* ezt kristálytisztán megtiltja. Allah ﷻ azt mondja:

„Nincs kényszer a vallásban!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:256]

„Vajon te kényszeríteni akarod, az embereket arra, hogy higgyenek?” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 10:99]

„Nektek megvan a magatok vallásotok és nekem is megvan a saját vallásom.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 109:6]

Ez azonban nem jelenti azt, hogy az állam nem nyúlhat az erő eszközéhez a külső vagy belső agresszió esetében, mert Allah ﷻ megadta a hívőknek az engedélyt arra, hogy megvédjék magukat,

és hogy visszaszerezzék jogaikat az őket ért igazságtalansággal arányosan, de nem többet.

Allah ﷻ azt mondja:

„És ha valaki rátok támad, akkor támadjatok ti is úgy órá, ahogyan ő támadott rátok.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:194]

„Harcoljatok hát Allah útján azok ellen, akik veletek harcra szálltak! Ám ne hágjátok át Allah parancsait!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:190]

„Ám ne harcoljatok velük a Szent Mecsetnél (Mekkában), míg ők nem harcolnak veletek ott. Ám, ha harcra szállnak veletek, öljétek meg őket!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:191]

Ez megmutatja, hogy a harc jogossága az önvédelem és az *umma* külső és belső agressziótól és összeesküvéstől való megvédése keretein belül marad. Ha megnézzük az iszlám történelmében a fegyveres konfliktusokat, az megerősíti ezt a tényt. Mert mikor a mekkaiak elnyomása erősödött, kényszerítették a Prófétát ﷺ, hogy hagyja el az otthonát, miután azt tervezték, hogy megölik, és ők voltak, akik elkezdték az agressziót a muszlimok ellen azáltal, hogy igazságtalanul otthonaik elhagyására kényszerítették őket. Tehát a *hidzsra* után Allah ﷻ megengedte a kivándorlóknak, hogy harcoljanak a *quraisi* többistenhívőkkel:

„Engedély adatik (a harcra a hitetlenek ellen) azoknak (a hívőknek), akiket megtámadtak. Mivel ők jogtalanságot szenvedtek el. Allah bizony képes az ő megsegítésükre. Akiket igaztalanul üztek el a lakhelyükről, csupán azért mivel azt mondták: «A mi Urunk Allah.»” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 22:39-40]

Így a Próféta ﷺ először csak a *Qurais* ellen harcolt, nem a többi arabbal. Azonban amikor a többi arab többistenhívő a mekkaiak mellett a muszlimok ellen fordult, és szövetkeztek

ellenségeikkel, Allah ﷻ megparancsolta nekik, hogy harcoljanak az összes többistenhívő ellen, és azt mondja:

„Ám harcoljatok a társítók ellen, mint ahogyan ők is harcolnak ellenetek valamennyien.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 9:36]

Így vált a *dzsihád* általánossá minden pogány ellen, akinek nem volt Isteni Írása, és ezt támasztja alá a Próféta ﷺ mondása:

„Azt kaptam parancsba, hogy harcoljak az emberekkel, amíg nem mondják: «Lá iláha illá-Llah», tehát ha elmondják, életük és vagyonuk biztonságban lesz tőlem annak jogán, és Allah számol el velük.” (Al-Bukhári és Muszlim)

És mikor a muszlimok megtudták, hogy a zsidók becsapták őket, miután megszegték a szerződést és segítették a többistenhívőket harcukban, Allah ﷻ ellenük is elrendelte a harcot:

„Ahogyan kivonulásra kényszerített az Urad a házadból az Igazsággal. Ám a hívők csoportja ezzel szemben kifogást támasztott.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 8:5]

Kötelezővé vált az ellenük való harc, amíg fel nem ajánlották a *dzsizia* adót a muszlimoknak való megadásukban.⁵¹

Hasonlóképpen a Próféta ﷺ nem kezdett ellenségeskedésbe a keresztényekkel sem. Seikh al-iszlám Ibn Tajmijah (Allah legyen vele könyörületes) azt mondta: „*Nem harcolt egyetlen keresztény ellen sem, amíg el nem küldte nekik küldötteit, a Hudaibijjai szerződést követően minden uralkodónak, meghívva őket az iszlámra. Elküldte Caesarnak, Koszrónak, Al-Muqawqasznak, An-Nadzsasinak és az északi és keleti arab uralkodóknak. Voltak közülük, akik beléptek az iszlámba, de a szíriai keresztények szándékosan megölték néhány olyan funkcionáriusukat, akik muszlimok lettek. Tehát a keresztények voltak azok, akik harcoltak a muszlimok ellen, majd megölték azokat az embereket, akik*

⁵¹ Nur al-Ja'ín, 84-85. old.

elfogadták az iszlámot, zsarnokságuk és igazságtalanságuk miatt. Különben a Próféta ﷺ küldötteit azért küldte, hogy az embereket hívják az iszlámra önkéntesen, nem kényszerrel. Soha nem kényszerített senkit, hogy vegye fel az iszlámot.”⁵²

Így Allah Küldötte ﷺ a következő okok miatt indított csatákat:

1. A *quraisi* többistenhívőket ellenséges harcosoknak lehet tekinteni, mivel ők kezdeményezték az agressziót.
2. A zsidók megszegték a szerződést, és átálltak a többistenhívők oldalára.
3. Az arab törzsekkel, akik kihágást követtek el a muszlimokkal szemben, addig harcoltak, amíg el nem fogadták az iszlámot.
4. A zsidókkal és a keresztényekkel, akik agressziót követtek el, addig harcoltak, amíg vagy muszlimok lettek, vagy fizettek a *dzsizia* adót.
5. Bárki, aki belépett az iszlámba, megvédte életét és vagyonát, mivel az iszlám eltörli, ami előtte volt.⁵³

Harminchatodik találkozás

A Hudaibijai Szerződés

A hatodik évben a *hidzsra* után Allah Küldötte ﷺ kinyilvánította szándékát, hogy *Umrát* szeretne végezni, és elindult 1400 emberrel fegyvertelenül egy kard kivételével, amelyet

⁵² *Qáida Mukhtaszirah fi Qitál al-Kuffár wa Muhadanatihim*, 135.-136. old.

⁵³ *Nur al-Jaqín*, 85. old.

minden utazó magánál hordott. Társai magukkal vitték az áldozati állatokat. Amikor a *Qurais* ezt megtudta, összegyűltek, hogy megakadályozzák, hogy elérjék a *Meszdzsid al-Haramot*.

Ahogy közeledtek *Mekka* felé, a Próféta صلی اللہ علیہ وسلم vezette társait a szalát *al-khauf*-ban.⁵⁴ Majd elindultak *Mekkába*, de a nösténytevéje, *Al-Qaszwa* leült. Azt mondták: makacs lett, de ő صلی اللہ علیہ وسلم azt mondta:

„Nem lett makacs, ez nem jellemző rá, hanem Ő Aki visszafogta az elefántot⁵⁵ visszafogta őt is. Allahra, a Qurais nem fog tőlem olyasmit kérni ma, amely megemeli Allah vallási rítusainak és szimbólumainak szentségét, amit ne adnék meg nekik.” (Al-Bukhári)

Majd kiáltott صلی اللہ علیہ وسلم, és a tevéje felállt. Visszatért صلی اللہ علیہ وسلم egy kúthoz *Hudaibijában*, amelynek kevés vize volt, kivett egy nyilat a tegezéből, és belötte a kútba. A víz bőségesen elkezdett folyni, hogy kezeikkel kellett visszatartaniuk.

Budail ibn Warqaa Al-Khuzai informálta a *Quraisot* a Próféta صلی اللہ علیہ وسلم békés szándékáról. Majd elküldték Urwah ibn Maszúdót (Allah legyen vele elégedett), aki valami hasonlót mondott. Azt is észrevette, hogy a társak mennyire szerették a Prófétát صلی اللہ علیہ وسلم és engedelmeskedtek neki; visszament, és elmondta a *Quraisnak*, hogy mit látott és hallott. Majd elküldtek egy embert a *Bani Kinanahból*, akinek a neve Al-Hulaisz ibn Alqamah volt, és utána Mirkaz ibn Hafsz-ot. Mikor ő beszélgetett Allah Küldöttével صلی اللہ علیہ وسلم, Szuhail ibn Amr (Allah legyen vele elégedett) odajött. A Próféta صلی اللہ علیہ وسلم azt mondta: „*A dolgod könnyű lett.*”⁵⁶

⁵⁴ Az imának az a formája, amelyet félelem idején, az ellenséggel való találkozáskor végeznek.

⁵⁵ Amely azt a hadsereget vezette, amely le akarta rombolni a Kábát a Próféta születésének évében.

⁵⁶ Optimizmust látott a Szuhail névben, amelynek jelentése könnyű vagy finom.

Megkötötték a békeszerződést a két oldal közt. Ha a muszlimok harcolni akartak volna, győztesek lettek volna, de fenn akarták tartani a *Kába* szentségét. A szerződés a következőket tartalmazta:

1. Mindkét fél megszünteti az ellenségeskedést egy tízéves időszakra.
2. A felek nem avatkoznak bele egymás szabad mozgásába.
3. A Próféta صلی اللہ علیہ وسلم még abban az évben visszatér, de a muszlimok a következő évben kapnak engedélyt a *Mekkába* való belépésre.
4. Ha egy muszlim ember, aki a *Quraishiaktól* jön, csatlakozni akar a muszlimokhoz, vissza lesz küldve, de ha egy ember a muszlimoktól csatlakozni akar a *Quraishoz*, nem lesz visszaküldve.
5. Bármilyen más törzs a *Quraison* kívül, aki szövetséget akar kötni Mohameddel صلی اللہ علیہ وسلم, szabadon megteheti ezt, és bármelyik, amelyik szövetségbe akart lépni a *Quraissal*, megteheti.⁵⁷

A Hudaibijai Szerződés eredményei

Sok társ ellenkezett e szerződéssel, és kitételeit igazságtalannak és részrehajlónak tartották a muszlimokkal szemben. Azonban idővel észrevették a pozitív eredményeit és hasznos hatásait. Ezek a következők:

1. A *Quraish* elismerte a muszlim államot – mivel egy szerződést két egyenlő fél köthet csak. Ez hatott a többi törzsre is.
2. A félelem beköltözött a többistenhívők és a képmutatók szívébe, és sokan közülük azt gondolták, hogy az iszlám győzedelmeskedni fog. Ennek jelei nyilván valók voltak abból, hogy számos prominens *quraishi* elfogadta a szerződést, mint Khálid ibn Al-Walíd (Allah legyen vele elégedett) és Amr ibn Al-Ász (Allah legyen vele elégedett).

⁵⁷ Lásd: *Al-Wafaa*, 716. old, és *Lubáb al-Khijár*, 81-83. old.

3. Megnőtt a lehetősége az iszlám terjesztésének, és annak, hogy megismertessék az emberekkel, amely ahhoz vezetett, hogy sok törzs elfogadta.

4. A muszlimok már nem voltak veszélyben a *Quraistól*, így tudtak koncentrálni a zsidók és más ellenséges törzsek fenyegetésére. Így a *Khaibari* csata a *Hudaibijjai Szerződés* után történt.

5. A szerződéshez vezető tárgyalások lehetővé tették a *Qurais* szövetségeseinek, hogy megértsék a muszlimok álláspontját, és szimpatizáljanak vele. Amikor Al-Hulaisz ibn Alqamah látta, hogy mondják a *talbiját* az *Umrához*, visszatért társaihoz és azt mondta nekik: „*Láttam az áldozati állatokat girlandokkal megjelölve, ezért nem gondolom, hogy meg kellene akadályozni, hogy elmenjenek Allah Házához.*”

6. A *Hudaibijjai Szerződés* lehetővé tette a Próféta صلی اللہ علیہ وسلم számára, hogy felkészüljön a *Muta* csatára, amely a következő lépés volt az iszlám hívásának kiterjesztéséhez az Arab Félszigeten túlra.

7. A *Hudaibijjai Szerződés* lehetőséget adott a Prófétának صلی اللہ علیہ وسلم, hogy leveleket küldjön a perzsák, a bizánciak és a koptok vezetőinek, és hívja őket az iszlámra.

8. A *Hudaibijjai Szerződés* vezetett közvetlenül *Mekka* meghódításához.

Harminchetedik találkozás

A Próféta صلی اللہ علیہ وسلم hűsége

Az iszlám a lojalitás és a tisztelet vallása, akár ígéretekről, szerződésekről vagy egyességekről van szó. Allah ﷻ azt mondja:

„Ó, Ti, akik hisztek! Teljesítsétek a kötelezettségeket!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 5:1]

És azt mondja ﷻ:

„Tartsátok be az egyezséget!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 17:34]

És úgy beszél ﷻ a megértő emberekről:

„Akik teljesítik Allah szövetségét, és nem szegik meg a szerződést.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 13:20]

Amikor két küldött jött a Prófétahoz ﷺ Muszailimától a Hazugtól⁵⁸ és mondták, amit mondtak, azt mondta ﷺ nekik:

„Allahra esküszöm, ha nem lenne az, hogy a küldöttet nem lehet megölni, levágnám a fejeteket a kardommal.” Így szunnája része lett, hogy nem lehet megölni a követet. (Abu Dáwúd)

A Próféta ﷺ betartotta a megegyezéseket a hitetlenekkel, ennek az egyik példája, amikor a *Hudaibijjai Szerződés* alkalmával egyezkedett a *quraisiak* képviselőjével, Szuhail ibn Amr-ral (Allah legyen vele elégedett). A szerződés egyik kitétele szerint ha egy ember jön a *Quraisiak* közül, és csatlakozni akar a muszlimokhoz, akkor vissza kell küldeni, és amikor még a szerződés többi részének megfogalmazása közben voltak, Abu Dzsandal (Allah legyen vele elégedett), Szuhail ibn Amr (Allah legyen vele elégedett) fia odajött láncre verve. Sikerült elszöknie *Mekka* völgyéből és csatlakoznia a muszlimokhoz.

„Szuhail (Allah legyen vele elégedett) azt mondta: «Ó Mohamed, ez az első, akinek a visszaküldését kérvényezem.» A

⁵⁸ Vagyis a hamis prófétától.

Próféta ﷺ azt mondta: «Még nem fejeztük be a dokumentumot.» Azt felelte: «Akkor soha nem kötök veled egyességet.» A Próféta ﷺ azt mondta: «Add őt nekem valami ellenében.» Azt mondta: «Nem fogom neked adni.» A Próféta ﷺ azt mondta: «De, tedd meg.» Szuhail azt mondta: «Nem.» Abu Dzsandal (Allah legyen vele elégedett) elkezdett kiáltani tüdeje teljes erejéből: «Ő muszlimok közössége! Vissza kellene engem küldeni a többistenhívókhöz, akik kínoznak, hogy tagadjam meg vallásomat, miután muszlimként jöttem?!» Allah Küldötte ﷺ azt mondta: «Ő Abu Dzsandal, légy türelmes és várd a jutalmadat. Mert Allah neked és minden elnyomottnak könnyebbséget és kiutat fog adni. Kötöttünk egy békeszerződést az emberekkel és ígéretet tettünk rá, és ők ígéretet tettek Allah nevében, ezért ne szegjétek meg.» (Al-Bukhári)

Hasonlóképpen, amikor Abu Baszír (Allah legyen vele elégedett) a *Thaqif* törzsből, akik a *Qurais* szövetségesei voltak, megszökött, elment a Prófétához ﷺ. A *Qurais* két embert küldött utána, hogy visszavigyék, és a Próféta ﷺ beleegyezett, hogy visszaadja a *Hudaibijai Szerződésben* foglalt feltételek alapján. Ez világos bizonyítéka annak, hogy a Próféta ﷺ tiszteletben tartotta és ragaszkodott a megegyezésekhez és szerződésekhez, még az olyan esetekben is, amikor ezek igazságtalannak tüntek a muszlimok számára.

Egy másik példája a nem muszlimokkal kötött egyességek betartásának az, amit Al-Baraa ibn Ázib (Allah legyen vele elégedett) közölt:

„Amikor a Próféta ﷺ Umrát akart végezni (a szerződést követő évben), üzenetet küldött a mekkaiaknak, amelyben kérvényezte a városba való belépést. Úgy állapodtak meg, hogy ő (és társai) csak három éjszakát maradnak, hogy csak hüvelyében tartják a kardjukat, és hogy nem hívnak senkit az iszlámra. Amikor ezeket a feltételeket Ali ibn Abi Tálib (Allah

legyen vele elégedett) leírta, azt írta: «Ez az, amelyben megegyezett Mohamed, Allah Küldötte ﷺ.» Azt mondták: «Ha tudnánk, hogy te vagy Allah Küldötte, nem akadályoztunk volna meg, és követtünk volna téged. Ehelyett írd: Ez az, amelybe beleegyezett Mohamed ibn Abdullah.» Azt mondta ﷺ: «Allahra, én vagyok Mohamed ibn Abdullah, és Allahra, én vagyok Allah Küldötte.» De Alinak (Allah legyen vele elégedett) azt mondta: «Töröld ki az „Allah Küldöttét.”» Ali (Allah legyen vele elégedett) azt mondta: «Allahra, soha nem fogom kitörölni.» Akkor azt mondta: «Mutasd meg nekem.» És amikor megmutatta a Prófétnak, ő ﷺ kitörölte a kezével. Miután beléptek Mekkába és három napot töltöttek ott, a Qurais elment Alihoz (Allah legyen vele elégedett) és azt mondta: «Mondd meg a társadnak, hogy menjen el.» Amikor ezt átadta Allah Küldöttének ﷺ, azt mondta: «Igen» és elment.” (Al-Bukhári és Muszlim)

Betartotta feltételeiket és nem maradt tovább három napnál.

Allah Küldötte ﷺ figyelmeztetett a csalás és az ígéretszegés ellen:

„Aki biztonságot ígér egy embernek, majd megöli – én megtagadom a gyilkost, még akkor is, ha az áldozat egy hitetlen.” (An-Naszái – Al-Albáni *szahíh*-nak ítélte)

És azt is mondta ﷺ:

„Senki nem szeg szerződést anélkül, hogy gyilkosság ne történne kettejük között.” (Al-Hakim – Al-Albáni *szahíh*-nak ítélte)

A Próféta ﷺ menedéket keresett Allahnál ﷻ az ilyen viselkedéstől és azt mondta:

„Menedéket keresek Nálad a hűtlenségtől, mert valóban, az a legrosszabb tulajdonság.” (Abu Dáwúd és An-Naszái – Al-Albáni *haszan*-nak ítélte)

Megtiltotta és azt mondta:

„Minden csalónak lesz egy zászlója, amelyről megismerhető lesz a Feltámadás Napján.” (Al-Bukhári és Muszlim)

Azt is világossá tette ﷺ, hogy ő soha nem szegi meg az ígérését:

„Nem fogom megszegni a szerződést.” (Ahmed és Abu Dáwúd – Al-Albáni *szahíh*-nak ítélte)

Harmincnyolcadik találkozás

Mekka meghódítása

A Hudaibijai Szerződésnél említettük, hogy a *Khuzaah* törzs szövetségre lépett a Prófétaival ﷺ, és *Bakr* törzs szövetséget kötött a *Quraissal*. Majd az történt, hogy egy ember a *Khuzaahból* hallotta, hogy egy ember a *Bakrból* Próféta-ellenes verset szaval, ezért megtámadta és megsebesítette. Ez ellenségeskedést eredményezett közöttük, és a *Bani Bakr* elhatározta, hogy harcolni fog *Khuzaah* ellen. Segítséget kértek a *Quraistól*, akik ellátták őket fegyverekkel és hátaállatokkal. A *Quraisból* néhányan titokban harcoltak velük, köztük volt: Szufwan ibn Umajjah, Ikramah ibn Abi Dzsahl, és Szuhail ibn Amr. A *Khuzaah* menedéket keresett a *mekkai Haramnál*, de a *Bani Bakr* nem tartotta tiszteletben a *Haram* szentségét, és ott is harcolt, több mint húsz embert megölve.

Így a *Qurais* megszegte a békeszerződést azáltal, hogy segítette a *Bani Bakrot* a *Khuzaah* ellen, akik a Próféta ﷺ szövetségesei voltak. Amikor a *Khuzaah* értesítette a Próféta ﷺ arról, hogy mit tettek, azt mondta: **„Megvédelek titeket, ahogyan megvédem magamat.”**

Ezek után a *Qurais* megbánta, hogy mit tett, de már túl késő volt. Elküldték Abu Szufiánt a Próféta^ﷺhoz, hogy felújítsák a *Hudaibijjai Szerződést*, és kiterjesszék érvényességét, de a Próféta^ﷺ nem foglalkozott vele és nem válaszolt neki. Megpróbálta valamelyik befolyásos társat megnyerni közvetítőnek Allah Küldöttéhez^ﷺ, de mind elutasították. Így Abu Szufián (Allah legyen vele elégedett) anélkül tért vissza *Mekkába*, hogy bármiféle szerződést tudott volna kötni.

A *Qurais* szerződésszegése miatt a Próféta^ﷺ elhatározta, hogy meghódítja *Mekkát*, hogy megleckéztesse a hitetleneket, de ezt eltitkolta, hogy meglepje a többistenhívőket otthonukban. Üzenetet küldött a szomszédos arab törzseknek, ezek között voltak a következő törzsek: *Aszlam*, *Ghifár*, *Muzainah*, *Dzsuhuibah*, *Aszdsá* és *Szulaim*, míg muszlim harcosok száma elérte a tízezret. A Próféta^ﷺ megtette Abu Ruhm Al-Ghifárit (Allah legyen vele elégedett) *Medinában* felelősének, és elindult *Ramadán* 10.-én, egy szerdai napon. *Qadídnél* vonták fel zászlóikat.

A *Qurais* nem tudta, hogy a Próféta^ﷺ elindult, ezért elküldték Abu Szufiánt, hogy valamilyen információt szerezzen. Azt mondták neki: „***Ha találkozol Mohameddel, kérj tőle biztosítékot biztonságunk biztosítására.***” Abu Szufián elindult Hakím ibn Hazámmal és Budail ibn Warqával. Amikor látták a táborn, megijedtek. Al-Abbász (Allah legyen vele elégedett) (a Próféta^ﷺ nagybátyja) hallotta Abu Szufián hangját, és hívta őt. Azt mondta neki. „*Ez Allah Küldötte^ﷺ tízezer emberrel.*” Abu Szufián (Allah legyen vele elégedett) muszlim lett és Al-Abbász (Allah legyen vele elégedett) védelmébe vette. Elkísérte őt és két társát Allah Küldöttéhez^ﷺ, és ők is muszlimok lettek.

A Próféta^ﷺ azt mondta Al-Abbásznak (Allah legyen vele elégedett), hogy vigye Abu Szufiánt (Allah legyen vele elégedett) az útra, ahol a muszlim hadsereg elhalad, hogy lássa az erejét. Al-Abbász (Allah legyen vele elégedett) azt javasolta a Próféta^ﷺnak, hogy adjon valamit Abu Szufiánnak (Allah legyen vele

elégedett), amire büszke lehet, mert ez tetszene neki. Ezért azt mondta ﷺ:

„Aki belép Abu Szufián házába, az biztonságban lesz, és aki belép a Meszdzsid al-Haramba, az biztonságban lesz és aki bezárja saját házának ajtaját, az biztonságban lesz.” (Muszlim)

Megtiltotta a harcot és megparancsolta parancsnokainak, hogy ne öljenek meg senkit, csak azt, aki ellenük harcol. A muszlimok nem ütköztek ellenállásba, Khálid ibn Al-Walíd kivételével. Ő találkozott Szufwan ibn Umajjával, Szuhail ibn Amarral és Ikramah ibn Abi Dzsahlal egy csoport élén a *Quraisból Khandamahnál*, akik meg akarták akadályozni bejövetelüket, kivonták fegyvereiket és nyilakkal lőtték rájuk. Khálid megparancsolta azoknak, akik vele voltak, hogy harcoljanak ellenük. Tizenhárom ember a többistenhívők közül meghalt, és vesztettek. A muszlimok közül Karz ibn Dzsabir (Allah legyen vele elégedett) és Hubais ibn Khálid ibn Rabiah (Allah legyen vele elégedett) haltak meg.

A Próféta ﷺ felállította sátrát *Hudzsunban*, és belépett *Mekkába*, mint hódító; és az emberek muszlimok lettek. Elvégezte a *tawáfot* a *Kába* körül a tevéjén.

„360 bálvány volt a Kába közelében, és minden alkalommal amikor egynek a közelébe ért, rámutatott a botjával, és azt mondta: «Az igazság eljött és a hamisság eltűnt.»” (Muszlim)

Erre a szobor leesett az arcára, összetört; a legnagyobb az istennőt, Hubalt ábrázolta, és az a *Kábában* volt elhelyezve.

A Próféta ﷺ elment *Maqám Ibrahimhoz* és két rakát imádkozott mögötte. Ezek után az emberekhez szólt ﷺ és azt mondta:

„Ó Qurais, mit gondoltok, mit fogok tenni veletek?” Azt mondták: „Ami jó. Te egy nagylelkű testvér vagy, egy nagylelkű testvér fia.”

Allah Küldötte صلی اللہ علیہ وسلم azt mondta:

„Nem hibáztat ma titeket senki. Menjetek, szabadok vagytok.”

Megbocsátott, miután Allah ﷻ hatalmat adott neki felettük, és így példás illusztrációját mutatta az amnesztiának és a megbocsátásnak a sértők iránt, miután meghódítottak. Majd Allah Küldötte صلی اللہ علیہ وسلم leült Szafa dombjára, és fogadta az alávetés és engedelmesség fogadalmait; az emberek folyamatosan jöttek, egyik csoport a másik után.

A hódítás pénteken történt, amikor csak tíz nap maradt *Ramadánból*. A Próféta صلی اللہ علیہ وسلم *Mekkában* maradt tizenöt éjszaka, majd *Hunainba* vonult. *Mekkában* hagyta Uttab ibn Uszaidot (Allah legyen vele elégedett), hogy vezesse az embereket az imában és Muádh ibn Dzsabalt (Allah legyen vele elégedett), hogy tanítsa nekik a *szunnát* és a *fiqhet*.

Harminckilencedik találkozás

A Próféta صلی اللہ علیہ وسلم megbocsátása

Allah ﷻ megparancsolta Prófétajának صلی اللہ علیہ وسلم, hogy bocsásson meg az embereknek, és azt mondja:

„Az Allahtól származó könnyörület által lettél gyengédebb velük szemben. Ám, ha durva és keményszívű lettél volna, akkor elszéledtek volna tőled.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 3:159]

„Ám légy elnéző és bocsáss meg! Allah szereti a kegyeseket.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 5:13]

A Próféta صلی اللہ علیہ وسلم szerette a megbocsátást, és a kegyelmet választotta. Nem folyamadott büntetéshez, csak akkor, ha nem

lehetett elkerülni. Sok jól ismert példa van a Próféta صلی اللہ علیہ وسلم életrajzában a megbocsátásra, és ezek közé tartozik az, amit *Mekka* népének nyújtott a hódítás után.

Ezek közül való az is, amelyet Abu Hurairah (Allah legyen vele elégedett) beszélt el:

„Allah Küldötte صلی اللہ علیہ وسلم lovasokat küldött Nadzsd-ba és ők hoztak magukkal egy embert a Bani Hanifah törzsből, akinek a neve Thumamah ibn Uthal (Allah legyen vele elégedett) volt, egy nemes a Jamamah népből. Megkötözték a mecset egyik oszlopához. A Próféta صلی اللہ علیہ وسلم odament hozzá és azt mondta: «Mire gondolsz, ó Thumamah?» Azt felelte: «Valami jóra, ó Mohamed. Ha megölsz engem, akkor megölnél egy embert, aki ölt, és ha szabadon engedsz, akkor szívességet tennél valakivel, aki hálás, és ha akarsz vagyont, csak kérj, és megkapod, amit szeretnél.» Allah Küldötte صلی اللہ علیہ وسلم otthagyta őt a következő napig, amikor azt mondta صلی اللہ علیہ وسلم: «Mire gondolsz, ó Thumamah?» Azt felelte: «Amit mondtam neked. Ha megölsz engem, akkor megölnél egy embert, aki ölt, és ha szabadon engedsz, akkor szívességet tennél valakivel, aki hálás, és ha akarsz vagyont, csak kérj, és megkapod, amit szeretnél.» Allah Küldötte صلی اللہ علیہ وسلم otthagyta őt a következő napig, amikor azt mondta صلی اللہ علیہ وسلم: «Mire gondolsz, ó Thumamah?» Azt felelte: «Amit mondtam neked. Ha megölsz engem, akkor megölnél egy embert, aki ölt, és ha szabadon engedsz, akkor szívességet tennél valakivel, aki hálás, és ha akarsz vagyont, csak kérj, és megkapod, amit szeretnél.» Allah Küldötte صلی اللہ علیہ وسلم akkor azt mondta: «Engedjétek el Thumamát.» Thumama (Allah legyen vele elégedett) elment a pálmakertbe a mecset mellett és megfürdött. Majd bement a mecsetbe és azt mondta: «Tanúsítom, hogy nincs más isten, csak Allah, és tanúsítom, hogy Mohamed az Ő szolgálja és küldötte. Ő Mohamed, Allahra, nem volt a föld felszínén gyűlöltebb arc a számomra, mint a tiéd, de most a te arcod a legszeretettebb arc a számomra. Allahra, nem volt olyan vallás a föld felszínén,

amelyet jobban gyűlöltem, mint a tiedet, de most a te vallásod a legkedvesebb a számomra. Allahra, nem volt olyan város a föld felszínén, amelyet jobban gyűlöltem, mint a tiedet, de most a te városod a legszeretettebb a számomra. A lovasaid akkor fogtak el, amikor Umrát akartam végezni, tehát mit gondolsz?»

Allah Küldötte صلی اللہ علیہ وسلم jó híreket adott neki és mondta neki, hogy menjen, és végezze el az Umrát. Amikor Mekkába ment, valaki azt mondta neki: «Te sábeus lettél?» Thumamah (Allah legyen vele elégedett) azt felelte: «Nem, Allahra. Muszlim lettem Mohameddel, Allah Küldöttével. Egyetlen búzaszem nem nő Jamamah földjén Allah Küldötte صلی اللہ علیہ وسلم engedélye nélkül.» (Al-Bukhári és Muszlim)

Figyeljük meg, hogyan változtatja meg a megbocsátás a szíveket, helyzeteket, viselkedést, és eltünteti a hitetlenség és a hiba sötéttségét.

Egy másik példa a Próféta صلی اللہ علیہ وسلم megbocsátására, amikor megbocsátott egy zsidó nőnek, aki megmérgezte a húst, amit evett; de amikor ette, nem nyelte le. Azonban később kivégeztette őt egy jogi eset megtorlásaként, mert Bisr ibn Al-Baraa ibn Marúr lenyelte a húst és meghalt a mérreg hatásától.

Megint egy másik példa Dzsábir (Allah legyen vele elégedett) elbeszélése:

„Elmentünk egy útra Nadzsd felé, és amikor Allah Küldötte صلی اللہ علیہ وسلم visszatért, mi is visszatértünk vele. Éppen dél előtt megérkeztünk egy völgybe, ahol sok tüskés fa volt. Allah Küldötte صلی اللہ علیہ وسلم leszállt és az emberek árnyékot kerestek a fák alatt. Ő is leült egy fa alá és kardját ráakasztotta a fára. Aludtunk egy keveset, majd hirtelen meghallottuk, amint Allah Küldötte صلی اللہ علیہ وسلم hív minket, ezért odamentünk hozzá, és láttunk egy beduin embert, aki mellette ül. Azt mondta صلی اللہ علیہ وسلم: «Ez az ember leszedte a kardomat, miközben aludtam, és amikor felébredtem, a kezében tartotta. Azt mondta nekem: „Ki tud

megmenteni téged tőlem?” Azt mondtam: „Allah.” És itt van, itt ül.» És Allah Küldötte nem büntette meg.” (Al-Bukhári)

Negyvenedik találkozás

A Könyörület prófétája ﷺ – 3

Próféta ﷺ könyörülete a gyerekek iránt

A Próféta ﷺ volt a legkönyörületesebb az emberek közül a gyerekek iránt. Abu Hurairah (Allah legyen vele elégedett) közölte:

„Allah Küldötte ﷺ megcsókolta Al-Haszant, Ali fiát, amikor Al-Aqra ibn Habisz At-Tamimi vele ült. Al-Aqra azt mondta: «Tíz gyerekem van, de egyet sem csókoltam meg soha.» Allah Küldötte ﷺ ránézett, és azt mondta: «Aki nem könyörületes, az nem kap könyörületet.»” (Al-Bukhári és Muszlim)

‘Áisah (Allah legyen vele elégedett) közölte:

„Néhány beduin elment Allah Küldöttéhez ﷺ és azt kérdezték: «Ti megcsókoljátok a gyerekeiteket?» Azt válaszolták: «Igen.» Azt mondták: «De mi, Allahra, nem tesszük ezt.» Allah Küldötte ﷺ erre azt mondta: «Tehetek én valamit, ha Allah elvette tőletek a könyörületet?»” (Al-Bukhári és Muszlim)

E két elbeszélés a bizonyítéka a Próféta ﷺ könyörületének a gyerekek iránt, és annak, hogy a csók a könyörület és a szeretet jele. Szavai: „*Aki nem könyörületes, az nem kap könyörületet.*” megmutatják, hogy a következmény olyan, mint a tett, mert aki

megfoszt egy gyereket a könyörülettől és a szeretettől, azt Allah is ezek nélkül hagyja a Feltámadás Napján.

Egy másik illusztrációja a Próféta صلی اللہ علیہ وسلم gyerekek iránti kegyelmének, hogy mikor a fia, Ibrahím haldoklott, szemei megteltek könnyel. Azt mondta صلی اللہ علیہ وسلم :

„Valóban, a szem könnyet ejt és a szív szomorú, de nem mondunk mást, csak ami tetszik Urunknak. Valóban, Ó Ibrahím, elszomorít minket, hogy elhagyjuk egymást.” (Al-Bukhári)

A Próféta صلی اللہ علیہ وسلم megadta Urának az Őt megillető alávetést a türelemmel és elrendelése elfogadásával. És megadta az őt megillető együttérzést fiának könnyeivel és szomorúságával, hogy el kellett válniuk, és ez a legteljesebb illusztrációja Allah ﷻ szolgálatának.

És mikor lányának fia meghalt, és szemei megteltek könnyel, Szád ibn Ubadah (Allah legyen vele elégedett) azt kérdezte tőle:

„«Ez mi, Ó Allah Küldötte صلی اللہ علیہ وسلم ?» Azt mondta صلی اللہ علیہ وسلم : «Ez a könyörület, amelyet Allah a szolgálai szívébe helyezett, és Allah könyörületes az Ő könyörületes szolgálival.»” (Al-Bukhári és Muszlim)

Egy másik példa az, amikor meglátogatott صلی اللہ علیہ وسلم egy zsidó fiút, aki beteg volt, és aki szolgált nála.

„Azt mondta صلی اللہ علیہ وسلم neki: «Mondd: Lá iláha illa-Llah.» A fiú az apjára nézett, aki azt mondta neki: «Engedelmeskedj Abul Qászimnak» és a fiú elmondta. Azt mondta صلی اللہ علیہ وسلم : «Hála Allahnak, aki megmentette őt a Pokol tüzétől.»” (Al-Bukhári)

Egy másik példa kedvessége Anasz ibn Malik (Allah legyen vele elégedett) kistestvérével:

„Ő egy kismadárral játszott, de az meghalt. A kisfiú szomorú volt, ezért a könyörület Próféta صلی اللہ علیہ وسلم meglátogatta, hogy megvigasztalja és felvidítsa. Azt mondta صلی اللہ علیہ وسلم neki: «Ó

Abu Umair, mit csinált – ez a nughair?»⁵⁹ (Al-Bukhári és Muszlim)

Abdullah ibn Saddád hallotta az apjától ezt az elbeszélést:

„Allah Küldötte ﷺ egyszer kiment, hogy vezessen minket az isa imában, miközben vagy Haszant, vagy Husszeint tartotta a kezében. Felállt, letette a gyereket és azt mondta: «Allahu Akbar», hogy elkezdje az imát. Az ima alatt hosszan leborult, és amikor felemeltem a fejemet, láttam, hogy a kisfiú a hátán van. Amikor befejezte az imát az emberek azt mondták: «Ó Allah Küldötte ﷺ, olyan sokáig maradtál leborulva az ima alatt, hogy azt gondoltuk, valami történt, vagy kinyilatkoztatást kaptál.» Azt felelte ﷺ: «Egyik sem, csak az unokám felmászott a hátamra és nem akartam félbeszakítani abban, amit csinált.»” (An-Naszái – Al-Albáni *szahíh*-nak ítélte)

És mikor a Próféta ﷺ meglátogatta az *anszárt*, köszönt a gyerekeknek is, és megsimította a fejüket. (An-Naszái – Al-Albáni *szahíh*-nak ítélte) És odament a kisgyermekhez, és megáldotta őket és rágott datolyát adott nekik. (Muszlim) Az áldás azt jelenti, hogy nemes kezét rájuk tette és fohászokodott értük.

Úgy is imádkozott ﷺ, hogy közben fogta (unokáját), Umamah bint Zaynabot (Allah legyen vele elégedett). Amikor leborult, letette, és amikor felállt, felemelte.

Allah áldásai és békéje legyen ezen a nemes és könyörületes Prófétn!

Negyvenegyedik találkozás

⁵⁹ A kisfiú kis madara.

A Könyörület prófétája ﷺ – 4

A Próféta ﷺ könyörülete a szolgák és a rabszolgák iránt

Az iszlám előtt a szolgák és a rabszolgák semmiféle jogokkal vagy tisztelettel nem rendelkeztek. De mikor Allah ﷻ azt a kegyet adta a világnak, hogy elküldte az iszlám üzenetét, a Próféta ﷺ felszabadította őket az igazságtalanságból, jogokat határozott meg nekik és megfenyegette azokat, akik elnyomták, lekicsinylették vagy átkozták őket, a Túlvilági fájdalmas büntetéssel. Al-Marúr ibn Szuwaid azt mondta:

„Láttam Abu Dharrt (Allah legyen vele elégedett), amint egy dísz hord, és szolgálja egy hasonlót. Megkérdeztem őt róla, és megemlítette, hogy egyszer megsértett egy embert a Próféta ﷺ idejében, lealacsonyítóan beszélt édesanyjáról. Az ember elment Allah Küldöttéhez ﷺ és elmondta neki ezt. A Próféta ﷺ azt mondta: «Te olyan ember vagy, aki megtartott bizonyos tulajdonságokat a tudatlanság korából. A szolgák a testvéreid, akiket Allah a fennhatóságod alá helyezett. Tehát akinek van testvére a fennhatósága alatt, az abból etesse, amiből ő eszik, abból ruházza, amiből ő öltözködik. Ne adjon neki olyan munkát, ami túl nehéz neki, és ha ilyet bízót rájuk, akkor segítsen nekik benne.»” (Al-Bukhári és Muszlim)

Figyeljük meg, hogy a Próféta ﷺ a szolgának a testvér helyzetét adta, hogy megerősítse a muszlim szívében, hogy amikor megsérti a szolgát, rosszul bánik vele, vagy megfosztja őt attól, ami a joga, az olyan, mintha ezt a testvérével tenné. A Próféta ﷺ megparancsolta a jó bánásmódot és a kedvességet irántuk, és azt, hogy azonos méltósággal, étellel és ruházattal kell, hogy rendelkezzenek, mint azok, akiket szolgálnak. Ezért adott Abu Dharr (Allah legyen vele elégedett) a szolgájának egy olyan dísz,

mint ami az övé. Ebben a *hadíthban* a Próféta صلی اللہ علیہ وسلم megtiltja azt is, hogy a szolgának több munkát adjanak, mint amire képes, és ez azt is jelenti, hogy tehermentesíteni kell őket, és elég időt kell adni nekik a pihenésre.

Abu Maszúd Al-Anszári (Allah legyen vele elégedett) közölte:

„Régen megvertem egy szolga fiút egy ostorral. Majd hallottam egy hangot magam mögött, ami azt mondta: «Tudd meg, Abu Maszúd!» De haragomban nem értettem a hangot. Amikor közelebb jött, láttam, hogy Allah Küldötte صلی اللہ علیہ وسلم az, és azt mondja: «Tudd meg, Abu Maszúd!» Leejtettem az ostort a kezemből. Azt mondta صلی اللہ علیہ وسلم: «Tudd meg, Abu Maszúd, hogy a Magasztos Allahnak több hatalma van rajtad, mint neked a fiún.» Azt mondtam: «Soha nem fogok megverni egy szolgát ezután.» Egy másik elbeszélés szerint azt mondta: «Ó Allah Küldötte صلی اللہ علیہ وسلم, ő szabad Allahért.» A Próféta صلی اللہ علیہ وسلم azt mondta: «Ha nem tetted volna ezt, a pokol tüze elért volna téged.»» (Muszlim)

És a Próféta صلی اللہ علیہ وسلم azt mondta:

„Ha valaki megpofoz vagy megver egy rabszolgát, annak eltörlése a rabszolga felszabadítása.” (Abu Dáwúd – Al-Albáni *szahíh*-nak ítélte)

Maga a Próféta صلی اللہ علیہ وسلم is megmentette az elnyomottakat, felszabadította a rabszolgákat és felkelt a szolgák és a megalázottak jogaiért. Megvigasztalta őket és újjáélesztette szíveiket.

Muáwijah ibn Szuwaid ibn Muqrin (Allah legyen vele elégedett) közölte:

„Megpofoztam az egyik szolgánkat, ezért az apám odahívott engem és őt. Azt mondta neki: «Vegyél ellenszolgáltatást tőle. Mert mi, a Bani Muqrin, hét ember voltunk a Próféta صلی اللہ علیہ وسلم idején, és csak egy szolgánk volt. Egyikünk megpofozta, és Allah Küldötte صلی اللہ علیہ وسلم azt mondta: „Engedjétek szabadon.” Azt

mondtuk: „De ő az egyetlen szolgálólányunk.” Ezért azt mondta: „Akkor szolgálhat titeket, amíg szükségetek van rá, de ha már nincs szükségetek rá, engedjétek szabadon.”»” (Muszlim)

Ilyen volt Mohamed صلی اللہ علیہ وسلم, és így bánt a szolgálakkal és rabszolgákkal; és akik ma az emberi jogokkal foglalkoznak, milyenek ehhez képest?

Nézzük meg, a Próféta صلی اللہ علیہ وسلم hogyan bánt saját szolgálójával. Anasz ibn Malik (Allah legyen vele elégedett) azt mondta:

„Allah küldöttét صلی اللہ علیہ وسلم tíz évig szolgáltam. Allahra, soha nem mondta nekem azt sem, hogy «uff»⁶⁰, és soha nem mondta semmiről, amit csináltam, hogy «Miért tetted ezt?», vagy valamiről, amit nem tettem meg, hogy «Miért nem tetted meg?»” (Al-Bukhári és Muszlim)

És egy másik elbeszélés szerint Anasz (Allah legyen vele elégedett) azt mondta:

„Semmiiben nem talált hibát, amit tettem.” (Muszlim)

Allah Küldötte صلی اللہ علیہ وسلم azt kérdezte mindig a szolgálót:

„Szükséged van valamire?” (Ahmed – Al-Albáni *szahíh*-nak ítélte)

Anasz ibn Malik (Allah legyen vele elégedett) közölte:

„Egy rabszolganő Medinából megfogta Allah Küldöttének صلی اللہ علیہ وسلم kezét, és ő nem vette ki kezét a kezéből, amíg el nem vitte őt a városban amerre akarta, hogy megmutassa, mire volt szüksége.” (Al-Bukhári)

Negyvenkettedik találkozás

⁶⁰ A nemtetszés kifejezése.

A Próféta ﷺ bőkezősége

A Próféta ﷺ összehasonlíthatatlanul bőkezű, nagyvonalú, nagylelkű és rugalmas volt. Bőkezősége mindent magába foglalt, és az adás minden szintjét érintette, a legmagasabb ezek közül, hogy életét Allah ﷻ ügyének szentelte. Harcolt Allah ﷻ ellenségeivel, és ő volt a legközelebb az ellenséghez a csatában, csak a legbátrabb harcosok mertek a közelébe kerülni.

Tudását közkinccsé tette, és tanította a társait arra, amit Allah ﷻ tanított neki. Minden jó dolgot meg akart tanítani, és kedves volt velük, amikor tanított. Azt mondta ﷺ:

„Allah nem azért küldött el engem, hogy nehézséget okozzak, hanem tanárként küldött el, hogy a dolgokat megkönnyítsem.” (Muszlim)

És azt is mondta ﷺ:

„Olyan vagyok nektek, mint egy apa, tanítlak titeket.” (Ahmed és Abu Dáwúd – Al-Albáni *haszan*-nak ítélte)

Amikor valaki megkérdezett tőle valamit, gyakran felelt plusz információval. Egyszer megkérdezte őt a tengervíz tisztaságáról, és azt mondta ﷺ:

„A vize tiszta, és az állatai megengedettek (meg lehet enni őket).” (Ahmed és mások)

Ő volt ﷺ a legbőkezőbb ember idejének szétosztását tekintve is, és abban, hogy nem gondolt saját kényelmére, hogy gondoskodjon mások szükségleteiről és érdekeiről. Elégséges ehhez a fent említett medinai rabszolganő példája, aki megragadta a kezét, és vitte, amerre akarta a városban, hogy megmutassa, mire van szüksége. (Ibn Mádzsa)

És Dzsábir ibn Abdullah (Allah legyen vele elégedett) közölte:

„Semmit nem kértek soha Allah Küldöttétől ﷺ az iszlám elfogadásáért cserébe, anélkül, hogy megadta volna nekik. Egy ember eljött hozzá és adott neki egy birkanyáját ami két hegy közötti völgyben volt. Amikor visszament az embereihez, azt mondta: «Ő emberek, fogadjátok el az iszlámot, mert Mohamed ﷺ adakozik, nem félve a szegénységtől.» Néhány ember csak az evilági nyereség miatt fogadta el az iszlámot de hamarosan az kedvesebb lett számukra mint a világ és mindaz amit tartalmaz.» (Muszlim)

Allah Küldötte ﷺ Szufwan ibn Umajjának háromszáz legelő állatot adott a *Hunaini* csata után Szufwan később elmondta:

„Allahra, Allah Küldötte ﷺ nekem adta, amit nekem adott, mikor ő volt a leggyűlöltebb ember a számomra, és addig adott nekem, amíg ő nem lett a legszeretettebb ember a számomra.» (Muszlim)

Ibn Abbász (Allah legyen vele elégedett) azt mondta:

„Allah Küldötte ﷺ volt a legbökezőbb ember és ő volt a legbökezőbb Ramadán egész hónapja alatt, amikor Dzsibril (béke legyen vele) találkozott vele és átnézte vele a Koránt. Allah Küldötte ﷺ gyorsabb volt a jótettekben, mint a szél.» (Al-Bukhári és Muszlim)

Dzsubair ibn Mutim (Allah legyen vele elégedett) azt mondta:

„Mikor Allah Küldöttével ﷺ voltunk, néhány emberrel együtt a Hunainból hazafelé vezető úton, a beduinok körbevették, és kértek tőle, amíg egy akácfához nyomták és megragadták a köpönyegét. Allah Küldötte ﷺ felállt és azt mondta: «Adjátok vissza a köpönyegemet, mert Allahra, ha annyi állatom lenne, mint ezek a bokrok, szétozstanám közöttetek. Soha nem találnátok engem zsugorinak, hazugnak vagy gyávanak.»» (Al-Bukhári)

A nagylelkűség a Próféta ﷺ jelleméhez tartozott már prófétasága előtt is. Amikor az angyal lejött hozzá a *Hira*

barlangban és hazament Khadidzsához (Allah legyen vele elégedett) remegve, ő azt mondta neki: „**Nem, Allahra. Allah soha nem szégyenítene meg téged, mert te fenntartod a rokoni kapcsolatokat, átveszed a gyengék terhét, segítesz a szűkölködőknek, és támogatsz azokat, akiket csapás ért.**”

Anasz (Allah legyen vele elégedett) közölte:

„**A Próféta ﷺ soha nem őrzött meg semmit másnapra.**”
(At-Tirmidhi – Al-Albáni *szahíh*-nak ítélte)

És Abu Szaíd (Allah legyen vele elégedett) közölte:

„**Néhány ember az anszárból kértek Allah Küldöttétől ﷺ valamit, és ő odaadta nekik, amit kértek. Majd megint kértek, és ő odaadta, amit kértek. Majd megint kértek és odaadta, amit kértek, míg végül nem maradt neki, és azt mondta ﷺ: «Amim van nekem azt soha nem fogom távol tartani tőletek, hanem aki önmegtartóztató és igyekszik önfenntartó lenni – Allah önfenntartóvá teszi, és aki türelmet gyakorol – Allah ad neki türelmet. És senki nem kapott annál jobbat, mint az, akinek sok türelme van.»**” (Ahmed és Muszlim)

Tartalom

1	A Próféta ﷺ néhány joga – 1	
2	A Próféta ﷺ néhány joga – 2	
3	A Próféta ﷺ útmutatása Ramadánban – 1	
4	A Próféta ﷺ útmutatása Ramadánban – 2	
5	A Próféta ﷺ útmutatása Ramadánban – 3	
6	Nemes leszármazása	
7	Őszintesége és megbízhatósága	
8	A szövetség és a próféták jövendölése Mohamedről □	
9	A Könyörület prófétája – 1	
10	A Könyörület prófétája – 2	
	A Próféta ﷺ néhány erénye	
	Születése, kora gyermekora, Allah védelme iránta	
	Házassága	
	A Próféta ﷺ és a nők – 1	
	A Próféta ﷺ és a nők – 2	
	Prófétasága és népének meghívása	
	Türelme bántalmazások esetében	

Allah védelme Prófétája ﷺ iránt	
A Próféta ﷺ szeretete	
A próféataság legnagyobb jele	
A Próféta ﷺ istenszolgálat	
Az iszlám terjedésének kezdete	
Kivándorlás Medinába	
A Próféta ﷺ életmódja	
Nemzetalapítás	
A Próféta ﷺ bátorsága	
A Badri csata	
Az Uhudi csata	
Az Uhudi csata tanulságai	
A Próféta ﷺ engedékenysége népe iránt – 1	
A Próféta ﷺ engedékenysége népe iránt – 2	
Al-Ahzáb csata	
A Próféta ﷺ igazságossága	
A zsidók összeesküvése és a Próféta ﷺ viselkedése irányukban	
Miért lett a harc elrendelve?	
A Hudaibijja-i szerződés	
A Próféta ﷺ hűsége	
Mekka elfoglalása	
A Próféta ﷺ megbocsátása	

A Könyörület prófétája ﷺ – 3	
A Könyörület prófétája ﷺ – 4	
A Próféta ﷺ bőkezúsége	